

קול בני יהודה

כולל תפלות לכל השנה

באותיות גדולות מאירות עינים

עם דגושים ומתגים במלות שנגינתן מלעיל

גם נוספנו שש עשרה מעלות טובות שלא באו עדנה בסדורים אלה. והן

(ט) קדוש לשלש רגלים.	(א) לוח המפתחות, באיזה עמוד נמצא כל תפלה.
(י) קדוש לראש השנה.	(ב) אלפא ביתא, באותיות גדולות מאד.
(יא) סדר נשיאת כפים לדוכן.	(ג) שמות האותיות, של הא"ב, והנקודות.
(יב) סדר הדלקת נר, של הנוכה והפזמונים.	(ד) תפלות להוצאת ולהכנסת התורה לחול ולשבת.
(יג) ברכות המגילה ושהחינו.	(ה) זמירת, לליל שבת, וליום השבת.
(יד) ברכות לאחר המגילה והפזמונים לפורים.	(ו) ברכות התורה לפניו ולאחריה.
(טו) הזכרת נשמות.	(ז) ברכות האב, לבנו, "הפר מצוה".
(טז) קדוש לבנה, באותיות גדולות מאד.	(ח) ברכות הפטרה לפניו ולאחריה.

תקון טוב ומועיל

למען ידע ויבין אף נער קטן סדר התפלות, במקום שצריך לאזכרן או לדלג עליהן ונדפסו כל הדינים והמנהגים שלפני כל תפלה ותפלה בשפה היהודית (ע ר ג א ו).

אויבטיגער תמוז

טאר יעדער תפלה קומט בעמערקט אין ישראל ווען מען דארף דאס זאגען, אין ווען ניט, אום אפילו יעדער קינד זאל וויסען וויא צוא דאווענען.
א ש כ נ ז

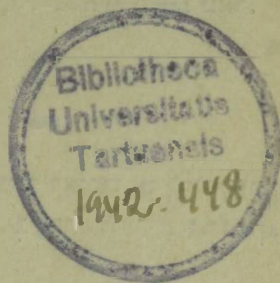
הוצאת בית מסחר ספרים של ג. גוטמן, קאוונא.

דפוס מ. גוטמן, קאוונא, רחוב גארדינא 16.

SIDUR KOIL BNEI JEHUDO

25958

G. GUTMANO KNYGYNO LEIDINYS.

M. Gutmano spaustuvė, Kaunas, Gardino g-vė 16,
Karo cenzūros leista,

א	אָ	אָף
ב	בֵּית	בֵּית
ג	גִּימֵל	גִּימֵל
ד	דָּלֶת	דָּלֶת
ה	הָא	הָא
ו	וּ	וּ
ז	זָיִן	זָיִן
ח	חֵית	חֵית
ט	טֵית	טֵית
י	יָוֵד	יָוֵד

כ	כָּף	כָּף
ל	לָמֵד	לָמֵד
מ	מֶם	מֶם
נ	נֶזֶק	נֶזֶק
ס	סָמֶךְ	סָמֶךְ
ע	עֵינַיִם	עֵינַיִם
פ	פָּא	פָּא

פ	פָּא	פָּא
ק	קוֹף	קוֹף
ר	רֵישׁ	רֵישׁ
ש	שֵׁינַיִם	שֵׁינַיִם
ת	תָּו	תָּו

קדיש יתום

קדיש שלם וקדיש דרבנן

יְתַגְדֵּל וַיְתַקְדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא . בְּעֶלְמָא דִּי
בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא :
יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
דְּקוּדְשָׁא : בְּרִיךְ הוּא לְעַלְמָא (בעשרת ימי תשובה וְלְעַלְמָא)
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא
דְּאִמְרוּן בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן : ע"כ לה"ק

לקדיש דרבנן

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן . וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן . וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן . וְעַל כָּל סָאן דְּעַסְקִין בְּאוּרְיָתָא . דִּי
בְּאַתְרָא דְדִין וְדִי בְּכָל אַתְרֵי וְאַתְרֵי . יְהֵא לְהוֹן וּלְכוּן
שְׁלָמָא רַבָּא חָנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אֲרִיכִין
וְסוּנָא וְנוּחָא וְפוּרְקָנָא מִן קַדְמֵם אֲבִיהוֹן דְּבִשְׁמֵיָא
וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

לקדיש שלם

חַוּן תַּתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן
וּבְעִגְתְּהוֹן דְּכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל קַדְמֵם אֲבוּהוֹן
דִּי בְשְׁמֵיָא וְאָמְרוּ
אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים (לקדיש דרבנן מְזוּבִים)
עַלְיָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה (לקדיש דרבנן בְּרַחֲמִין)
שְׁלוֹם עַלְיָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

סדר השכמת הנבר

גלייך, אויפֿשטעהענדיג פֿון שלאָף.

**מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחֲזֹרֶת בִּי נִשְׁמַתִּי
בְּחַמְלָה. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:**

ראשית חכמה וראת יי. שכל טוב לכל עשיהם תהלתו עומדת לעד: ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אנטהאנדיג דעם טלית קקטן.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית:**

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא השוכה מצות ציצת לפניך כאלו
קמתיך בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותריני מצות התלויים בה אמן סלה:

דורכועהענדיג די ציצית פֿון דעם טלית פֿאר דער בֿרָכָה.

**בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהַדָּר
לְבִשְׁתִּי: עוֹטָה אֹזֵר בְּשִׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם בִּירֵיעָה:**

פֿאר'ן אנטהאן דעם טלית.

לְשֵׁם יחוד קודשא בריך הוא ושכינותיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה כו"ה
בחדא שלים בשם כל ישראל. תריני מתעטף גופי בציצת בן מתעטף גשמתי
ורס"ח אברי ושק"ה גידי באזר הציצת העולה תריני וכשם שאני מתכסה בטלית
בעולם הזה כך איכה לחלוקא דרבנן ולטלית גאה לעולם הבא בגן עדן. ועל ידי מצות
ציצת תנצל נפשי ורוחי ונשמתי ותפלתי מן החיצונים והטלית יפרוש בנפיו עליהם
ויצילם בנשר ועיר קנו על גוליו ירחף ותהא השוכה מצות ציצת לפני הקדוש ברוך הוא
כאלו קמתיך בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותריני מצות התלויים בה אמן סלה:

אנטהאנדיג דעם טלית.

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:**

מע נעהמט דעם טלית איבער'ן קאפ.

מה יקר חסדך אלהים ובגי אדם בצל כנפיך יחסיו: ורין מדין ביתך ונחל עדןך תשקם:
כי עמך מקור חיים באורך גראת אור: מישוך חסדך לירעיך וצדקתך לירחי לבו:

פֿאר'ן לייגען תפלין.

לְשֵׁם יחוד קודשא בריך הוא ושכינותיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה כו"ה
בחדא שלים בשם כל ישראל. הנני מבון בהנחת תפלין לקים מצות
בוראי שצונו להניח תפלין בכתוב בתורה וקשרתם לאות על ירך והיו למטפת בין
עיניך והם ארבע פרשיות אלו. שמע והיה אם שמע. קדש. והיה כי וכיאה.
שימש קהם יחודו ואהדתו ותברך שמו בעולם ושנזכור נסים ונפלאות שעשה
עמנו בהוציאנו ממצרים. ואשר לו הכת והפסיקלה בעליונים ובתחתונים לעשות
בכם כרצונו. וצונו להניח על היר לזכרון ורוע תנשויה ושהיא גדר הלב לשעבד

סדר הנחת תפלין

בזה הזאת יסחשבות לבנו לעבודתו יתברך שמו. ועל הראש נגד הפוח שרבישקה
שכמותו עם שאר חושי וכחותי כלם יהיו משעבדים לעבודתו יתברך שמו. וישפיע
מצות הפליון ותמשך עלי להיות לי היים ארוכים ושפע קדש ומה שבותקדושות בלי הרהור
המא ועין כלל ונשא ופתנו ולא ותגרה בנו ויצר הרע ונתיחנו לעבוד את יי באשר עם לכהנו.
ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ויהי אבותינו שתהא חסודה מצנת נחת הפליון לפני הקדוש
ברוך הוא אלוהי מתייה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותר"ג מצות התלויים בה אמן סלה:

פארץ לייגען דעם של יי.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להניח תפלין:**

פארץ לייגען דעם של ראש.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות התפלין:**

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ומחכמתך אל עליין תאציל עלי. ומבינתך תביגיני. ובחסדך תגדיל עלי. וכבודך
תצמית איבי וקמי. ושמן הטוב תריק על שכביה קני המנורה. להשפיע
טובה לבריותיך: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:

ארומיוקלענדיג די רצועה דריי מאל ארום ביטעלען פיינגער.

**וארשתיך לי לעולם. וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים: וארשתיך לי באמונה וידעת את יי:**

וידבר יי אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל חסם בכני ישראל בארם
ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים סבית עבדים כי בחזק יד הוציא יי אתכם מזה ולא יאכל חמין: היום
אתם יצאים בחדש האביב: והיה כי יביאך יי אל ארץ הפנעני והחתי והאמרי
והחוי והיבוסים אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את
העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליי:
מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמין ולא יראה לך שאר בכל גבולך:
והנדת לבנד ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים: והיה לך
לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יי בפיך כי ביד הוקה הוציאך
יי ממצרים: ושמת את החפה הזאת לפועדה סמיים ימימה: והיה כי יביאך יי אל
ארץ הפנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתנה לך: והעברת כל פטר חסם ליי וכל
פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים וכל פטר חסר תפדה בשנה ואם לא
תפדה ושפתו וכל בכור אדם בכניך תפדה: והיה כי ישאלך בנד סחר לאמר מה
זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יי ממצרים סבית עבדים: והיה כי תקשה
פרעה לשלחנו ויבתר יי כל בכור בארץ מצרים סבכר אדם ועד בכור בהמה על
כן אני זבת ליי כל פטר חסם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על
ידך ולטושות בין עיניך כי חזק יד הוציאנו יי ממצרים:

מה טבו אהליך יעקב משכנותיך ישראל:
 ואני ברב חסדך אבא ביתך אשתחווה
 אל היכל קדשך ביראתך: " אהבתי מעון
 ביתך ומקום משכן כבודך: ואני אשתחווה
 ואברעה אברכה לפניי עשי: ואני תפלתי
 לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני
 באמת ישעך:

אדון עולם אשר מלך. בטרם כל יציר נברא: לעת
 נעשה בחפצו כל. אזי מלך שמו נקרא: ואחרי
 ככלות הכל. לבדו ימלוך נורא: והוא תהו והוא הוה.
 והוא יהיה בתפארה: והוא אחד ואין שני. להמשיך לו
 להחבירה: בלי ראשית בלי תכלית. ולו העז והמשרה:
 והוא אלי וחי גאלי. וצור חבלי בעת צרה: והוא נפי
 ומנוס לי. מנת בוסי ביום אקרא: בידו אפקד רוחי.
 בעת אישן ואעירה: ועם רוחי גייתי יי לי ולא אירא:
 יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל מציאותו: אחד ואין יחיד כיהודו.
 געלם וגבו אין סוף לאחדותו: אין לו דמות הגוף ואינו גוף. לא נערוך
 אליו קדשתו: קדמון לכל דבר אשר נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו: הנו
 אדון עולם לכל נוצר. יורה גדלותו ומלכותו: שפע נבואתו נתנו אל אנשי סגרתו
 ותפארתו: לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומביט את תמונתו: תורת אמת
 נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו: לא יחליף האל ולא ימיר דתו. לעולמים
 לזולתו: צופה ויודע סתרינו. מביט לסוף דבר בקדמתו: גומל לאיש חסד
 כמפעלו. נותן לרשע רע ברשעתו: ישלח קץ הימין משיחנו. לפדות מחבי
 קץ ישועתו: מתים יתיה אל ברב חסדו. ברוך עדי עד שם תהלתו:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על גטילת ידים:**

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבְרָא כּוֹ נִקְבִים נִקְבִים חַלּוּלִים חַלּוּלִים גְּלוּי וַיְדַע לְפָנָיו כְּסֵא כְבוֹדְךָ שְׂאֵם יִפְתַּח אַחַד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אַחַד מֵהֶם אוֹ אִפְשֶׁר לְהִתְקִים וּלְעֲמוּד לְפָנֶיךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה :

וְהַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרְתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׂמֵךְ וְלוֹמְדֵי תוֹרְתְךָ לְשִׁמְחָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹתֵן הַתּוֹרָה :

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ : יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם :

אֵלֶּנוּ דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר הַפֶּאֶה וְהַבְּכוּרִים וְהַרְאוּן וְגִמְלוֹת חֲסִדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה : אֵלֶּנוּ דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹבֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קִיַּמַת לְעוֹלָם הַבָּא : וְאֵלֶּנוּ הֵן יָבוּד אֵב וְנִמְלוֹת חֲסִדִים וְהַשְׁכַּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שֶׁחַרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אֲרָחִים יַקְדוֹר חוֹגִים וְהַכְנָסַת כְּלֵה וְלוֹיֵת הַסֵּת וְעֵינֵן תְּפִלָּה וְהַבְּרָאָת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לְחֶבְרֵוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּגַנְדֵּי כָּלֶם :

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַתַּת בִּי מְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְּרָאתָה אֶתָּה יָצַרְתָּה אֶתָּה נִפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלְּהָ מִמֶּנִּי וְלִהְיוֹרָה בִּי לְעֲתִיד לְבֹא כָּל זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֵנִי לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמּוֹת : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּחַיֵּר נְשֻׁמּוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לְשִׁכּוֹי בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנִי גּוֹי :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנִי עֶבֶד :
 וְכִרִים בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשִׂנִי אִשָּׁה :

נִקְבִית בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעֲשִׂנִי בְּרִצּוֹנוֹ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עַרְמוּם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זֹקֵף כְּפֹפִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָל צָרָכִי :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְכִינֵן מִצְעָדֵי גֵבֶר :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל בַּתְּפָאֳרָה :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לֵיעָף כַּח :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינֵי
 וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפִי :

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתרנילנו בתורתך ודבקנו בסצותיך ואל
 תבראנו לא לידי חסא ולא לידי עברה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי כיוון ולא
 תשלט בנו יצר הרע ותרחיקנו מאדם רע ומחבר רע ודבקנו ביצר הטוב ובמעשים
 טובים וכוף את יצרנו להשתעבד לך ותגנו היום וכל יום לך ולחסד ולרחמים בעיניך
 ובשני כל רואינו ותגמלנו חסדים טובים: ברוך אתה יי נזמל חסדים טובים לעפו ישראל:
 יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום וכל יום מעוז פנים ומעוזות
 פנים מאדם רע ומחבר רע ומשכן רע ומפגע רע ומשטן הפשחית מדין
 קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית:
 אלהינו ואלהי אבותינו וברנו בך ורוך טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים
 משמי ימי קדמ וזכר לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל
 עבדיך את הברית ואת החסד ואת השבועה ששבעת לאברהם אבינו בדר המזריה
 ואת העבדה שעקד את יצחק בנו על גפי הפזקם ככתוב בתורתך:
 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם
 ויאמר הנני: ויאמר קח נא את בנה את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך
 לך אל ארץ המזריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:
 וישב אברהם בבקר ויחבש את המרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו
 ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי
 וישא אברהם את עינו וירא את המקום מרחוק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו
 לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד פה ונשתחוה ונשוכה אליכם: ויקח
 אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת
 וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
 ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו
 השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים

ויבן שם אברהם את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם
 אתו על המזבח כמער לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת
 לשהט את בנו: ויקרא אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם ו אברהם ויאמר
 הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה
 ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא השכת את בנה את יחידה ממני: וישא אברהם
 את עיניו וירא והנה איל אחר נאחו בפסך בקרניו וילך אברהם ויקח את
 האיל ויעלהו לעלה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי ויראה אשר
 יאמר היום בהר יי יראה: ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים:
 ויאמר בי נשבעתי נאם יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא השכת
 את בנה את יחידה: כי ברך אברכה והרבה ארבה את זרעה ככוכבי
 השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעה את שער איביו: והתברכו
 בזרעה כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקולי: וישב אברהם אל נעיו
 ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

רבונו של עולם יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזכר לנו ברית
 אבותינו כמו שכבש אברהם אבינו את רחמי מן יחידו ודעה לשחוט
 אותו כדי לעשות רצונך בן וכבשו רחמיך את כעקד שעלינו ונגלו רחמיך על סודותיך
 ותקנם אתנו לפנים משורת דינך ותתנהג עמנו יי אלהינו בסדת החסד ובמדת הרחמים
 ובמזבך הגדול ישוב מרון אפה מעפך ומעירך וסארצך וסנחלתך וקנס לנו יי
 אלהינו את הדבר שהבסחתנו עד ידי משה עבדך. באסור וברתי את בריתי
 יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אונר והארץ אונר:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה על האמת ודובר
 אמת בלבבו וישבם ויאמר:

רבון כל העולמים. לא על צדקותינו אנחנו מפילים
 תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. מה
 אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותינו מה ישועתנו
 מה כחנו מה גבורתנו. מה נאמר לפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי
 השם כלא היו וחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השכל
 כי רוב מעשיהם תהו וימי חייהם הבל לפניך. ומותר
 האדם מן תבטחה און כי הכל הבל:

אבל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֱהִיבָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לִּזְבֹּחַ
 הַמִּזְרֵיחַ. וְרַע יִצְחָק יִחִידוֹ שֶׁנִּצְעַק עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵי
 בְּכוֹרָה שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שָׂאֵהֶבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתְּךָ שֶׁשִּׂמַּחְתָּ בּוֹ קְרָאתָ אֶת
 שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרֹן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ תִּיבִים לַהֲוֹדוֹת לָךְ וּלְשִׁבְחָהּ וּלְפָאֲרָהּ וּלְקַדְשׁוֹלְתָהּ
 שְׂבַח וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁרֵינוּ מֵה שׁוֹב חֲקֵנוּ וּמֵה נְעִים גִּזְרֵנוּ
 וּמֵה יָפָה יְרֻשָׁתֵנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מְשִׁבִּימִים וּמְעִרִיבִים עָרֵב וּבֹקֵר וְאוֹמְרִים
 פְּעָמִים בְּכָל יוֹם:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד

שְׁמִילֵעֲרֵהִיד בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ. לְעוֹלָם וָעֶד:

אתה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אֶתְּהָ הוּא
 מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אֶתְּהָ הוּא בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא קִדַּשׁ אֶת שִׁמְךָ
 עַל מִקְדְּשֵׁי שִׁמְךָ וּקְדַשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ
 וּבִישׁוּעָתְךָ תִּתְּרִים וְתִגְבִּיֶה קַרְנֵנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּרַבִּים:

אתה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשֵׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים. אִמַּת אֶתְּהָ
 הוּא רֵאשִׁון וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּסְבִלְעֲדִיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוֹדֶךָ מֵאַרְבַּע
 כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יִבְרִי וַיִּדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ לְכָל
 מַמְלַכּוֹת הָאָרֶץ: אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
 בָּם וּמִי כָּבֵד מֵעֲשֵׂה יְדִיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בַתְּחַתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לֵךְ מֵה תַעֲשֵׂה. אֲבִינוּ
 שֶׁבְּשָׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שִׁמְךָ הַגְּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ וְקִים לָנוּ יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ מֵה שֶׁכָּתוּב בַּעַת הַהִיא אֲבִיא אֲתֶכֶם וּכְעַת קִבְצִי אֲתֶכֶם כִּי אֲתֵן
 אֲתֶכֶם לַיָּם וְלַתְּהֵלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׂוֹבִי אֶת שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ:
 וַיִּדְבַר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ פִּיזוֹר נְחֻשֶׁת וּכְנָף נְחֻשֶׁת
 לְרַחֲצָהּ וְנָתַתָּ אוֹתוֹ בֵּין אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ
 שְׁמֵהּ מַיִם: וְרַחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם:
 כִּבְאֵם אֶל אֶהָל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא יָמוּתוּ אוֹ בִגְשָׁתֶם אֶל

הַמִּזְבֵּחַ לַשָּׁרֵת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לִי: וְרָחַצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וְלֹא יִמְתּוּ
וְהָיְתָה לָהֶם חֵק עוֹלָם לֹא יִלְוֶעוּ לְדֹרֹתָם:

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַם עֲלֵינוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל
הַמַּאֲתָוִנוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁיבֵנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כְּמִינֵהוּ וְנִקְרִיב לִפְנֵי קַרְבַּן הַתְּמִיד שִׁיכְפֹּר בְּעַדְנוּ כְּמִן
שְׂכֵמֶתָה עֲלֵינוּ בְּתוֹרְתְךָ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

וַיִּדְבֹּר יי אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֶת קַרְבְּנֵי לַחֲמֵי רִיחַ נִיחָחֵי תִשְׁמְרוּ לְתַקְרִיב לִי
בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לִי כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תְּמִיד: אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בְּבֹקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעִשְׂוִירֵי הָאֵיפָה
סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית רְבִיעֵת הַהֵיחֵן: עֹלֹת תְּמִיד הַעֲשִׂיהָ
בַּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחָחֵי אִשָּׁה לִי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵיחֵן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד
בְּקֹדֶשׁ הַסֶּדֶךְ נִסְךְ שֶׁכֶר לִי: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים
כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וְכִנְסָפוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָחֵי לִי:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יַדֶּךָ הַמִּזְבֵּחַ צַפְנָה לִפְנֵי יי וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל
הַבְּהֵנִים אֶת דָּמֹו עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶה אֲמִידָה זוֹ הַשְּׁבוּעָה וּמְקַבֵּל
וּמְרַעָה לִפְנֵיךָ כָּלֹו הַקְּרָבָנוּ קַרְבַּן הַתְּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וּבְמִקְוָמוֹ וּכְהַלְכָתוֹ:

אֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזִמְנָם
שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַזֶּה קָיָם. כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶךָ בְּתוֹרְתְךָ:

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה קַח לָךְ סַמִּים נְטֹף | וְשַׁחַלְתָּ וְחִלְבְּנָה סַמִּים
וְלִבְנָה זָכָה בַד בְּבֹד יְהִיָּה: וְעִשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקַח

מֵעֲשֵׂה רִקַח מִמֶּנָּח מְהוּר קָדֶשׁ: וְשַׁחַקְתָּ מִמֶּנָּח הַדֶּק וְנִתְתָה
מִמֶּנָּח לִפְנֵי הַעֲדָת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֹעֵד לָךְ שְׂמַח קֶדֶשׁ קְדָשִׁים
תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עֲלֵיו אֹהֶל קְטֹרֶת סַמִּים בְּבֹקֶר בְּבֹקֶר
בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנְּרוֹת יִקְטִירוּנָה: וּבְהַעֲלֹת אֹהֶל אֶת הַנְּרוֹת בֵּין
הָעֶרְבִים יִקְטִירוּנָה קְטֹרֶת תְּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

תִּנְנוּ רִגְזָן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מִנִּים הֵיוּ בָהּ.
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִגִּזַּן יְמֹת הַתְּפִלָּה מִנָּה לְכָל יוֹם פָּרַס בְּשַׁעֲרֵי
וּפָרַס בֵּין הָעֶרְבִים. וְשִׁלְשָׁה מִנִּים יִתְרִים שִׁפְרָם מִכֵּנִים כֵּהֵן צִדּוֹל פְּלֹא תִפְנִי

שחרית

ו

ביום הכפורים. ומחזיקין למכתשת בערב יום הכפורים. ושוחקין יפה יפה כדי שתהא דקה מן הדקה. ואחר עשר ספנים היו בה. ואלו הן הצפון והצפון התלככה והלכונה משקל לשבעים שבעים מנה. מור וקציצה שלבלת גרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר וקלפה שלשה וקנמון השעה ברית כרשינה השעה קבין. וזו קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא ואם אין לו זין קפריסין מביא חמר תורין עתיק. מלה סודמית רובע הקב מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף כפת הנרדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסקלה ואם חסר אחת מכל ספניה תיב מיתה. רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנזמף מצצי הקמף ברית כרשינה ששפין בה את הצפון כדי שתהא נאה. זין קפריסין ששורין בו את הצפון כדי שתהא ענה. ובלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין מבניסין מי רגלים בעצה ספני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר בשהוא שוחק אומר נדק היטב היטב נדק. ספני שכול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו אמר רבי יהודה זה תכלל אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל ספניה תיב מיתה: **תניא** בר קפרא אומר אחת ליששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה דבש מפני שבהורה אברה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו מפניו אישה לוי:

י **צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ג"פ:** **י**
צבאות אשרי אדם בוטח בה ג"פ: **י** **הושיעה המלך:**
יעננו ביום קראנו ג"פ: **אתה סתר לי מצר תצרני רני**
פלט תסובבני סלה: **וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים**
ביומי עולם ובשנים קדמוניות:

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דנמרא ואלבא דאבא שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קמרת. ומערכה שניה של קמרת קודמת לכהור שני עצים. וסדור שני גורי עצים קודם לדשון מזבחה הפנימי. ודשון מזבחה הפנימי קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות קודמת לנס התמיד. ונס התמיד קודם להטבת שמי גרות. והטבת שמי גרות קודמת לקמרת. וקמרת קודמת לאברים. ואברים למנהה. ומנחה לחבתין. וחבתין לנסכין. ונסכין למוספין. ומוספין לבניכין. ובניכין קודמין לתמיד של בין הערבים. שאמאר וערף עליה העולה והקמיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות בלם:

אנא **בבח גדלת ימינה תתיר צרורה:** **קבל רנת עמך**
שגבנו טהרנו נזרא: **גא גבור דורשי יחודך**
בבבת שמרם: **ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד**

נְמַלֵּם: חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּב מְזֻבֵּק נִהַל עֲרַתְךָ: יְחִיד גֵּאָה
 לְעַמֶּךָ פְּנֵה. זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ: שׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע
 צַעֲקֹתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד:

רְבוּן הָעוֹלָמִים אֲתָה צוֹיַתְנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַן הַתְּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וּלְהִזִּית כְּהָנִים
 בְּעִבּוֹדְתָם וְלוֹיִם בְּדוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בְּעֹנֹתֵינוּ חָרַב בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וּבִטַל הַתְּמִיד וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן בְּעִבּוֹדְתוֹ וְלֹא לוֹי בְּדוּכָנוּ וְלֹא יִשְׂרָאֵל
 בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אֲמַרְתָּ וּנְשַׁלְּמָה פְרִים שְׁפַתֵינוּ. לָכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיחַ שְׁפַתוֹתֵינוּ חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרַצֶּה לְפָנֶיךָ
 כְּאֵלוֹ הַקְּרָבֵנּוּ קָרְבַן הַתְּמִיד בְּמוֹעֵדוֹ וּבְמַמּוֹ וּכְהִלְכָתוֹ:

ל ש ב ת

וּבַיּוֹם הַשֶּׁבֶת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת שֶׁבֶת בְּשַׁבְּתוֹ עַל עֹלֹת
 הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

ל ר א ש ח ו ר ש

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עוֹלָה לֵי פְרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם
 וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם: וּשְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפֶר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶכְבֵּשׁ הָאֶחָד עוֹלָה רִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיִי: וְנִסְפִיָּהֶם
 חֲצִי הַחֵין יִהְיֶה לֶפֶר וּשְׁלִישִׁת הַחֵין לְאֵיל וּרְבִיעִית הַחֵין לֶכְבֵּשׁ
 יִינֹן זֹאת עֹלֹת חֲדָשׁ בְּחֲדָשׁוֹ לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד
 לְחַטָּאת לַיִי עַל עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

אִיזְהוּ מִסְכּוֹן שֶׁל גְּבָחִים קִדְשֵׁי קִדְשֵׁי שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן פֶּר וּשְׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים
 שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בְּבֵלִי שְׂכַת כְּצִפּוֹן וְדָמָן מִעוֹן הַזֵּה עַל בֵּין
 הַבָּדִים וְעַל הַפְּרָקֶת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב מִתְּנֶה אַחַת מִסֵּן מְעַבְּרָת: שְׁעִיר הַדָּם הַזֵּה
 שׁוֹפֵף עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עַכְב: פְּרִים הַנְּשָׂרְפִים
 וּשְׁעִירֵי הַנְּשָׂרְפִים שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בְּבֵלִי שְׂכַת כְּצִפּוֹן וְדָמָן מִעוֹן
 הַזֵּה עַל הַפְּרָקֶת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב מִתְּנֶה אַחַת מִסֵּן מְעַבְּרָת. שְׁעִיר הַדָּם הַזֵּה
 שׁוֹפֵף עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עַכְב אֵלּוֹ נְאֻלוֹ נְשָׂרְפִין

שחרית

ז

בבית הקדשן: הפאת הצבור והיחיד אלו הן הפאת הצבור שעירי ראשי חדשים ושל מצודות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות: כיצד עלה בכבש ופנה לפוכב וכא לו לקבן דרומית מזרחית. מזרחית צפונית. צפונית מערבית. מערבית דרומית. שירי הדם היה שופך על יסוד דרומי. ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בקד מאכל ליום ולילה עד מצות:

העולה קדש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן ארבע ומעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים: וכחי שלמי צבור ואשמות. אלו הן אשמות אשם נזלות אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי. שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון. ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בקל מאכל ליום ולילה עד מצות:

התודה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין בקל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד מצות. הפורס מהם פיוצא מהם אלא שהפורס נאכל לכהנים לנשיהם ולכהנים ולעבדיהם:

שלימים קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין בקל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחר. הפורס מהם פיוצא מהם אלא שהפורס נאכל לכהנים לנשיהם ולעבדיהם: הקבור והמעשר והפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת ובלבד שימנן כנגד היסוד. שנה באכילתן הקבור נאכל לכהנים והמעשר לכל אדם. ונאכלין בקל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחר: הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד מצות ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי:

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות תורה נדרשת בהן: א מקל וחקר. ב ומצודה שנה. ג מבגין אב מתוב אחר. ד ומבגין אב משני כתובים: ה סבלל ופרט. ו מפרט וכלל. ז כלל ופרט וכלל אי אמה דן אלא בעין הפרט: ו סבלל שהוא צדיק לפרט. ו מפרט שהוא צדיק לכלל: ה כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל דלמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא: ט כל דבר שהיה בכלל ויצא למעון טעון אחד שהוא בענינו יצא להקל ולא לתקמיר: י כל דבר שהיה בכלל ויצא למעון טעון אחר שלא בענינו יצא להקל ולהתקמיר: יא כל דבר שהיה בכלל ויצא להון בדבר החדש אי אמה יכול להתחירו לכללו עד שיתחירו בתוב לכללו כפרוש: יב דבר הלקמד מענינו ודבר הלקמד מסופו: יג וכן שני כתובים הפוכים זה את זה עד שיבא בתוב השלישי ויקריע ביניהם:

דתי רצון מלפניו ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה כמנינו וכן תלקינו בתורתו וישם נשקדו בקדמה כימי עולם וכל שנים קדמוניות: קריש רבנו

תפלת שחרית

מזמור שיר חננת הבית לחד: ארומקה יי כי דליתני ולא שמחת איבי
 לי: יי אלהי שועתי אלה ותפאני: יי העלית מן שאר נפש
 היתני מירדי בור: זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים
 ברצונו בערב ילון בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם:
 יי ברצונה העמדה להררי עז הסתרת פניה היתני נבהל: אלה יי אקרא ואל
 יי אתחנן: מה בצע בדמי ברחמי אל שחת הירדה עפר היגיד אמתה: שמע
 יי וחנני יי היה עוזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
 שמתחה: למען זמרה כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם אודה: פ

ברני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא
 בריך הוא ושכנותיה על ידי שהוא טמיר וגעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך עשה
 בראשית. ברוך אומר ועשה. ברוך גוזר ומקים.
 ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות. ברוך
 משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקים לנצח.
 ברוך פודה ומציל ברוך שמו: ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם. האל האב הרחמן המהלל בפי עמו
 משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי רוד
 עבדה נהללה יי אלהינו בשבחות ובזמרות נגדלה
 ונשבחה ונפארה ונזכיר שמה ונמליכה מלכנו אלהינו.
 יחיד חי העולמים. מלך משבח ומפאר עדי עד שמו
 הגדול: ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות:

הזרן ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: התהלל
 בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: דרשו יי ועזו בקישו
 פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי

פִּיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דְּבַר צִוְיָה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעַתוֹ
לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
לְאֹמֵר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְלֵךְ נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם
מִתֵּי מִסְפָּר כְּמַעֲט וּגְרָמִים בָּהּ: וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מַלְכִים: אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי וּבְנִבְיָאֵי אֶל תִּרְעוּ:
שִׁירוּ לַיי בְּכָל הָאָרֶץ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֶל זִם יִשׁוּעַתוֹ: סִפְרוּ
בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי
וּמְהֵרָל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים (הפסק) וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו
עַז וְחֵדוּה בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לַיי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיי
כְּבוֹד וְעִז: הָבוּ לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לְפָנָיו
הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיי בְּהַדְרַת קִדְשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אֶף
תִּבְּזֶן תִּבְלַל כָּל תְּמוּט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמֵלֵאוּ יַעֲרֹץ הַשָּׂדֶה
וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אִזּוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנָיו יי כִּי בָא
לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
וְאֹמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וּקְבֹצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן
וְהִלֵּל לַיי: רִזְמֵמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדָּם רַגְלָיו קְדוֹשׁ
הוּא: רִזְמֵמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדוֹשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ
יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה

לְהָשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כֹּל חַמְתּוֹ: אֵתָהּ יי לֹא תִכְלֹא
 רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי הַסֶּדֶק וְאִמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי: זְכוּר רַחֲמֶיךָ
 יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלִים הָמָּה: תָּנּוּ עֵז לֵאלֹהִים עַל
 יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעֵזוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁךָ
 אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֵז וְתַעֲצוּמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אַתָּה יי:
 אֵל נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
 הַשֵּׁב גְּמוּלָה עַל גְּאוִים: לִי הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִּרְכַתְּךָ
 סִלָּה: יי צְבֹאוֹת עִמָּנוּ מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה:
 יי צְבֹאוֹת אֲשֶׁרֶי אָדָם בָּטַח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ
 וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ חֲפָתָה לִי עֲזָרְנוּ
 וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בִשְׁם קָדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ:
 יְהִי חַסְדֶךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יי חַסְדֶךָ
 וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדְנוּ לְמַעַן חַסְדֶךָ:
 אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הָרַחֵב פִּיךָ
 וְאִמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁרֶי הָעַם שִׁבְכָה לֹא אֲשֶׁרֶי הָעַם שִׂי
 אֱלֹהִיו: וְאֲנִי בַחֲסֶדְךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעַתְּךָ
 אֲשִׁירָה לִי כִּי גִמַל עָלַי:

שָׁבַת, יוֹם טוֹב, עֶרְבַת פֶּסַח, חוֹל־הַמּוֹעֵד פֶּסַח אִין עֶרְבַת יוֹם כַּפָּר וְזֶמַּט מִעַן נִיט קִיין מוֹמֹזֵר לְתוֹדָה.

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לִי כֹל הָאָרֶץ: עֲבָדוּ אֶת יי
 בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְרִנָּה: דַּעוּ כִּי יי הוּא
 אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בְּאוֹ
 שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חִצְרוֹתָיו בְּתִהְלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרַכּוּ שָׁמוֹ:
 כִּי טוֹב יי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דָּר וָדָר אִמּוֹנָתוֹ:

יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי
 מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד
 מבוא מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על השמים
 כבודו: יי שמך לעולם יי זכך לדר ודר: יי בשמים
 הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו השמים
 ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: יי מלך יי מלך
 יי מלך לעלם ועד: יי מלך עולם ועד אברו גוים
 מארצו: יי הפיר עצת גוים הנא מחשבות עמים:
 רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום: עצת
 יי לעולם תעמוד מחשבות לבו לדר ודר: כי הוא אמר
 ויהי הוא צוה ויעמד: כי בחר יי בציון אלה למושב
 לו: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי לא
 יפוש יי עמו ונחלתו לא יעזב: והוא רחום יכפר עון
 ולא יטחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו:
 יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
 אשרי העם שככה לו אשרי העם
 שיי אלהיו: תהלה לך ארוממך אלהי
 המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום
 אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי
 ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור
 ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד
 הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוזו

נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדַלְתֶּךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זָכַר רַב
 טוֹבְךָ יִבְיַעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יי
 אֲדָךְ אַפִּים וּגְדַל חֶסֶד: טוֹב יי לְכֹל וְרַחֲמֵי
 עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי כָּל מַעֲשִׂיךָ וְחַסִּדֶיךָ
 יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתֶךָ
 יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד
 הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
 וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכֹל דּוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יי לְכֹל
 הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכֹל הַכַּפּוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
 יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתַח אֶת יַדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רִצּוֹן: צַדִּיק
 יי בְּכֹל דְּרָכָיו וְחַסִּיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי
 לְכֹל קָדְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ בְּאֵמֶת:
 רִצּוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמַד: תִּהְלֵת יי יִדְבַר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר
 שֵׁם כְּדָשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַגְהָנוּ נִבְרָךְ יְהוָה
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ נַפְשֵׁי אֶת יי: אֲהַלְלָה יי בְּחַיֵּי אֲמִרָה לְאַחֲרָיו
 בְּעוֹדֵי: אֵל תִּבְמַחֲנוּ בְּגִדִיבִים בְּבֹן אָדָם שְׂאֵן לֹא
 תִשׁוּעָה: תִּצַּא רִחוֹ יֵשֶׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשֵׂתֵנָתוֹ:

אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על יי אלהיו: עשה שמים וארץ
את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם: עשה משפט
לעשוקים נתן לחם לרעבים יי מתיר אסורים: יי פקח עורים
יי זקף כפופים יי אהב צדיקים: יי שמר את גרים יתום
ואלמנה יעזר ודרך רשעים יעות: ימלך יי לעולם אלהינו ציון
לדך ודרך הללויה:

הללויה פי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאווה תהלה: בונה
ירושלים יי נדחי ישראל יכנס: הרופא לשבורי לב
ומחפש לעצבותם: מזנה מספר לפוכבים לכלם שמות יקרא:
גדול אדנינו ורב כח לתבונתו אין מספר: מעודד עניים יי
משפיל רשעים עדי ארץ: ענו לוי בתודה זמרו לאלהינו בכבוד:
המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר הפצמית הרים הציר:
נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת הפוס
יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יי את יראיו את המיחלים
לחסדו: שבחי ירושלים את יי הללו אלהינו ציון: פי חוק
בריחי שעריך ברך בניה בקרבך: השם גבולך שלום הלב
הפס ישריעך: השלח אמרתו * ין עד מהרה ירוץ דברו:
הנתן שלג בצמור כפור באפר יפור: משליך קרחו כפתים לפני
קרתו מי יעמד: ישלח דברו וימסם ישב רוחו יולד מים: מגיד
דבריו ליעקב הקיו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום הללויה:

הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו בפרומים: הללוהו
כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו: הללוהו שמש וירח
הללוהו כל פוכבי אור: הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל
השמים: יהללו את שם יי כי הוא צוה ונבואו: ויעמידם לעד
לעולם חק נתן ולא יעבור: הללו את יי מן הארץ תגינים וכל
ההמות: אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: החרים
וכל גבעות עין פרי וכל ארזים: החיה וכל בהמה רמש וצפור

כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׂפְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲזָרִים
 וְגַם בַּתּוֹלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יִהְיֶה אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ
 לְבָרוּ הוֹדוּ עַל אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ תִּהְיֶה לְכָל
 חֲסִידוֹ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבֵי הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירָו לַיי שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְלְתוּ בַקְהֵל חֲסִידִים: יִשְׁמַח
 יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: יִהְיֶה שְׁמוֹ
 כְּמַהוֹל בַּתָּף וּכְנֹזר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יי בְּעַמּוֹ יִפְאַר עֲנוּיִם
 בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת
 אֵל בְּגִרְוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת בִּידָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת
 בְּלְאֻמִּים: לְאִסֹּף מַלְכֵיהֶם בְּזָקִים וּנְכַבְדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹזַל:
 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפַּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עִזּוֹ: הַלְלוּהוּ
 בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בַתְּקֵעַ
 שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹזר: הַלְלוּהוּ בַתָּף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ
 בְּמִנִּים וְעִגָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה:
 כֹּל הַנְּשַׁמָּה תִּהְלַל יְהוָה הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשַׁמָּה תִּהְלַל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:
 בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ
 יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָרוּ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
 לְעוֹלָם וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ הוֹיֵד אֶת יי לְעֵינֵי כָל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר הוֹיֵד
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מְעוֹלָם
 וְעַד עוֹלָם: לָךְ יי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח
 וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יי הַמַּמְלָכָה
 וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה
 מוֹשֵׁל בְּכָל. וּבִיָּדְךָ כַּח וּגְבוּרָה וּבִיָּדְךָ לְגִדְל וּלְחֹזֶק
 לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
 הַתְּפָאֶרֶתְךָ: אַתָּה הוּא יי לְבָרְךָ. אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת

הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹל צְבָאָם. הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר
עָלֶיהָ הַיּוֹמִים וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת בְּלֶם
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יי האֱלֹהִים
אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָה
שְׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמִצֵּאתָ אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ:

וּכְרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לְתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי
וְהַגְּרָגִשִׁי לְתֵת לְזֹרְעוֹ וְתִקֶּם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צָדִיק אַתָּה: וְתֵרָא אֶת
עֲנֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֵת זַעֲקָתָם שְׂמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וְהִתְנַן אֶתְּךָ וּמִפְתִּים
בְּפִרְעוֹה וּבְכָל עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אֶרְצוֹ כִּי יִדְעַתְּ כִּי הוֹדוּ עֲלֵיהֶם וְהִתְעַשׂ לָךְ
שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהִים בְּקַעַת לְפָנֶיךָ וַיַּעֲבְרוּ כְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה וְאֵת
רַדְפֵיהֶם הַשְׁלַכְתָּ בַּמְּצוֹלָת כְּמוֹ אֲבָן בְּמַיִם עֲזִים:

וַיֹּשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
מֵת עַל שִׁפְתַי הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי
בְּמִצְרַיִם וַיֵּירָאוּ הָעַם אֶת יי וַיֵּאֱמִינוּ בַּיּוֹם וּבְמִשְׁחָה עֲבָדוֹ:

אז יִשִּׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיי וַיֹּאמְרוּ לְאִמּוֹד אֲשִׁירָה לַיי כִּי
גָאָה גָאָה סוּם וּרְכָבוֹ רָמָה בַיָּם: עֲזִי וּזְמַרְתָּ
יְהוָה וַיְהִי לִי לְיִשׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאֲרַמְּנֶהוּ: יי אִישׁ מִלְחָמָה יי שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת
פְּרָעָה וְחִילוֹ יֵרֶה בַיָּם וּמִבְּחַר שְׁלִשׁוֹ מִבְּעוֹ
בַיָּם סוּף: תְּהַמַּת יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בַּמְּצוֹלָת כְּמוֹ
אֲבָן: יְמִינֶךָ יי נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינֶךָ יי תִּרְעַץ
אוֹיֵב: וּבִרְבַּ גְּאוֹנֶךָ תִּהְרַם קַמְיֶךָ תִּשְׁלַח חַרְוֶנֶךָ
יֶאֱכְלֶמוּ פִּקְשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נִעְרַמוּ מַיִם נִצְבּוּ
כְּמוֹ נֵד נִזְלִים קִפְאוּ תְהַמַּת בְּלֵב יָם: אָמֵר

אויב אַרדף אַשיג אַחַלְק שְׁלַל תַּמְלֵאמוּ
 נַפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבֵי תוֹרֵי־שְׁמוֹ יָדַי: נִשְׁפֹּת
 בְּרוּחְךָ כַּסְמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעֲזוּפֹרֶת בְּמִים אֲדִירִים:
 מִי כַמְכָה בְּאֵלֶם יי מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ
 נוֹרָא תַהֲלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא: נְטִית יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ
 אֶרֶץ: נְחִית בַּחֲסֹדְךָ עִם זֶו נֶאֱלֹת נִהְלֹת בְּעֹדְךָ
 אֶל נוֹה קֹדֶשְׁךָ: שְׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָזוּן חֵיל אַחֲזוּ
 יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי: אֲזוּ נִבְהָלוּ אֲלֹפֵי אֲדוּם אֵילֵי
 מוֹאָב יֶאֱחֲזְמוּ רַעַד נִמְנוּ כֹל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן:
 תִּפְּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחָד בְּגִדְל זֶרַעְךָ יִדְמוּ
 כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יי עַד יַעֲבֹר עִם זֶו קְנִיֹת:
 תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר נִחְלֹתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ
 פְּעֻלֹת יי מִקֹּדֶשׁ יי כּוֹנְנֵי יְדִיךָ: יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם
 וְעַד: יי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד: יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם
 לְעֵלָם וְלְעַלְמֵי עֲלְמֵיָא: כִּי בָא סוּם פְּרַעְיָה
 בְּרַכְּבוּ וּבְפָרְשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יי עֲלֵיהֶם אֶת מִי
 הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:
 כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
 בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרָע עֲשׂוֹ וְהִיתָה לִי
 הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנּוּ הָאָרֶץ הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: כִּי לֶךָ נָאָה יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שׁוֹר וְשִׁבְתָּה הַלֵּל וְזָמְרָה עִז
 וּמְשֻׁלָּה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְהַלֵּל וּתְפַאֲרֵת קְדוּשָׁה
 וּמְלָכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה
 יי אֱמֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת אֲהוֹדָאוֹת אֲדוּן הַנִּפְלְאוֹת
 הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זְמֵרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים: ח"ק

חזן בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ:

קהל וחזן בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם
 וּבוֹרֵא אֶת הַכֶּל:

הַמְּאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ
 מְחַדֵּשׁ כָּבֵד יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:
 מִה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יי כֹּלָם בַּחֲכָמָה עֲשִׂית מְלֵאָה הָאָרֶץ
 קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָדוּ מֵאֵז הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפַאֵר
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיּוֹנוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם
 רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוּן עֲזָנוּ צוֹר מְשַׁבְּבֵנוּ מִזֶּגֶן יִשְׁעֵנוּ מִשִּׁבְב
 בְּעַדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל דָּעָה. הַכִּין וּפְעַל זַהְרֵי חַמָּה.
 טוֹב יִצַּר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ. מְאֹרֹת נָתַן סְבִיבוֹת עִזוֹ.
 פְּנוֹת צְבָאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי. תְּמִיד מִסְפָּרִים
 כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְבָּרֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שִׁבַּח מַעֲשֵׂה
 יְדִיךָ. וְעַל מְאֹרֵי אוֹר שֶׁעֲשִׂית יִפְאֲרוּךְ סֶלָה:

תִּתְבָּרֵךְ צוֹרְנוּ מְלַכְנּוּ וּגְאֻלְנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ
 לְעַד מְלַכְנּוּ. יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים וְאֲשֶׁר מְשֻׁרְתִּיו כֹּלָם
 עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמְשֻׁמְעִים בִּירְאָה יָחַד בְּקוֹל רִבְרֵי אֱלֹהִים

חיים ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים: את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה. ונותנים רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה. קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש

יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו:

לא ברוך נעימות יתנו. למלך יי חי וקים זמרות ואמרות שבהות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות המחודש בשובו בכל יום תמיד מעשה בראשית: פאמור לעשה אורים גדולים כי לעולם הסדו: אור חדש על ציון תאיר ונזפה כלנו מהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויורה חמלה עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו שפמחו בך והלמדם חקי חיים פן תחננו ותלמדנו. אבינו האב הרחמן ומרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע וללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך. ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך ולא נבוש לעולם ועד. כי בשם קדשה הגדול והנורא במחנו נגילה ונשמחה בישועתך. והביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ. ותוליכנו קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה. וקנו בחרת מכל עם ולשון. וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת להודות לך ולתודה באהבה: ברוך אתה יי הבורח בעמו ישראל באהבה:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאֶהְבֶּתְךָ אֵת יי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל לְבַבְךָ וּכְכֹל
נַפְשְׁךָ וּכְכֹל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּךָ הַיּוֹם עַל לְבַבְךָ:
וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצוּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאֶהְבָה
אֵת יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ כְּכֹל לְבַבְכֶם וּכְכֹל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטֶּר
אֶרְצְכֶם בְּעָהָר וּבַמִּדְבָּר וּבְהַר וּבְגִבְעוֹת וּבְכָל אֶרֶץ אֲשֶׁר יֵרֵד מִן
שָׁמַיִם לְבַהֲמֹתֶיךָ וּבְאֶמְצָתֶיךָ: הַשְׁמֵרוּ לְכֶם פֶּן יִפְתֹּה לְבַבְכֶם וּסְרַתֶם
וּעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יי בְּכֶם וְעָצַר אֶת
הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תֵתֵן אֶת יְבוּלָהּ וְאֶבְרַתֶם מִתְּהַר מֵעַל
הָאָרֶץ הַטְּבֵה אֲשֶׁר יי נָתַן לְכֶם: וּשְׁמַתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לְבַבְכֶם וְעַל
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל יָדְכֶם וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם לְתַת
לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל פְּנֵפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכִּנָּף
פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לְכֶם לְצִיצִית וּרְאוּתָם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מְצוֹת יי
וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִחַדּוּ אֶתְרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אִתְּם זָנִים
אֲחֵרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מְצוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם:

תפרת שחרית

טז

אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יי אלהיכם:

אמת ויציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא
ואדיר ומתקן ומקבל ומזב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד:
אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו: לדור ודור הוא קים ושמו
קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת: ודבריו חיים וקיימים נאמנים
ונהמדים לעד ולעולמי עולמים. על אבותינו ועלינו על בנינו ועל דורותינו
ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך:

על הראשונים ועל האחרונים דבר מזב וקים לעולם ועד. אמת ואמונה
חוק ולא יעבור. אמת שאמה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו: מלכנו
מלך אבותינו. גואלנו גואל אבותינו. יוצרנו צור ישועתנו. פדנו ומצילנו
מעולם שמה. אין אלהים זולתך:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומשיע לבניהם אחריהם בכל דור ודור:
ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ: אשרי איש
שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמך
ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלי עדיך
אין לנו מלך גואל ומשיע. ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו.
כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת ויום סוף בקעת וודים טבעת וידידים העברת
ויכפו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהיבים ורוממו אל
ונתנו ידידים זמרות שירות ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי וקים:
רם ונשא גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים ופודה
עניים ועוזר דלים ועזנה לעמו בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון ברוך
הוא ומברך. משה ובני ישראל רך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא:

שירה חדשה שבחו גאולים לשמה על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו
ואמרו: יי ימלך לעולם ועד:

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך
יהודה וישראל. גאלנו יי צבאות שמו קדוש
ישראל: ברוך אתה יי גאל ישראל:

וְעוֹמְדוֹתַי כִּי שָׁם יְיָ אֶקְרָא הִבּוּ נְדָל לְאַלְהֵינוּ:
יְיָ שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
חַסְדִּים שׁוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנִיחָם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
(עֲשֶׂת וְיִי תְּשׁוּבָה) וְזָכְרָנוּ לְחַיִּים מְלֶכֶד חַפִּץ בְּחַיִּים וְכִתְבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
מְלֶכֶד עֲזוּד וּמְשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן
אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעֹזְלֶם יְיָ מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה
רַב לְהוֹשִׁיעַ

(וְיִיטֵעַ) אֲשֵׁיב הָרֶגֶם וּמִזְרִיד הַגְּשָׁמִים:
מִבְּלֹכַל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים מוֹמְדֵי נּוֹפְלִים וְרוֹפְאֵי חוֹלִים
וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ לְיֹשְׁנָיו עֹפֵר.
מִי כְּמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֵה לְךָ מְלֶכֶד
מְמִית וּמְחִיָּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה:

(עֲשֶׂת וְיִי תְּשׁוּבָה) מִי כְּמוֹךָ אֵב הַרְחֵמִים זוֹכֵר יִצְחָקוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְתַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְחִיָּה הַמֵּתִים: ("

אתה

(*) בְּתַעֲרַת הַשָּׁמַיִם וְאֵשׁ הַדָּר עוֹלָם קְרוֹשָׁה.
נְקַדֵּשׁ אֵת שְׁמֹךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמֹךְ יְשִׁים אֹתוֹ בְּשֵׁם
מָדוּם. כְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קֹדֶשׁ וְחַן קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֶכֶד

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך פלה: ברוך אתה יי האל הקדוש: (עשרת ימי תשובה) **בפלה הקדוש:**

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה: (*)

וחננו מאתך דעה בינה והשכל: ברוך אתה יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך: ברוך אתה יי תרופה בתשובה:

קדושה.

כל הארץ כבודו: חון לעבדכם ברוך יאמר: קהל וחון ברוך כבוד יי ספקומו: חון ודבריו קדשך כתוב לאמר: קהל וחון וסלה יי לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה:

לש"ץ לדוד דוד נגיד גדלה ונגדח נצמים קדשךה נקביש. ושבתה אלהינו מפינו לא נמוש לעולם ועד: כי אל מלה גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש: (בעש"ת בפלה הקדוש):

(*) מוצאי שבת אנו מוצאי יום טוב אפילו פון יום טוב אויף חיל הסוער ואגם מען אתה חוננתנו. **אתה** חוננתנו למדע התורה. ותלמדנו לעשות (בהם) תקי רצונך. ומבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך. בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי הפעשה. אבינו מלכנו החל עלינו היםים הבאים לקראתנו לשלום. חשוכים מכל חסא ומנמים מכל עון ומדבקים ביראתך:

סִלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאָנוּ מִחַד לָנוּ מִלְכָּנוּ
כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי מוֹחַל וְסוֹלֵחַ אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוֹחַ:

רֵאָה נָא בְּעֵינֶינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וּגְאֹלָנוּ מִהָרָה
לְמַעַן שְׂמֹךְ כִּי גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל: *

רִפְאוּנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי
תִהְלֹתֵנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה רִפּוּאָה
שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא
נִאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי רּוֹפֵא חוֹלֵי
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרִךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֵת כָּל מִיְּנֵי תְבוֹאָתֶךָ לְטוֹבָה וְתֵן
וּמִסֵּר בְּרַכָּה (וּוּיִטְעֵר טַל וְזִמְרָה לְבְרַכָּת) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה
וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָה וּבְרִךְ שְׁנַתֵּנוּ כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת:
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים:

תקע

* אין א פּעֻנִית צְבוּר וְאֵינִי רָא דַעַר סָן עֲגָנוּ.

עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ בְיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנֹחֵנוּ. אֵל תִּפְּן אֵל רִשְׁעֵנוּ
וְאֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִפָּנֵינוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְתָּנוּ. הִנֵּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ.
יְהִי נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנוּ. מָרָם נִקְרָא אֱלֹהֵי עֲנֵנוּ. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה מָרָם
יִקְרָאוּ נֹאֲנֵי אֲעֻנָה. עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵ. כִּי אַתָּה יי הַעוֹנֶה בְּעֵת
צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַעוֹנֶה (לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל)
בְּעֵת צָרָה:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ
 גליותינו וקבצנו יחד מארבע כנפות
 הארץ: ברוך אתה יי מקבץ גרחי עמו
 ישראל:

השיבה שופטינו בכראשונה ויועצינו
 כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה
 ומלוך עלינו אתה יי לבוך בחסד וברחמים
 וצדקנו במשפט: ברוך אתה יי מלך אוהב
 צדקה ומשפט: (עשרת ימי תשובה) כפלך כפיטפט:

ולמלשינים אל תהי תקוה וכל הרשעה
 פרגע תאבד וכל אויבך
 מהרה יפרתו והזדים מהרה תעקר ותשבר
 ותמגר ותכניע במהרה בימינו: ברוך אתה
 יי שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך
 בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל
 גרי הצדק ועלינו יהמו נא רחמך יי אלהינו
 ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת.
 ושים חלקנו עמהם לעולם ולא נבוש כי בך
 בטחנו: ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכַּח
 בְּתוֹכָהּ כִּי אֲשֶׁר הִבְרַתָּ וּבָנִה
 אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם. וְכִסֵּא דָוִד
 מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְיֶין: * בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה
 ירוּשָׁלַיִם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבַדְךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ. וְקִרְנֵנו
 תָּרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ
 כָּל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:
 שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה. וּמִלְפָּנֶיךָ
 מִלְכֵנוּ רִיקָם אֵל תִּשְׁיבֵנו: **

(* תשעה באב צו קנחה ואנט טען דא נחם.

נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים ואת העיר האבלה והמרבקה
 והבזויה והשוממה. האבלה מבלי בניה והמרבקה מבעונוותיה. והבזויה
 סכבודה. והשוממה סאין וישב. והיא וישבת וראשה הפני כאשה עקרה שלא
 ילדה. ויבלעה לנינות. וירשיה עובדי זרים. וימילו את עפק ישראל לחרב.
 ויהרגו בדרון חסידי עליון. על פן ציון כמר תבכה. וירושלים תמן קולה. לבי
 לבי על חלליהם. מעי מעי על חלליהם. כי אתה יי פאש הצמה. וכאש אתה
 עתיד לבנותה. כאמר ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב ולכבוד אהיה
 בתוכה: ברוך אתה יי מנחם ציון ובונה ירושלים:

** אין א תענה צבור ואנט דא דער יחיד עננו.

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו. כי בצרה גדולה אנהנו. אל מפן אל
 רשענו ואל הסתר פנה סכנו. ואל תתעלם מתחנתנו. היה גא קרוב
 לישועתנו והי גא חסדך לגמנו. מרם נקרא אליך עננו. כדבר שנאמר והיה
 מרם וקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה יי העונה בעת
 צרה. פירה ומציל בכל עת צרה וצוקה:

כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים:
ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם.
והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי
ישראל. ותפלתם באהבה תקבל ברצון.
ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: *
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך
אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

מזדים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו
נאלהי אבותינו א. היכר בשר
יוצגנו ויצר בראשית ברכות
והודאות לשפך הגדול
ובקדוש על שהחיינתנו
וקיימתנו בן חסידו ותקיימנו
וקיימנו גליותינו לחצרות
קדשך לשכור הקוד ולעשות
רצונך ולעבדך בלבב שלם
על שאנחנו מזדים לך.
ברוך אל הודאות:

מזדים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צור חיינו
מגן ישענו אתה הוא לדור
ודור נודה לך ונספר תהלתך
על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפיק שפכל יום עמנו ועל נפלאותיך ומזבותיך

שבכל

* ראש חודש און חול המועד. צו שתותית, מנהג און פערוב זאגט מען יעלה ויבא.
אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה ויבצע וישמע ויפקד ויזכר
וקרנגו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון משים בן דוד עבדך וזכרון
ירושלים. עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה למצבה לחן
ולספר. ולרחמים לחיים ולשלום ביום לאש חוש ראש חודש הזה: לחול המועד פסח הג
הפסוח הזה: לחול המועד סוכות הג הסוכות הזה: וזכרנו יי אלקינו בו למצבה.
ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו להיום. ובדבר ישועה ורחמים חוס ותגנו. נחם
עלינו והושיענו. כי אלקי עינינו. כי אל סלך בעון ורחום אמת:

תפלת שחרית

שְׁבַכְלֵ עֵת. עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: *

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

(עֲשֵׂת יְמֵי הַשּׁוֹבָה) וְכַתּוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ
בְּאֵמֶת הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ סֶלָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת: **

* הַנּוֹכַח אֵין יָדִים וְאֵין מַעַן עַל הַנְּסִים.

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקַן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַמַּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

^{פּוֹרִים}
בַּיָּמִי קִרְדְּכִי וְאַסְתֵּד
כְּשִׁלְשַׁן הַבִּירָה
כְּשֶׁעֲמַד עֲלֵינִים הָסֵן הַרְשָׁע
בְּקִשׁ לְהִשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וְלֹאֲסֵד
אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד
וְזָן טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד
כְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם
עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֶדְר וְשִׁלְשָׁם
לְכוּז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הִפְרָת אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ
אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ. וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ
גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ. וְתָלוּ אוֹתוֹ
וְאֵת בְּנָיו עַל הַעֵץ:

^{חַנוּכָה}
בַּיָּמִי מִתְתַּיְהוּ בֵּן יוֹחָנָן כִּהֵן גְּדוֹל חִשְׁמוֹנַי וּבְנָיו
כְּשֶׁעֲמַדָּה מַלְכוּת יוֹן עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחֵם
תּוֹרְתְךָ וְלַהֲעֵבִירִים מִחֲמֵי רִצּוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם רַבָּתָ אֶת רִיבָם
הִנֵּה אֶת רִיגָם גָּקַמְתָּ אֶת גָּקַמְתָם מִסְרַת גְּבוּרִים
בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוּרִים
וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָרִים בְּיַד עוֹמְקֵי תּוֹרְתְךָ וְלָךְ
עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלְמְךָ וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהִיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר בֵּן
בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בְּיַתְד וּפְנֵנו אֶת הַיִּכְלָךְ וְטַהְרוּ אֶת
מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת כְּתֻבּוֹת קִדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ
שְׁמוֹנֶת יְמֵי חֲנּוּכָה אֵלֶינוּ לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל:

** בְּעַת מַעַד דְּאוֹרְעֵנִס מִיט אַ מְנִין יִאֲגַם דָּא דְעַר חוֹן בְּרַבְּתָ כְּהַנְּסִים.

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְּנוּ בְּבִרְבָּה הַמִּשְׁלֵשָׁת בַּתּוֹרָה הֵךְ תּוֹכָה עַל יְדֵי מִשָּׁה
עֲבָדְךָ הָאֲסֻדָּה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו כְּהֻנִּים עִם קִדְשֶׁךָ בְּאִמּוֹר: יְבָרְכֵךָ יְיָ
וְיִשְׁמְרֶךָ: וְאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְרַחֶם: וְיִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשָּׂם לָךְ שְׁלוֹם:

תפלת שחרית

יט

^{מנחה און מעריב}
שְׁלוֹם רַב עַל
יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ הַשָּׁמַיִם
 לְעוֹלָם כִּי אַתָּה
 הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
 לְכֹל הַשְּׁלוֹם
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלְמוֹךְ: ^{בספר} בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹם:

^{שחרית}
שָׁמַיִם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַן
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ
 כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בְּאוֹר
 פְּנִיךָ נִתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת
 חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה
 וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלְמוֹךְ: ^{בספר} בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלְמוֹם:

עֲשֵׂת יְיָ תְּשׁוּבָה

בְּסִפּוּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיטָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם:
 אֱלֹהֵי. נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
 וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל הַזֹּהֵה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
 נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מִהֲרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֵךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן חֲדָשְׁתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 תּוֹרָתְךָ: לְמַעַן יִחַרְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֵךְ וְעַנְיֵי: יְהִי רָצוֹן אֲמְרֵי פִי
 וְהִגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֵאֲלֵי: עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדּוּמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמְרוּ אָמֵן:
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׂכְנֵה בֵּית הַפְּקֻדֹשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
 וְתֵן הַלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גִּבּוֹרְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:
 וְעֲרָכָה לִנִּי מִנְחַת יְהוָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

לתענית צבור ולעשרת ימי תשובה .

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲסָאנוּ לְפָנֶיךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זָבָנוּ | מִלְּבָנוּ אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּחַבְדֵּנוּ
 לְזִבְחֹת : דְּבִסְפָר זְבִיחַת : דְּבִסְפָר זְבִיחַת :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זָבָנוּ | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּחַבְדֵּנוּ
 לְמַלְיָחָה וּמְחִילָה : דְּבִסְפָר מַלְיָחָה וּמְחִילָה :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הָרַם קָרְנוּ יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הָרַם קָרְנוּ יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הָרַם קָרְנוּ מִשְׁחֵךְ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הָרַם קָרְנוּ מִשְׁחֵךְ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מֵלֵא יְדִינוּ מִכְּרֹכֹתֶיךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מֵלֵא יְדִינוּ מִכְּרֹכֹתֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מֵעַא אֲסָכִינוּ שְׂבַע : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מֵעַא אֲסָכִינוּ שְׂבַע :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שְׂמַע קוֹלָנוּ חֵסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שְׂמַע קוֹלָנוּ חֵסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת
 הַתְּפִלָּה : הַתְּפִלָּה :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ פְתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְחַפְלָתָנוּ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ פְתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְחַפְלָתָנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זְכוֹר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ נֹא אֵל הַשִּׁיבָנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ נֹא אֵל הַשִּׁיבָנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ תְהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת לְשַׁעַת | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ תְהֵא הַשְׁעָה הַזֹּאת לְשַׁעַת
 רַחֲמִים וְעַת רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ : רַחֲמִים וְעַת רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲמוּל עֲלֵנוּ וְעַל עוֹלְלָנוּ | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲמוּל עֲלֵנוּ וְעַל עוֹלְלָנוּ
 וְטַפָּנוּ : וְטַפָּנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן חַרוּגִים עַל | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן חַרוּגִים עַל
 שֵׁם קְדוֹשְׁךָ : שֵׁם קְדוֹשְׁךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוֹחִים עַל יְחֻדְךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן מְבוֹחִים עַל יְחֻדְךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בְּאֵשׁ | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בְּאֵשׁ
 וּבְכַזָּבִים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ : וּבְכַזָּבִים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ נְקוּם נְקַמַת דָּם עֲבָדֶיךָ | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ נְקוּם נְקַמַת דָּם עֲבָדֶיךָ
 הַשְּׂפוּף : הַשְּׂפוּף :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגָּדוֹל
 הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ : הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חַנּוּן וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין כְּנוּ | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חַנּוּן וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין כְּנוּ
 מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחַסֵּד | מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחַסֵּד
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ : וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲסָאנוּ לְפָנֶיךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חֲסָאנוּ לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ אֱלֹהֵי אֶתְהָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ אֵין לָנוּ מִלֵּךְ אֱלֹהֵי אֶתְהָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּרַךְ (בְּעֵשֶׂר יְמֵי תְשׁוּבָה חֲדָשׁ) | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּרַךְ (בְּעֵשֶׂר יְמֵי תְשׁוּבָה חֲדָשׁ)
 עֲלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָה : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ עֲלֵינוּ שְׁנֵה טוֹבָה :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּטַל מַעֲלֵינוּ כֵּל גְּזוּזֹת קִשׁוֹת : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּטַל מַעֲלֵינוּ כֵּל גְּזוּזֹת קִשׁוֹת :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּטַל מִחֲשָׁבוֹת שְׁנֵאֵינוּ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּטַל מִחֲשָׁבוֹת שְׁנֵאֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּלֵה כֵּל צַר וּמִשְׁטֵם מַעֲלֵינוּ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּלֵה כֵּל צַר וּמִשְׁטֵם מַעֲלֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מְתוּם פִּיזֹת מִשְׁטֵינְנוּ | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מְתוּם פִּיזֹת מִשְׁטֵינְנוּ
 וּמִקְפָּרֵינוּ : וּמִקְפָּרֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּלֵה דְבַר וְתִרְבּוּ וְרַעַב וְשִׁבִי | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ בְּלֵה דְבַר וְתִרְבּוּ וְרַעַב וְשִׁבִי
 וּמִשְׁחִית וְעוֹן מִבְּנֵי בְרִיתְךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ וּמִשְׁחִית וְעוֹן מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַעַע מַגִּפָּה מִכְּחַלְתְּךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַעַע מַגִּפָּה מִכְּחַלְתְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ סַלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ סַלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר קִשְׁעֵינוּ | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר קִשְׁעֵינוּ
 וְחַטְאוֹתֵינוּ מִגֵּד עֵינֶיךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ וְחַטְאוֹתֵינוּ מִגֵּד עֵינֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 כֵּל שְׂפָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כֵּל שְׂפָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַחֲזִיקֵנוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַחֲזִיקֵנוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה
 לְפָנֶיךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ הַחֲזִיקֵנוּ לְפָנֶיךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי | אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי
 עַמְּךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ שְׁלַח רְפוּאָה לְחוּלֵי עַמְּךָ :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ קַבֵּעַ רְוַע גִּזְרֵי הַיָּגוּן : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ קַבֵּעַ רְוַע גִּזְרֵי הַיָּגוּן :
 אָבִינוּ מִלְּבָנוּ וּבְרָנוּ בּוֹרְכוּן טוֹב לְפָנֶיךָ : אָבִינוּ מִלְּבָנוּ וּבְרָנוּ בּוֹרְכוּן טוֹב לְפָנֶיךָ :

לתענית צבור	לעשרת ימי תשובה
אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זָבָנוּ	אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּחַבְדֵּנוּ
לְמַיִם טוֹבִים :	דְּבִסְפָר חַיִּים טוֹבִים :
אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זָבָנוּ	אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּחַבְדֵּנוּ
לְגִּמְלָה וְיִשׁוּעָה :	דְּבִסְפָר גִּמְלָה וְיִשׁוּעָה :
אָבִינוּ מִלְּבָנוּ זָבָנוּ	אָבִינוּ מִלְּבָנוּ כְּחַבְדֵּנוּ
לְמַזְקָה וּלְבִלְעָלָה :	דְּבִסְפָר מַזְקָה וּלְבִלְעָלָה :

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֶזְרָא וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהִשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: אַתָּה
 יי לֹא תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ
 תָּמִיד יִצְרוּנוֹ: הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן
 הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח
 בְּתֵהֳלָתְךָ: אִם עֲזַנְתָּ תִשְׁמַר יְהוָה יי מִי יַעֲמֵד:
 כִּי עִמָּךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תּוֹרָא: לֹא כַחֲטָאֵינוּ
 תַעֲשֶׂה לָּנוּ וְלֹא כְעֲזוֹנֹתֵינוּ תִגְמּוֹל עֲלֵינוּ: אִם
 עֲזוּנֵינוּ עָנּוּ בָנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ: זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסֶדְךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יַעֲנֵנוּ יי
 בְּחַס צָרָה יִשְׁגָּבֵנוּ שֵׁם אֱהוּ יַעֲקֹב: יי הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ: אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ תַעֲנֵנוּ
 וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 לְמַעַן שְׂמֶךָ: אֲדוּנֵינוּ אֱהִינוּ שִׁמְעֵ קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ
 וְזָכֵר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׂמֶךָ: וְעֵתָה יי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאת אֶת עַמְּךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וְתַעֲשֵׂ לְךָ שֵׁם כְּיוֹם
 הַזֶּה חֲטָאֵנוּ רְשָׁעֵנוּ: יי כִּכֹּל צְדָקוֹתֶיךָ יִשָּׁב
 נָא אִפְּךָ וְחַמְתְּךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הֵרָ קְדוֹשְׁךָ:
 כִּי כַחֲטָאֵינוּ וּבְעֲזוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם

וְעַמְךָ לְחַרְפָּה לְכֹל סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע
 אֱלֹהֵינוּ אֵל תַּפְלַת עַבְדְּךָ וְאֵל תַּחֲנוּנָיו וְהֵאָר
 פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן יי:

הַמָּה אֱהִי אֲזוּנָה וְשָׁמַע פֶּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר
 אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עֲלֵיהֶם כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: יי שְׁמַעְהָ יי מִלִּדְהָ
 יי הַקְּשִׁיבָה וְעֲשֵׂה אֵל תֵּאָחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל
 עִירָךָ וְעַל עַמְךָ: אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן הֵרָאנוּ אוֹת לְטוֹבָה וּקְבָץ
 נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ: יִכְיִרוּ וְיִדְעוּ כֹל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה
 יי אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאַתָּה יוֹצֵרנוּ וְטַעֲשֵׂה
 יִדְךָ בְּלָנוּ. הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ צוּרנוּ מִלְּכָנוּ וּגְוֹאֲלָנוּ: חוֹסֵה יי
 עַל עַמְּךָ וְאֵל תִּתֵּן נַחֲלֶתְךָ לְחַרְפָּה לְמִשְׁלַל בְּסִי גוֹיִם לְמַה יֹּאמְרוּ
 בְּעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעוּ כִּי חֲטָאנוּ וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ
 שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בְּעַת צָרָה: יִדְעוּ כִּי אִין בְּנוּ מַעֲשִׂים
 צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: בְּרַחֵם אֲב עַל בְּנִים כִּן תְּרַחֵם יי
 עַלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: חֲמוּל עַל עַמְּךָ רַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ חוֹסֵה
 נָא בְּרוּב רַחֲמֶיךָ תַּנּוּ וְעַנּוּ כִּי לֵךְ יי הַצְדָקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עַת:
הַבֵּט נֶאֱרַחֵם נָא עַל עַמְּךָ מִתְּהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 יי אֱלֹהֵינוּ חוֹסֵם וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעֵה צֵאן מִרְעִיתְךָ וְאֵל יִמְשַׁל בְּנוּ
 קַצְפָּ כִּי לֵךְ עֵינֵינוּ תְלוּיֹת הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: רַחֵם עַלֵינוּ לְמַעַן
 בְּרִיתְךָ הַבֵּיטָה וְעַנּוּ בְּעַת צָרָה כִּי לֵךְ יי הִישׁוּעָה. בְּךָ תוֹחַלְתָנוּ אוֹהֵה
 סְלִיחוֹת אֲנֵא סְלַח נָא יֵא טוֹב וְסַלַח כִּי אֵל מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
אָנָּה מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוּר וְהַבֵּט לְבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֵה
 לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יַחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ חַנּוּן וְעַנּוּ
 כִּי שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל נִקְרָא עַלֵינוּ. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עַת עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ כַּחֲסֶדְךָ חַנּוּן וְרַחוּם הַבֵּיטָה וְעַנּוּ בְּעַת צָרָה כִּי לֵךְ יי
 הִישׁוּעָה: אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ מַחֲסֵנוּ אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּרוּעַ מֵעַלְלֵינוּ זְכוּר
 רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ וְכְרוּב טוֹבְךָ הוֹשִׁיעֵנוּ וְחַמֵּל נָא עַלֵינוּ כִּי אִין

תפלת שחרית

כא

לָנוּ אֱלֹהִי אַחַר מִבְּלַעֲדֶיךָ צוּרְנוּ. אֵל תְּעוֹבְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵל
תִּרְחַק מִמֶּנּוּ כִּי נִפְשָׁנוּ קִצְרָה מֵחָרֵב וּמִשָּׁבִי וּמִדְּבַר וּמִמַּצְפָּה וּמִכָּל
צָרָה וַיְגוֹן הִצִּילָנוּ כִּי לֹךְ קִוִּינוּ וְאֵל תְּכַלִּימֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהָאֵר פְּנִיָּךְ
בָּנוּ: וְזָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ: וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. רֵאֵה
בְּצָרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחַנוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ כִּי אֵין כְּמוֹךָ יי אֱלֹהֵינוּ אֲנֵי שֵׁ
נֵא פִשְׁעֵינוּ: אֲבִינוּ מִלִּכְנֵי צוּרְנוּ וּגְוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַהִסִּין בְּפֶה חֲסִיד
וְסוֹב עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ: כִּי אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא רַחֲמִים
עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ: שְׁמַע מִלִּכְנֵי תְּפִלָּתֵנוּ וּמִיד
אוֹיְבֵינוּ הִצִּילָנוּ. שְׁמַע מִלִּכְנֵי תְּפִלָּתֵנוּ וּמִכָּל צָרָה וַיְגוֹן הִצִּילָנוּ: אֲבִינוּ מִלִּכְנֵי
אַתָּה וְשְׁמָךְ עָלֵינוּ נִקְרָא אֵל הַגִּיחֵנוּ אֵל תְּעוֹבְנוּ אֲבִינוּ וְאֵל תִּפְשָׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ
וְאֵל תִּשְׁכַּחְנוּ וּצְרָנוּ כִּי אֵל מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת
וְהוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרַעַשׁ וּמִרְגֵז הִצִּילָנוּ: זָכוֹר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קְשִׁינוּ וְאֵל רִשְׁעֵנוּ וְאֵל הַטְּאֵתֵנוּ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ
וְהִנָּחֵם עַל הָרַעַה לַעֲמֶךָ: וְהִסַּר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמּוֹת כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי בֵן דִּרְכָּךְ
עֲשֵׂה חֶסֶד חֲנֹם בְּכָל דוֹר וְדוֹר: חוֹסֵה יי עַל עַמֶּךָ וְהִצִּילָנוּ מִזַּעֲמֶךָ וְהִסַּר מִמֶּנּוּ
מַכַּת הַמַּגֵּפָה וְגִזְרֵה קִשָּׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֹךְ יי הַצְדִּיקָה וּלְנוּ בִשְׁת
הַפְּנִים: מֵה נִתְּאוּנָן מֵה נִאֲמַר מֵה נִדְּבַר וּמֵה נִצְטַדֵּק. נִהַפְּשֵׂה דְרָכֵינוּ וּנְחַקֹּרְהָ
וְנִשׁוּבָה אֲלֶיךָ כִּי יְמִינֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים: אֲנֵי יי הוֹשִׁיעָה נֵא אֲנֵי יי הַצִּילִיחָה
נֵא: אֲנֵי יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: לֹךְ יי חֲבִינוּ לֹךְ יי קִוִּינוּ לֹךְ יי נִיחַל אֵל תְּחַשֵּׂה
וְתַעֲבֵנוּ כִּי נִאֲמָו גוֹיִם אֲבָדָה תְּקוּתָם כָּל בְּרַךְ וְכָל קוֹמָה לֹךְ לְכַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתָח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַמְאִים נִבְחַלְתָּ נִפְשָׁנוּ מְרֹב עֲצוֹנוּ
אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ נִצַּח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי חֲסִינוּ בָּךְ: אֲבִינוּ מִלִּכְנֵי אֵם
אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעַדוֹתֵינוּ בְּכָל יוֹם יי
אַחַד: הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לְכַבְּנוּ. חוֹסֵה יי עָלֵינוּ בְּאַרְץ
שָׁבִינוּ וְאֵל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל הַבִּיטָה
דַּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוּנוּ בְּטַמְאָת הַגֵּדָה עַד מִתִּי עֲזָה בְּשָׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ
בְּיַד צָר. עוֹרָרָה נְבוֹדְתְּךָ וְקִנְאֶתְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ. הֵם יְבוֹשׁוּ וַיַּחֲתוּ מִנְּבוֹדְתֶם.
וְאֵל יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תְּלֹאוֹתֵינוּ. מֵהָר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵנוּ. וְאֵם לֹא
לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ פֶּעַר. וְאֵל תִּשְׁחִית זָכַר שְׁאֲרֵינוּ. וְחוֹן אוֹם הַמִּוֹחֲדִים שְׁמָךְ
פְּעָמִים בְּכָל יוֹם תְּמִיד בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אַחַד:

תחנון

מַעַ וְאָגַט נִיט קִיין תַּחֲנוּן

1) ראש חודש, 2) תנובה, 3) תמימה עשר בשקט, 4) פורים קטן, 5) שושן פורים קטן, 6) פורים, 7) שושן פורים, 8) רעם גאנצען חודש ניסן, 9) ל"ג בעומר, 10) פון ראש חודש סיון ביז אסרו חג נאך שבועות ' 11) תשעה באב, 12) תמימה עשר באב, 13) ערב ראש השנה, 14) פון ערב יום כיפור ביז אסרו חג נאך סוכות, 15) צו כניחה פאר די אלע טעג ווען מע וואגט קיין תחנון ניט, 16) אין א הויז פון א אבא (אלע וויבען טעג פון אבולת), 17) אין א הויז אדער אין שנהל וואו מאיו מל א קינד, אדער וואו עס דאווענט דער פאטער פון קינד אדער דער פאטער, 18) אין א הויז אדער אין שנהל וואו עס דאווענט א חתן ביז וויבען טעג נאך דער חתונה.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל גֹּד צַר לִי מְאֹד נִפְלְאָה נְאֻמְךָ בֵּיד יְיָ כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבֵיד אָדָם אֵל אִפְּוֹלָה:

רחום וְחַנוּן חֲמֵאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וּקְבַל תַּחֲנוּנַי: יְיָ אֵל בְּאִפְךָ תּוֹכִיחַנִי וְאֵל בְּחַמְתְּךָ תִּיַסְרֵנִי: חַנּוּן יְיָ כִּי אֲמַלֵּל אֲנִי רַפְּאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהַלְוּ עַצְמִי: וּנְפֹשֵׁי נִבְהַלְוּ מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתַי: שׁוּבָה יְיָ חֲלִצֵה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדֶּךָ: כִּי אֵין בְּפִמּוֹת זִכְרֶךָ בְּשֵׂאוֹל מִי יוֹדֵה לָךְ: יִגְעַתִּי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחַה בְּכָל לַיְלָה מִפְּתֵי בְדַמְעָתִי עֵרְשֵׁי אֲמָסָה: עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַם עֵינַי עֲתַקָּה בְּכָל צוּרְרֵי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אוֹן כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יְיָ תַּחֲנָתִי יְיָ תִפְלְתִי יִקַּח: יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלְוּ מְאֹד כָּל אִיבֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּבְשׁוּ רַגְעַי:

די אלע ווייטערדיגע סעקס ביי שומו ישראל וואגט מען נאך מאנטאג און דאנערשטאג

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ:

תְּבַטְט יְשָׁמִים וְרָאָה כִּי הֵינּוּ לְעַג וְקָלָם בְּגוּיִם. נִחַשְׁבָנוּ כִּצְאוֹן לְפִיבָח וַיִּבְלֵ לְהַרְגֵנוּ וְלֹאֲבֹד וְלִמְכָה וְלְתַרְפֵּה: וּבְכָל זֹאת שָׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ:

זָרִים אומרים אין תחלת ותקנה. חון אום לשמה מקנה. מהור ישועתנו קרבה. יגענו ולא הונח לנו. רחמיה יכבשו את בעסה מעלינו: אנא שוב מחרונה ורחם סגולה אשר בחרת: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ:

תפלת שחרית

כב

חוסה יי עלינו ברחמיה ואל תתנגנו בירי אכזרים. לפה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם. למענה עשה עמנו חסד ואל תאחר: אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנָה וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ:

קולנו יי אלהי ישראל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפַּי וְהִנַּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲפָד תִּשְׁמַע וְתַחֲוֶן וְאֵל תִּפְלִשְׁנוּ בְיַד אֵיבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת שִׁמְנוֹ. זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרַבָּה אֶת זְרַעְכֶם. וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ סַעֲט מִהֲרֵבָה: וּבְכֹל זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ:

עזרנו יי אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: יי אלהי ישראל שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפַּי וְהִנַּחֵם עַל הָרָעָה לַעֲפָד:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שׁוֹמֵר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל. וְאֵל יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל. הַאֲמִידִים שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גְּזוֹי אֶחָד. שׁוֹמֵר שְׂאֵרֵי עַם אֶחָד. וְאֵל יֹאבֵד גְּזוֹי אֶחָד. הַמִּיַּחְדִּים שִׁמְךָ יי אלהינו יי אחר:

שׁוֹמֵר גְּזוֹי קָדוֹשׁ. שׁוֹמֵר שְׂאֵרֵי עַם קָדוֹשׁ. וְאֵל יֹאבֵד גְּזוֹי קָדוֹשׁ. הַמְּשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלְשׁ קְדוּשׁוֹת לְקָדוֹשׁ.

מְתַרְצֵה בְּרַחֲמִים. וּמְתַפִּיֵּם בְּחַתְּנוּנִים. הַתְּרַצָּה וְהַתְּפִיֵּם לְדוֹר עֵינֵי כִי אֵין עֲזוֹר: אֲבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ חֲנּוּנוּ וְעֲנּוּנוּ כִי אֵין בְּנֵינוּ מַעֲשִׂים עֹשֶׂה עִפְּנוּ צְדָקָה וְהַסֵּד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְאַנְחָנוּ לֹא נָדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִי עֲלִיךָ עֵינֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדֶיךָ כִי מַעֲזֹלִם הָפָה: יְהִי חַסְדְּךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲזוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים מִהַר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִי דָלוּנוּ מֵאֵד: חֲנּוּנוּ יי חֲנּוּנוּ כִי רַב שִׁבְעֵנוּ בְּיוֹ: בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר. כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי עִפְּר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ וְהַצִּילְנוּ וְכִפֵּר עַל חַטְאֵתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ: חֲצִי קְרִישׁ

מנהג אשכנזי | מנהג אשכנזי | מנהג אשכנזי
אל ארץ אפים ורכ חסד ואמת אל | אל ארץ אפים ורכ חסד ואמת אל
כאפך תוכיחנו. חוסה יי על עפך | תסתור פניך מפנינו: חוסה יי על
והושיענו מכל רע הטאנו לך אדון סלח | ישראל עפך והצילנו מכל רע הטאנו
נא קרוב בתפוך אל: | לך אדון סלח נא קרוב בתפוך אל:
ויהי

כעת מ'צפנט דעם ארון קדש.

וַיְהִי בַּנְסוּעַ הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וּפּוֹצוּ
אִבְיֹבָי וַיָּנוּסוּ מִשְׁנֵאֵיבָהּ מִפְּנֵיהָ : כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא
תּוֹרָה וּדְבַר יי מִירוּשָׁלַיִם: בְּרוּךְ שַׁנְתָן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּקִרְשָׁתוֹ:

בְּרוּךְ שְׁמֵהּ דְמַרְבָּא עֲלֵמָא. בְּרוּךְ כְּתוּבָהּ וְשַׁתְּרָהּ. יְהֵא רְעוּתָהּ עִם עַפְרָהּ וְיִשְׂרָאֵל
לְעַלְמָא. וְפּוֹרְקוֹן יִמְיָהּ אֲחִינוּ לְעַפְרָהּ כְּבֵית מִקְדְּשָׁהּ. וְלֹאֲסֻטְוֵיהּ לְגַא סְטוּב
וְהוֹרָהּ. וְלִקְבֵל צְלוּתָהּ בְּרַחֲמִין. יְהֵא רַעְנָא קְדָמָהּ דְהוֹרָהּ לֵן חִיּוֹן בְּטִיבוּתָא.
וְלִבְנָא אָנָּא סְקִידָא בְּנֵו צִדִיקָא. לְמַדְחָם עֲלֵי וְלִמְטָר יִתִּי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי
לְעַפְרָהּ וְיִשְׂרָאֵל. אֲנָהּ הוּא וְן לְכֹלָא וּסְפָרְגַם לְכֹלָא אֲנָהּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא. אֲנָהּ
הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא. וּסְלִכּוּתָא דִּיקְרָהּ הִיא. אָנָּא עֲבָדָא דְקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא
דְסִנְיִדְנָא כְּפֵה וּסְפָטָא דִיקְר אֲוִרְתָהּ בְּכָל עֵדָן וְעֵדָן. לֹא עַל אָנָּשׁ רְחִיצָנָא וְלֹא
עַל פִּר אֲלֵהִין סְמִיכָנָא. אֵלָא כְּאַהֲרָא דְשִׁמְיָא. דְהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט. וְאֲוִרְתָהּ
קְשׁוּט. וְנִבְיָאוּרֵי קְשׁוּט. וּמִכְנָא לְמַעַבְד טְבָוּן וּקְשׁוּט. בַּה אָנָּא רְחִיץ. וְלִשְׁמָה
קְדִישָׁא וּפִירָא אָנָּא אֲסֵר תּוֹשְׁבָחוֹן. יְהֵא רַעְנָא קְדָמָהּ דְתַפְסַח לְבָאֵי בְּאֲוִרְתָא.
וְתַשְׁלִים מִשְׁמָאִין דְלְבָאֵי וְלְבָא דְכָל עַפְרָהּ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחִיּוֹן וּלְשִׁלְמָא אֲמֵן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֵין אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאָנֹכּ מִעַן נֹאֵר שַׁבַּת אֵין יוֹם טוֹב.

הוֹן וְקַהֲל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

הוֹן וְקַהֲל אֶחָד (הוּא) אֱלֹהֵינוּ גְדוֹל אֲרוּנֵינוּ קְדוֹשׁ (ראש השנה און יום כפור
וְנֹרָא) שְׁמוֹ:

הוֹן נְדַלּוּ לִי אֲתִי וְנִרְוּמָה שְׁמוֹ יִתְדוֹ:

קַהֲל לָךְ יי הַנְדֵלָה וְהַנְבֹרָה וְהַתְפָּאֲרָת וְהַנְצַח וְהַתּוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ: לִךְ
יי הַפְסִלְקָה וְהַפְתַּנְשָׂא כָּל לְרֵאשׁ: רוּמְסוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֵו לְהַדָּם
נְגְלִיו גְדוֹשׁ הוּא: רוּמְסוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֵו לְהַר קְדִישׁוֹ כִּי גְדוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכָּל כִּי אַב הַרְתַּמִּים וְאָנֹכּ מִעַן נֹאֵר שַׁבַּת אֵין יוֹם טוֹב.

עַל הַכָּל יִתְגַדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוּמַם וְיִתְנַשָּׂא
שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּעוֹלָמוֹת
שְׁבָרָא הָעוֹלָם הוּא וְהָעוֹלָם הַבָּא: בְּרַצְנוֹ וּכְרַצוֹן יִרְאוּ וּכְרַצוֹן
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲרוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל
הַגִּפְשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחָבֵי מְרוֹם הַשׁוּכֵן בְּשְׁמֵי שְׁמֵי קְדָם:

קְדִישָׁתוֹ

קדשתו על החיות וקדשתו על כפא הכבוד: ובכן יתקדש
 שמך בנו יי אלהינו לעיני כל חי. ונאמר לפניו שיר חדש
 כפתוב שירו לאלהים ופרו שמו סלו לרכב בערכות ביה
 שמו ועלו לפניו: ונראה עין בעין בשוכו אל נהו ככתוב.
 כי עין בעין יראו בשב יי ציון: ונאמר ונגלה כבוד יי וראו
 כל בשר יחדו כי פי יי דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו כן
 השעות הרעות וינער כיצר הרע סן הגשואים ויחון אותנו לפליטת עלמים
 ויסלא משאלותינו בסדה טובה ישועה ורחמים:

סע ליענמ די תורה אין נאך דעם נאמט מען א חצי קדיש.

חיו יהללו את שם יי כי נשגב שמו לברו:

קהל הודו על ארץ ישמים. ויגם קנו לעמו תהלה לקל ססריו לכנו ישראל
 עם קרובו הללויה:

^{שבת}
מזמור לדוד הכו לוי בני אלים
 הכו לוי כבוד ועז: הכו
 לוי כבוד שמו השתחוו לוי בהדרת
 קדש: קול יי על המים אל הכבוד
 הרעים יי על מים רבים: קול יי
 בפח קול יי בהדר: קול יי שבר
 ארזים וישבר יי את ארזי הלכנון:
 וירקדם כמו עגל לכנון ושיריון כמו
 כן ראמים: קול יי חצב גבנות אשי
 קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר
 קדש: קול יי יחולל אילות ויחשף
 יערות ובהיכלו פלו אמר כבוד: יי
 עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

^{אינדערואכען}
 לדוד מזמור לוי הארץ ומלואה תבל
 וישבי בה: כי הוא על ימים
 וקדה ועל נהרות וכוננה: מי יעלה
 בהר יי ומי יקום במקום קדשו: נקי
 כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא
 נפשי ולא גשבע למדמה: ישא ברכה
 סאת יי וצדקה סאלחי ישעו: זה הוד
 הודשיו מבקשיו פגוד ועקב קלה: שאו
 ישערים ראשיכם והגשאו פתחי עולם
 ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד
 יי עזו ונבור יי נבור מלחמה: שאו
 ישערים ראשיכם וישאו פתחי עולם
 ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך
 הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד קלה:
 למבול יישב וישב יי מלה לעולם: יי

ביים אריינשטעלען די ספר תורה אין ארון קדש.

ובנתחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי למנוחתה אמה וארז
 עזה: פתניה ילבשו צדק וחסידיה ירננו: בעבור דוד עבדה אל תלשב
 פני משיחה: כי רקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא
 למחיתוקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום:
 השגיבו יי אליה ונשובה חדש ימינו בקדם: אשרי וכו'

תפלת שחרית

מע זאנט ניש כיון למנצח:

(1 ראש חודש, 2 חנוכה, 3 פורים קטן, 4 שבוע פורים קטן, 5 פורים, 6 שבוע פורים, 7 ערב
 פסח, 8 חול המועד, 9 אמרי חג, 10 תשעה באב, 11 ערב יום-קפור, 12 אין א' הוא
 והוא ס'אז דא א' אכל.

למנצח מוסור לדוד: יעגד יי ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח צורך
 מקדש ומציון יסעך: וזכור כל מנחותיך ועולתך ורשנת פלה: ותן
 לך בלבבך ובל צצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו גדול ימלא יי
 כל משאלתך: עתה ידעתי כי הושיע יי משיחו יעגו משמי קדשו כנבואות
 ישע ימינו: אלה ברבך ואלה בפוסים ואנתנו בשם יי אלהינו גזיר: הבה כרעו
 ונקלו ואנתנו קמנו ונתעורר: יי הושיעה הפלך יעגנו ביום קראנו:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי
 אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתו בפיה
 לא ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד
 עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה
 ואמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית
 שכינתה קדיש על ארעא עובד גבורתה קדיש לעלם לעלמי עלמיא:
 יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי
 קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו: ונמלתני רוחא ושמעית
 בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי מאתר בית
 שכינתה: יי ימלך לעולם ועד: יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי
 עלמיא: יי אהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת
 ועולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך: והוא רחום
 יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו:
 כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך: צדקתך צדק
 לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך יי יום יום יעמם לנו האל
 ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי
 צבאות אשרי אדם בומח בך: יי הושיעה המלך יעגנו ביום
 קראנו: ברוך (הוא) אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו

תפלת שחרית

כד

בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו
 בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלך לבהלה: יהי רצון
 מפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקך בעולם הזה
 ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לפני ימות המשיח
 ולחיי העולם הבא: למען יזמרה כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם
 אודך: ברוך הנבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: בטחו ביי
 עדי עד כי ביה יי צור עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך כי
 לא עזבת דורשיך יי: יי הפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:
 ועתה גדל נא נח יי באשר דברת לאמר: זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם הפה:
 (קריש שלם)

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא
 עשנו בגויי הארצות ולא שמנו פמשפחות האדמה.
 שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונם: ואנחנו פורעים
 ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
 שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים מפעל
 ושכינת עוז בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד: אמת מלפנו
 אפס זולתו בפתוב בתורתו. וידעת היום והשבות אל לבבך כי
 יי הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על פן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה להעביר
 גלולים מן הארץ והאלילים פרות יברתון. לתקן עולם
 במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל
 רשעי ארץ. יבירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך
 תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך
 יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
 לעולם ועד: כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד
 בפתוב בתורתך יי ימלוך לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על
 כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: קריש יתום

אל תירא מפהר פתאם ומשואת רשעים כי תבוא: עזו עצה ותוסר דברו דבר
 ולא יקום בי עבנו אל: ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסכול אני
 עשיתי ואני אשא ואני אסכול ואמלט:

שיר של יום

(זגמטאג) היום הם ראשון בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

לְדוֹד מְזוֹמֵר לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ מִבֵּל וַיִּשְׁכְּבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל גְּדֵרוֹת
 יִכְוֹנְנָהּ: מִי יַעֲלֶה בָהּ יִי וְמִי יָקוּם בְּמִקְוֹם קִדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וְכֹר לִכְבֹּ
 אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְיָ וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל: זֶה הוֹר הוֹרִישִׁיו מִבְּקִשָׁי פְּנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִנְשִׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבְרָא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ עֲזוּז וְנִבְרָר יְיָ נִבְרָר
 מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיִּבְרָא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא
 זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

(מאמטאג) היום הם שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

שִׁיר מְזוֹמֵר לְבָנֵי קָרַח: גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְשׁוֹ: יִפָּה
 נוֹף מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן וַיִּבְנֵי קִרְיַת מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים
 בְּאַרְמוֹנֶיהָ נִזְדַּע לְמִשְׁנֵב: כִּי הִנֵּה הַפְּלָכִים נִזְעְדוּ עָבְרוּ וַיִּחְדּוּ: הִפָּה רָאוּ כֵּן
 תִּמְהוּ נִבְהָלוּ גִחְפוּ: רַעְדָה אֲחֻזָּתָם שֵׁם חֵיל כִּי־לָרָה: בְּרוּחַ קָרוֹם תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת
 תְּרִישִׁישׁ: כִּי־אֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכְוֹנְנָה
 עַד עוֹלָם סֵלָה: הִפִּינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּה בְּקֶרֶב הַיַּבְדָּק: בְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלַחֲדָה
 עַל קַצְוֵי אָרֶץ צֶדֶק סֵלָה יִמְיָנָה: יִשְׂמַח הֵר צִיּוֹן תִּגְלָלָה בְּגוֹת יְהוּדָה לְסַעַן
 מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקְפֹּזָה כִּפְרוּ מִגְּדִלְיָה: שִׁיתוּ לְבָבְכֶם לְחִילָה פִּסְנֵנוּ אַרְמוֹנֶיהָ
 לְסַעַן הִסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד הוּא וַיִּהְיֶנּוּ עַל סוֹת:

(דעמטאג) היום הם שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

מְזוֹמֵר לְאַסָּף אֱלֹהִים נֶצֶב בְּעֵדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט: עַד סִתִּי תִשְׁפּוּטוּ
 עוֹל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֵלָה: שְׁפּוּטוּ דָל וַיִּתּוּם עֲנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ:
 פִּלְטוּ דָל וְאִבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ כַחֲשֻׁכָה וַתִּהְלְכוּ יְמוֹטוֹ
 בַּל מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיּוֹן בְּלָבָם: אֲכֹן כְּאֲדָם תִּמְסוּתוֹן
 וְכַאֲדָם הַשָּׂרִים תִּפְלוּ: קִיּוּמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם:

(מיטוואך) היום הם רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

אֵל גִּמְטוֹת יְיָ אֵל גִּמְטוֹת הוֹפִיעַ: הִנְשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב נִמּוֹל עַל נְאִים:
 עַד סִתִּי רְשָׁעִים יְיָ עַד סִתִּי רְשָׁעִים יַעֲלוּזוּ: יִבְיֵעוּ וַיִּבְרּוּ עֵתְךָ וַתִּאֲפְרוּ
 כָּל פּוֹעֲלֵי אָנוֹן: עֲפָד יְיָ יִדְבָּאוּ וַיִּנְחַלְתָּהּ יַעֲנוּ: אֲלִמְנָה וַגַּר יִהְיוּ וַיִּתּוּמִים יִרְצָחוּ:
 נִיאֲמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינֵנוּ בְּעָרִים כְּעַם וְכִסְלִים מִתִּי
 תִּשְׁכִּילוּ: הַגּוֹטֵעַ אָנוֹן הֵאָּה יִשְׁמַע אִם יִצַּר עֵינָיו הֵאָּה יִבִּישׁ: הַיּוֹסֵר נֹזִים הֵאָּה
 יוֹכִים הַמִּלְפָּד אָדָם דַּעַת: יְיָ יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הִפָּה הַבָּל: אֲשֶׁרִי הַנְּבֵר
 אֲשֶׁר תִּיפְרְנוּ יְהוָה וְהִתְרַחֲקָה תִּלְפַּדְנֵנוּ: לְהִשְׁקִיט לוֹ מִיָּמִי רַע עַד יִפְרָה לְרִשָּׁע
 שְׁחַת: כִּי לֹא יִפּוֹשׂ יְיָ עֲפוּ וַיִּנְחַלְתוּ לֹא יַעֲזוּב: כִּי עַד צֶדֶק יִשׁוּב מִשְׁפָּט
 וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרָעִים מִי יִתְנַצֵּב לִי עִם פּוֹעֲלֵי אָנוֹן:
 לֹא יְיָ עֲזָרְתָה לִי כִּמְעַט שְׁכָנָה דוּמָה נִפְשִׁי: אִם אֲמַרְתִּי קָמָה בְּגִיל חֲסִדָּה יְיָ
 יִסְעֲבֵנִי: בְּרוּב שְׂרַעֲפֵי בְּקֶרֶבִי תִּנְחַמֵּנִי וְיִשְׁעֵשְׂעוּ נִפְשִׁי: הִיחַרְתָּךְ כִּפְסָא הַחַת יוֹצֵר
 עֲמַל עָלֵי חֵק: יִגְדּוּ עַל גִּפְשׁ צְדִיק וְדָם גְּמִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׁנֵב
 נִאֲלֵהִי לְצוּר מַחְסִי: וַיִּשְׁכַּב עֲלֵיכֶם אֲנִי וּבְרַעְתֶּם יִצְמִיתֶם וַיִּצְמִיתֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ: לְכוּ

שיר של יום

כה

גְּרַנְגָה לִי גְרַעָה לְצוֹר וְשִׁעֲנוּ: גִּקְדָּסָה פָּנָיו בְּתוֹרָה בְּזִמְרוֹת נְקִיעַ לִי: כִּי אֵל
גָּדוֹל יְיָ וּמִקֵּד גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

(דאנערשטאג) היום יום חמישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

לְמַנְצַחַת עַל הַגִּתִּית לְאַסָּף: הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲתָנוּ הִרְעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ
זְמִירָה וְתַנּוּ תִּף כַּנּוֹר גַּעִים עִם גָּבֹל: תִּקְעוּ בַּהֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכִסֵּה לַיּוֹם
תַּנְנוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפֵּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שְׂמוֹ בְּצִאתוֹ
עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפֹּת לֹא יִדְעֵתִי אִשְׁמַע: הַסִּירוֹתַי מִסָּבֵל שְׂכַמוּ כַּפְּיוֹ מִדוֹר הַעֲבָרָנָה:
בְּצִרָה קָרָאתָ וְאַחֲלָצָה אֶעֱנֶךָ בְּכִתֵּר רַעַם אֶבְחַנְךָ עַל מִי מְרִיבָה קְלָה: שִׁמַּע
עֲמִי וְאֶעֱיֶדֶךָ בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לְאֵל נֹכֵר: אֲנִכִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַפְּשֵׁלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּרַחֲבֵי פִיךָ וְאַמְלֵאתָו: וְגַם
שִׁמַּע עֲמִי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וְאֶשְׁלַחְהוּ כַּשְׂרִירוֹת לְבָבָם לְכֹחוֹ כַּמּוֹעֲצוֹתֶיכֶם:
לֹא עֲמִי שִׁמַּע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִתְלַכּוּ: כַּמַּעֲט אִיבִיהֶם אֶבְיָע וְעַל צְרִיבָתָם אֲשִׁיב
יְדֵי: מִי אֵי יְיָ יִכְהַשּׁוּ לוֹ וְיִהְיֶה עִתָּם לְעוֹלָם: וְיִאֲכִלְהוּ מִתֵּלֵב הַטָּה וּמִצוֹר דְּבַשׁ אֶשְׂכִּיעֶד:

(פרויטאג) היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

יְיָ מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבַשׁ (וְעַה עֲבוֹד י')

(שבת) היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

מְזִמְזוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת (וְעַה עֲבוֹד י')

סוף ראש חודש אלול ביום נאך שכיני עצרת אלע טאג צו שבתות און בעריב זאנט מען דאס.

לְדָוִד יְיָ אֲזִירִי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְיָ מַעֲזוֹ הָיָה מִמִּי אֶפְחָד: בְּקִרְוֹב
עָלַי מַרְעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרֵי צָרִי וְאוֹיְבֵי לִי הֵמָּה בְּשִׁלּוֹ
וְנַפְלֹו: אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מַחֲנֶנָּה לֹא יִירָא לְבִי אִם תִּקּוּם עָלַי מְלַחְמָה
בּוֹזֵאת אֲנִי בּוֹטַח: אַחַת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת יְיָ אֹתָהּ אֶבְקֵשׁ שְׁכַבְתִּי
בְּבֵית יְיָ כָּל יְמֵי חַיִּי לַחֲזוֹת בְּנַעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי
בְּסֹפּוֹ בַיּוֹם רַעָה יִסְתִּירֵנִי בְּסֹתֵר אֶהְלוֹ בְּצוֹר יְרוּמֵמֵנִי: וְעַתָּה
יְרוּם רֵאשִׁי עַל אוֹיְבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֹזְבַחָה בְּאַהֲלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה
אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה לִי: שִׁמַּע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנּוּנִי וְעֲנֵנִי: לֵךְ אָמַר
לְבִי בְקִשׁוֹ פָּנָי אֶת פְּנֵיךָ יְיָ אֶבְקֵשׁ: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֵּנִי אֵל
הַט בְּאַף עֲבָרְךָ עֲזַרְתִּי הִיִּית אֵל תַּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵי: כִּי אָבִי וְאֲמִי עֲזָבוּנִי וַיְיָ יִאֲסֹפֵנִי: תוֹרְנִי יְיָ דִרְפֵךְ וְנַחֲנִי
בְּאַרְח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי: אֵל תַּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צָרִי כִּי קָמוּ בִי
עֲרֵי שָׂקָר וַיִּפַּח הַמָּס: לֹאֵל הָאֲמֵנֵתִי לְרֵאוֹת בְּטוֹב יְיָ בְּאֶרֶץ
חַיִּים: קוֹה אֵל יְיָ חֹזֵק וַיֵּאֱמֵץ לְבָבָהּ וּקְוָה אֵל יְיָ:

שיר השירים

כו

ולכי לך: כי הגה נפתו עבר הנשים חלף
הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הנסיר
הגיע וקול התור נשמע בארצנו: התאנה
תנטה פניה והקנים סמדר מתנו רים קומי
לך רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי בתני הפלע
בסתר הפדרנה הראיני את מראיך שמיעני
את קולך כי קולך ערב וימראיך נאה:
אחוז לנו שעלים שעלים קטנים סחבלים
כרמים וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לו
הרעה בשושנים: עד ששקוח היום ונסו
הצללים סב רמה לך דודי לצבי או לעפר
האילים על הרי כתר: געל משכבי
בצילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו
ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחכות אבקשה את שאהבה
נפשי בקשתיו ולא מצאתיו: סצאוני
השקרים הסבכים בעיר את שאהבה נפשי
ראיתם: כמעט שעברתי מהם עד שפצאתי
את שאהבה נפשי אחשתי ולא ארפנו עד
שהביאתיו אל בית אפי ואל חדר חורתי:
השבעתי אתכם כנות ירושלים כצבאות
או בצילות השדה אם תקירו ואם תעוררו
את האהבה עד שתתפץ: מי יאה עלה מן
הפדפר כתימדות עשן מקפדת סר אבונה
מכל אבקת רובל: הגה נפתו שלשלמה
ששים נכרים סביב לה מנכרי וישראל:
כלם אהיו חרב סלפדי מלחמה איש חרבו
על רכבו ספחד בלילות: אפריון עשה
לו הפלך שלמה מעצי הלכנון: עפודיו
עשה כסר רפידתו זהב סרכבו ארנן הוכו
רצוף אהבה סכנות ירושלים: צאניה
ראינה כנות ציון כפלך שלמה בעמרה
שעמרה לו אפי ביום התקנתו ובים שמת
לכו: ר הגד יפה רעיתי הגד יפה עיניך
יונים סכעד לצפתך שערך בעדר העזים
שגלשו סבר גלעד: שניך בעדר הקצובות
שעלו מן בהיצה שקלם סתאימות לשבלה
אין בהם: בחוט השני שפתותך וסדכך

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני
מנשיקות פיהו כי מוזים הדיך מין:
לכיה שמנך מוזים שמן תונק שמך על
כנ עלמות אהבוד: משכני ארתיך גרועה
הביאני הפלך תדריו נגילה ונשמחה כך
גזקירה הדיך מין מלשדים אהבוד: שחורה
אני ונאוה כנות ירושלים באהלי קדר
כרועות שלמה: אל תראני שאני שחרתת
ששופתני השמש כגי אפי גהו כי שמיני
נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נמרתה:
הגידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה
תרביץ בצעהרם שלמה אתיה בעמיה על
עדי תברך: אם לא תדעי לך היפה
בנשים צאי לך בעקבי הצאן רעי את
כרכבי פרעה הפיתך רעיתי: נאוה להיך
בתורים צנארך בהרזים: תודי זהב נעשה
ךך עם נקרות הכסף: עד שפלך כמסכו
גודי נתן ריחו צרור ספר דודי לי בין שדי
ליון: אשכל הנפר דודי לי ככרמי עין
גדי: הגד יפה רעיתי הגד יפה עיניך יונים:
הגד יפה דודי אפי נעים אפי ערשנו רענה:
קרות כתינו ארזים רהוטנו כרותים:
כ אני סכצלת השרון שושנת העמקים:
כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות:
כתפוח כעצי הניער כן דודי בין הבנים
כצלו הפרתה וישבתה ופריו מוזק לחכי:
הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה:
ספכני באשיות הפדוני כתפוחים כי
חולת אהבה אני: שמאלו תחת לראשי
וימינו תחבקני: השבעתי אתכם כנות
ירושלים כצבאות או בצילות השדה אם
תעוררו ואם תעוררו את האהבה עד שתתפץ:
קול דודי הגה זה בא מולך על הכרים
סקפץ על הגבעות: דומה דודי לצבי או
לעפר האילים הגה זה עומד אחר בתלנו
ששנית מן הסלנות סציין מן הסבכים:
ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי

שיר השירים

נאנה כפלה הרמון רקתך מבעד לצפתך :
 כמנצח הויד צוארך בנוי לתלפיות אלק
 הפגן תלוי עליו כל שלמי רגבורים : שני
 שרף כשני עפרים תאומי צביה הרעים
 בשושנים : עד שישפית הזום ונסו הצללים
 אלק די אל הר המזר ואל גבעת העבנה :
 בלך יפה רעיתי ומום אין בך: אתי מלכנון
 בלה אתי מלכנון תבואי תשורי מראש
 אמנה מראש שניר ונדמון מפענות אריות
 מהררי נמרים: לבכתני אחתי כלה לבכתני
 באחת מציגך באחד ענק מצוהגך: מה
 יפו ריך אחתי כלה מה פכו ריך מינו
 וריח שמנך מכל בשמים: נפת תפסנה
 שפתותיך כלה רבש וחלב מחת לשונך
 וריח שלמתך בריח לבנון: מן געול אחתי
 כלה גל געול מעין התום: שלחך פרדם
 רמונים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים:
 נרד וברכס קנה וקמון עם כל עצי לבנה
 מד ואהלות עם כל ראשי בשמים: מען
 ננים באר מים חיים וגולים מן לבנון:
 עורי צפון ובואי תימן הקיחי גני יזלו
 בשמיו וכו דודי לננו ויאכל פרי מגדיו:
 ה באתי לנני אחתי כלה אריתי מורי
 עם בשמי אבילתי יערי עם הבשי שתיתי
 ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו:
 דודים: אני ישנה וקבי ער קול דודי
 דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תפתי
 שראשי נמלא של קנצותי רסיסי לילה:
 פשיתי את בתנתי אייכה אלכשנה
 רקצתי את רגלי אייכה אטנפם: דודי
 שלח ידו מן החזר ומעי המו עליו:
 קמתי אני לפתח לדודי וידי נטפו מור
 ואצבעותי מור עבר על כפות הפנעול:
 פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר
 נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא
 מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני
 השכרים הפקבים בעיר הבוני פצעוני
 נשאו את רדודי מעלי שמני החמות:

השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאי:
 את דודי מה תנידו לו שחולת ארבה אני
 מה הודך מהוד היפה פנשים מה הודך מהוד
 שקה השבעתנו: דודי צח ואדום הנול
 מרובה: ראשו כהם פז קנצותיו תלמלים
 שחרות בעורב: עיניו כיתנים על אפיקי
 מים רחצות בחלב ישבות על מלאת:
 לחיו בערוגת הבשם סנדלות סרקחים
 שפתותיו שושנים נטפות מור עכר:
 ידיו גלילי זהב סמלאים בתרשיש מעיו
 עשת שן מעלפת ספירים: שוקיו עבודי
 שש מוסדים על אדני פז מראהו בלבנון
 כחור בארזים: חכו סמתקים וכלו מחמדים
 זה דודי וזה רעי בנות ירושלים:
 ו אנה הלך הודך היפה בנשים ינה
 פנה הודך ונבקשנו ערך: דודי ירד
 לננו לערות הבשם לרעות בנינים וללקט
 שושנים: אני לדודי ודודי לי הרצפה
 בשושנים: ופה את רעיתי פתחנה נאנה
 כירושלים איפה בגדלות: הסבי עיניך
 מנגדי שהם הרהיבני שערך בערר העזים
 שגלשו מן הנלעד: שנהך בערר הרחלים
 שעלו מן הרצפה שקלם מתאימות ושבלה
 אין בהם: כפלה הרמון רקתך מבעד
 לצפתך: ששים הנה מלכות ושמינים
 פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא
 יונתי תפתי אחת היא לאפה ברה היא
 ליולדתה ראה בנות ויאשרנה סלכות
 ופילגשים ויהללוה: מי זאת הנשקפה
 כמו שחר יפה כלכנה ברה כחפה איפה
 בגדלות: אל ננת אנו וירדתי לראות כאבי
 הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים מלא
 ירעתי נפשי שמתני מרובות עמי נדיב:
 ו שוכי שוכי השלפית שוכי שוכי ונתנה
 בך מה נתתו בשולפית במחלת הפחניים:
 מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב חפוקי
 ורכך כמו חללים מעשה ידי אמן:
 שרך אגן הספר אל יחסר הפגן במנך

שיר השירים

כז

ערכת חמים סוגה בשושנים: שני שרף
 בשני עפרים תאמי צביה: צוארף במנדל
 השן עינך פרכות בחשבון על שער בת
 רבים אפך במנדל הלכנון צופה פני במשק:
 ראשך עלך בפרטל ונלת ראשך בארזמן
 קלך אסור ברהמים: מה יפית ומה נעמתי
 אהבה בתענונים: ואת קומתך דמתה
 לתמר ושךך לאשכלות: אמרתי אעלה
 בתמר אהיה בסוכניו יהיו גא שךך
 באשכלות העץ והים אפך פמפוחים: וחךך
 כיון הטוב הולך לרודי למישרים דובב
 שפתי ישנים: אני לרודי ועלי תשוקתו:
 לכה רודי נצא השדה גלינה בכפרים:
 גשמימה לכרמים גראה אם פרחה העץ
 פתח רגלך הנצו הרפונים שם אתן
 את הודי לך: ההודאים נתנו רים ועל
 פתחינו כל מגדים תרשים גם ישנים
 הודי צפנתי לך: ה מי והגה פאח לי
 יונק שדי אפי אמצאך בחוץ אשךך
 גם לא יבזו לי: אנהך אביאך אל בית
 אפי הלבדני אשךך מיין הרקח מעמים
 רפני שמאלו פחת ראשי וימינו תחבקני:

השבעתי אתכם כגות ירושלים מה תעירו
 ימה תעירו את האהבה עד שתהפין:
 מי זאת עלה מן הפדך מתרפקת על
 דודה פחת בתפוח עוררתך שפה חלתך
 אפך שפה תבלה ילדתך: שימי כחותם
 על לבך כחותם על ורועך כי עזה בכות
 אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי
 אש שלהכתיה: מים רבים לא יוכלו
 לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה
 אם ומן איש את כל הון ביתו באהבה בז
 יבזו לו: אהות לנו קמנה ושדים אין לה
 מה נעשה לאחותנו כיום שידבר בה: אם
 חומה היא גבה עליה סירת כסף ואם הלל
 היא גצור עליה דנה ארו: אני חומה ושדי
 בפגדלות אז היתי כעיניו כמוצאת שלום:
 כרם הנה לטלמה בקעל המון נתן את הכרם
 לנטרים איש יביא בפריו אלף כסף: כרמי
 שני לפני האלף לך שלמה ומאתים
 לנטרים את פרוי: היושבת בננים
 חברים מקשיבים לקולך השמיני: כנח
 הודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים
 על הרי בשמים:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבוכות שיר השירים
 אשר קריתי ולמדתי שהוא קדש קדשים בזכות פסוקיו ובזכות תבותיו
 ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות מעמיו ובזכות שמותיו וצורפיו ורמזיו
 וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים מכניו שתבהא שעה זו שעת
 רחמים שעת הקשבה שעת האזהרה ונקראך ותענונו נעמתי לך ותשחר לנו שיהיה
 עולה לפניך קריאת ולפור שיר השירים כאני השגנו כל הסודות הנפלאות
 והנדראות אשר הם חתומים בו בכל הנאיו ונזכה למקום שתרוחות והנשמות
 נחצבות משם וכאלו עשינו כל מה שפוטל עדינו להשיג בין בגלגל זה בין
 בגלגל אחר ולהיות מן העולים והעוזבים לעולם הבא עם שאר צדיקים וחסידים
 וימלא כל משאלות לבנו למזכה ותתנה עם לבנו ואמרי פינו בעת פחשבותינו
 ועם ידינו בעת מעבדנו ותשלח ברכה והצלחה ותרוחה בכל מעשה ידינו
 ומעפר תקימנו ומאשפות הלוחנו הרומסנו ותשיב שכינתך לעיר קדשך
 במרה בימינו. אמן:

לָכוּ נִרְנְנָה לִי נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה
 פָּנָיו בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
 גָּדוֹל יי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידוֹ
 מַחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הַרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם
 וְהוּא עָשָׂהוּ וַיַּבְשֵׁת יַדָּיו יַצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
 וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לְפָנָיו יי עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ
 וְאַנְחָנוּ עִם מְרַעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ
 תִשְׁמְעוּ: אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמַרְיָבָה כְּיוֹם
 מִסָּה בַמִּדְבָּר: אֲשֶׁר גָּסוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנוּנֵי
 גַם רָאוּ פְעָלָיו: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּשׁ בְּדוֹר וְאָמַר
 עִם תַּעֲיֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דַרְכָּיו: אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יִבְאוּן אֶל מְנוּחָתִי:

שִׁירָו לִי שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירָו לִי כָּל הָאָרֶץ: שִׁירָו לִי בְּרִכּוֹ שְׂמוֹ
 בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לַיּוֹם יִשְׁוֹעַתּוּ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים
 גַּפְלֵאתִיו: כִּי גָדוֹל יי וּמְתַלָּל מְאֹד נֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים:
 כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲלִילִים (הפסק) וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהַדָּר לְפָנָיו
 עוֹ וְתִפְאָרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הִבּוּ לִי מִשְׁפַּחֹת עַמִּים: הִבּוּ לִי כְבוֹד וְעוֹ:
 הִבּוּ לִי כְבוֹד שְׂמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבָאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לִי בַּהֲדָרֵת
 קָדָשׁ חִילוֹ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ אֵף תִּפְוֹן
 תִּבְלַ בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
 הָאָרֶץ יָרַעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יַעֲלוּ שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אוֹ יִרְנְנוּ כָּל
 עֲצֵי יַעַר: לְפָנָיו יי כִּי בָא כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְלַ בְּצַדִּיק
 וְעַמִּים בְּאִמוּנָתוֹ:

יי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֵיּוֹם רַבִּים: עֲנֵן וְעַרְפֶּל סָבִיבוֹ צַדִּיק
 וּמִשְׁפַּט מְכוֹן כְּסֹא: אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְךְ וְתִלְהַט סָבִיב צָרוֹ הָאִירוֹ

קבלת שבת

כח

בְּרָקוֹז תִּבְלֵ רְאֵתָהּ וְתַחַל הָאָרֶץ: הָרִים בְּרוֹנֵג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יי מִלִּפְנֵי
 אֶדְוֶן כֹּל הָאָרֶץ: הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צְדָקוֹ וְרֵא וְרֵא כֹל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
 יִבְשׁוּ כֹל עַבְדֵי פֶסֶל הַמַּחֲלָלִים בְּאֵלֵי לֹא הִשְׁתַּחֲוּ לֹא כֹל אֱלֹהִים:
 שָׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ יי: כִּי
 אֲתָהּ יי עֲלִיזָן עַל כֹּל הָאָרֶץ מְאֹד נִעְלִית עַל כֹּל אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יי
 שְׁנֵאוֹ רַע שְׁמֵר נַפְשׁוֹת חַסִּידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: אֹזֶר זָרַע לְצַדִּיק
 וְלִישְׂרֵי לֵב שְׁמַחָה: שְׁמַחוּ צַדִּיקִים בְּיי וְתוֹדוּ לְזִכְרֵ קֹדֶשׁוֹ:

מזמור שִׁירוֹ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לֹא יִמִּינוּ
 וְזָרַע קֹדֶשׁוֹ: הוֹדִיעַ יי יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינַי הַגּוֹיִם גָּפָה
 צְדָקָתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רֵא כֹל אִפְסֵי אֶרֶץ
 אֵת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הִרְעִינוּ לַיי כֹּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרִנְנוּ וּזְמְרוּ:
 זָמְרוּ לַיי בְּכַנּוֹר בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה: בְּחִצְצוֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר חֲרִיעוּ
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֵאוּ תִבְלֵ וְיִשְׁכְּבֵי בָהּ: נִהְרֹת יִמְחֲאוּ
 כַּף יַתֵּד הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי יי כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִבְלֵ
 בְּצַדֵק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

יי מֶלֶךְ יִרְגֹזוּ עַמִּים יִשְׁבּוּ כְרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: יי בְּצִיּוֹן גְּדוֹל וְרַם
 הוּא עַל כֹּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קֹדֶשׁ הוּא: וְעוֹ מֶלֶךְ
 מִשְׁפָּט אֲהַב אֲתָהּ בּוֹנֵנָת מִישְׁרִים מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בִיעֶקֶב אֲתָהּ
 עֲשִׂית: רֹמְמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לַהֲדוּם רִגְלֵי קֹדֶשׁ הוּא: מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי וְשִׁמְוֵאל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֵל יי וְהוּא יַעֲנֵם:
 בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֵר אֲלֵיהֶם שְׁמֵרוּ עֲדוּתוֹ וְחֹזֶק נֶתַן לִמּוֹ: יי אֱלֹהֵינוּ
 אֲתָהּ עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנָקַם עַל עֲלִיזוֹתָם: רֹמְמוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּ לָהֶר קֹדֶשׁוֹ כִּי קֹדֶשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

מזמור לְדָוִד הַבּוֹ לַיי בְּנֵי אֱלֹהִים הַבּוֹ לַיי כְּבוֹד וְעוֹ: הַבּוֹ לַיי
 כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲוּ לַיי בְּתַרְדַּת קֹדֶשׁ: הוֹל יי עַל
 הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הִרְעִים יי עַל מַיִם רַבִּים. קוֹל יי בְּפֶחַ קוֹל יי
 בְּתַרְדַּת: קוֹל יי שֹׁבֵר אֲרָזִים וְיִשְׁבֵּר יי אֶת אֲרָזֵי הַלְבָנוֹן: וּמִקְרֹדִם

קבלת שבת

כְּמוֹ עֵגֶל רִבְנוֹן וְשִׁדְיֹן כְּמוֹ בֶן רֵאמִים: קוֹל יי הַצֵּב לַהֲבוֹת אִשׁ:
קוֹל יי יְחִיל מְדַבֵּר יְחִיל יי מְדַבֵּר קָדֵשׁ: קוֹל יי יְחוּלֵל אֵילוֹת
וַיִּחְשַׁף יַעֲרֹת וּבִהֲיִכְלוּ כִפּוֹ אִמֵּר כְּבוֹד: יי לַמְבוֹר יֵשֵׁב וַיֵּשֶׁב יי
מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אנא בכח (ועה עמוד 1)

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלָה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה: לכה

שׁ מִזֵּר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד. הַשְּׂמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיֻחָד. יי אֶחָד
וְשִׁמּוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרַת וּלְתִהְלֵה: לכה

ל קִרְאֵת שַׁבַּת לָכוּ וְנִלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ
מְקַדְּם נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבֶת תִּתְחַלֶּה: לכה

מ קָדֵשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהַפְּכָה. רַב לֵךְ
שַׁבַּת בְּעַמְּק הַבְּכָא. וְהִיא יַחְמוּל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה: לכה

ה תִּנְעָרֵי מַעֲפָר קוֹמֵי. לְבִשֵׁי בְּגָדֵי תַפְאֲרָתְךָ עַמִּי. עַל יַד בֶּן
יֵשִׁי בֵּית הַלְחָמֵי. קִרְבָּה אֶל גַּפְשֵׁי גְאֻלָּה: לכה

ה תְּעוֹדְרֵי הַתְּעוֹדְרֵי. כִּי בֵּא אֹרֶךְ קוֹמֵי אֹרֵי. עוֹרֵי עוֹרֵי
שִׁיר דְּבָרֵי. כְּבוֹד יי עֲלֶיךָ נִגְלָה: לכה

ל א תְּבוֹשֵׁי וְלֹא תִפְלָמֵי. מַה תִּשְׁתַּוְּחָחֵי וּמַה תִּתְחַמֵּי. בְּךָ יִחְסוּ
עַנְיֵי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּלָה: לכה

ו הִיוּ לְמַשְׁסָה שְׂאִסְיָךְ. וְרַחֲקוּ כֹל מִבְּלַעֲיָךְ. יִשְׁיֵשׁ עֲלֶיךָ
אֱלֹהֶיךָ. כְּמַשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה: לכה

ו מִזֵּן וְשִׂמְאֵל תִּפְרוּצֵי. וְאֵת יי תְּעַרְיֵצֵי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרֻצֵי.
וְנִשְׁמַחָה וְנִגְלָה: לכה

ב וְאֵי בְּשָׁלוֹם עֹמֶרֶת בְּעֵלָה. גַּם בְּשִׁמְחָה וּבְצַהֲלָה. תוֹךְ אֲמוּנֵי
עַם סִגְלָה. בּוֹאֵי כְלָה. בּוֹאֵי כְלָה: לכה

סען ויגמ דא מוסוד שיר ליום השבת און יי מלך (ועה עמוד 1)

תפלת ערבית

כט

אינרערוואכען

והוא כחוס וזכר עזן ולא ישחית והרבה להשיב אפס ולא יעיר קל הקטו: יי
הושיעה בקולך נעננו ביום קראנו:

שבת אין יום טוב הייבט מען אן דא.

חזן ברכו את יי המברך:

קהל וחזן ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו
מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה
משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הבוכים
במשמרותיהם ברקיע ברצונו. בורא יום ולילה גולל
אור מפני חשך וחשך מפני אור. ומעביר יום ומביא
לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו: אל
חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד: ברוך אתה
יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים
אותנו למדת. על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשית בחקיה
ונשמה בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם הוינו וארץ ימינו.
ובהם נתנה יומם ולילה. ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים: ברוך אתה
יי אהב עמו ישראל:

יחד אל מלך נאמן:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים
האֵלֶּה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבנה ודברת
בם בשבתך בביתך ובכלתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על
ידך והיו לטמטפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
את יי אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר
ארצכם בעת יורה ומלקוש ואספת דגה ותירשה ויצהרה: ונתתי עשב

תפלת ערבית

בשדה לכהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: והרה אף יי בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל
הארץ הפכה אשר יי נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל
נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו למוטפת בין עיניכם: ולמדתם
אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ידבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבותיכם לתת
להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו
לחם ציצת על כנפי בגדיהם לזרזתם ונתנו על ציצת הכנף
פתיל תכלת: והיה לכם לציצת זרואיתם אתו וזכרתם את כל מצות יי
ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים
אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם:
אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יי אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו
ואין זולתו ואנתנו ישראל עמו. הפודנו מיד מלכים
מלכנו הנואלנו מכף כל העריצים. הא הצפרע לנו
מצרינו. והמשלים גמול לכל איבי נפשנו. העשה
גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר. השם
נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו על כמות
אויבינו וירם קרננו על כל שנאינו. העשה לנו נסים
ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה
בעברתו כל בכורי מצרים ויוצא את עמו ישראל מתוכם
לחרות עולם: המעביר בנו בין גזרי ים סוף את
רודפיהם ואת שונאיהם בתחומות טבע וראו בניו גבורתו
שבחו והודו לשמו: ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה
ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:

תפלת ערבית

כ

מִי כַמְכָה בְּאֵלִים יי מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נוֹרָא תְהִלָּת עֲשֵׂה פְלֹא: מְלֻכּוּתָהּ
 רְאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעִים לְפָנַי מִשָּׁה זֶה אֵלַי עֲנֵנו וְאָמְרוּ: יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 וְנֹאמַר כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב וְגֵאלוּ מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי גֵּאל יִשְׂרָאֵל:
הַשְׂכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשֵׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכַנּוּ לְחַיִּים. וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת
 שְׁלוֹמְךָ. וְתַקְּנֵנוּ בַעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֹךְ וְהַגֵּן
 בְּעַדְנוּ. וְהַסֵּר מֵעֵלְנוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרֵעֵב וְיִגּוֹן וְהַסֵּר שְׂטֵן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ.
 וּבְצַל כְּנֶפֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מְלֵךְ חַנוּן וְרַחוּם
 אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשֵׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוּשׁ בְּרוּךְ
 אַתָּה יי שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

סִכַּת מִן יוֹם טוֹב **וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ:** בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ שׁ סִכַּת
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָּיִם:

שַׁבָּת **וְשִׁמְרוּ:** בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְרוּחֹתֵם בְּרִית
 עוֹלָם: בְּיַמֵּי וּבְיַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הַיָּא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים
 עֲשֵׂה יי אֶת הַיָּמִים וְאֵת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וַיִּנְפְּשׁוּ: חֲצִי קִרִּישׁ

<small>יום טוב</small>	<small>ראש השנה</small>	<small>יום כפור</small>
וַיְדַבֵּר מִשָּׁה אֶת	תַּקְּעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לַיּוֹם	כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפּוּ עַלְיֵכֶם
מוֹעֲדֵי יי אֵל בְּנֵי	חַגְנוּ: כִּי חוּה לְיִשְׂרָאֵל הוּא	לְטַהַר אֶתְכֶם מִכָּל חַטְאוֹתֵיכֶם
יִשְׂרָאֵל: חֲצִי קִרִּישׁ	מִשְׁפָּט לְאַלְהֵי יַעֲקֹב: חֲצִי קִרִּישׁ	לְפָנַי יי הַטְּהַר: חֲצִי קִרִּישׁ

אינורערוואכען

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מְצִיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה גַפְלֹאוֹת לְבָהוּ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וּפְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ
 אָמֵן וְאָמֵן: וְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם וְיִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: וְהִי שֵׁם יי סִבְדָּךְ סַעֲתָה וְגַד עוֹלָם: כִּי
 לֹא יִפָּשׁ יי אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כִּי הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם: וַיֵּרָא כָּל הָעַם
 וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ: יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא הָאֱלֹהִים: וְהִי יי לְסַבֵּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא וְהִי יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד: וְהִי חֲסֵד יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָהּ: הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וּקְבֹצֵנוּ
 מִן הַגּוֹיִם הַלְהוֹדוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלִתְךָ: כָּל יוֹם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 לְפָנֶיךָ אֲדָנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: בִּי גְדוֹל אַתָּה וְעֲשֵׂה גַפְלֹאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבָרְךָ: וְאָמֵן עֲמָךְ וְצִיאָן
 מִרְעֵיתְךָ גִּזְרָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְלִתְךָ: בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם. בְּרוּךְ יי בְּלֵילָה. בְּרוּךְ
 יי בְּשִׁכְבְּנוּ. בְּרוּךְ יי בְּקוּמָנוּ. כִּי בִרְדֶךָ נְפִישׁוֹת הַחַיִּים וְהַמַּתִּים אֲשֶׁר בִּידוֹ שֵׁשׁ כָּל חַי
 וְרֵמָה כָּל גִּישׁוֹר אִישׁ: בִּרְדֶךָ אִפְסִיד רַחֲמֵי קְדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֲמֵת: אֱלֹהֵי שְׂבַשְׁמִים
 יִסַּד שְׂמֵךְ וְקִים סְלֻכְתְּךָ תְּמִיד וְסֻלּוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאֵמַת בְּאִמּוֹר: צִיּוֹן מְלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: יי מְלֶךְ
 יי מְלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַפְּלֻכּוֹת שְׁלֶךָ הִיָּא וְלְעוֹלָם עַד תִּמְלוֹךְ בְּכְבוֹד כִּי אֵין
 לָנוּ מְלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלֶךְ בְּכְבוֹדוֹ תְּמִיד וְסֻלּוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: כָּל סַמְעִישׁוּ:

ערבית לשבת

אֲנִי שֹׁפְטֵי תַפְתָּהּ וְנִי יוֹדֵי תְהַלְתָּהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
יְקוּנֶה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיחָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
(עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה) וְזָכְרוּ לַחַיִּים כְּלֵךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וְכַתְּבֵנו בְּקֶסֶף תְּחִיּוֹת לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מִלֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(דוֹנֵטוֹר) מְשִׁיב הַרִיחַ וּמְרִיד הַנֶּשֶׁם:

מְכַדְכֵל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר: מִי כְמוֹךָ בְּעַל
גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ כְּלֵךְ מַמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

(יְשֻׁרָת יְמֵי תְשׁוּבָה) מִי כְמוֹךָ אֲב תְרַחֲמִים. חֹכֵר יַעֲרִיף לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנִאֲמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי
הָאֵל (עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְשׁוּבָה הַמִּלֵּךְ) הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה קְדֻשָׁתְךָ אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ: תִּכְלִית
מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבִרְכָתוֹ מִכָּל הַיָּמִים.
וּקְדוּשָׁתוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים. וְכֵן פְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכֹל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבֹת
מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתְנוּ קְדֻשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
יִתֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִמִּזְבֵּיךָ וּשְׂמִיחָנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ וְטִהַר לְבָבֵנו לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבַּת קְדוּשָׁה וַיְנוּחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל
מִקְדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדְּשׁ הַשַּׁבָּת: רָצָה וְכו' (ועה עמוד יח)

מַעַ וְאֵנֶט וְיִבְלֵי, נֶאֱמַר דָּעַם וְאֵנֶט דָּעַר חֲנוּן דִּי חַיִּימַתְרִינֵעַ בְּרִיכָה
נֶאֱמַר דִּי עֲרֻשְׁטַע נֶאֱכַט מִן פֶּסַח וְאֵנֶט מַעַן וִי נִיט.

חֲנוּן בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיךָ אֱלֹהֵי וְצַחֵק וְאֱלֹהֵי
יִצְחָק הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָה שְׁמַיִם וְאֶרֶץ:

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְרוּ מַחִיָּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ. הָאֵל

(עֶשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה הַמְּלָךְ) הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמוֹהוּ. הַמְּנִיחַ

לְעַמּוֹ בַּיּוֹם שַׁבַּת קְדִישׁוֹ כִּי בַּסּ רְצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם.

לְפָנָיו נַעֲבֹד בְּיִרְאָה וּפְתַח וְנִזְדָּה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם

תָּמִיד מֵעַיִן הַבְּרֻכּוֹת אֵל הַתּוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם

מִמְדֵּשׁ הַשַּׁבַּת וּמִבְּרַךְ שְׁבִיעֵי וּמִנִּיחַ בְּקִדְשָׁה לְעַם

מִדְּשֵׁנִי עֲנֵג זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

דָּעַר חֲנוּן וְאֵנֶט אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. קִדִּישׁ שְׁלָם.

בַּמָּה מְדַלִּיקִין וּבַפֶּה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין מְדַלִּיקִין לֹא כְּלִבָּשׁ וְלֹא כְּחוֹסֵן וְלֹא כְּכֶלֶךְ. וְלֹא
כְּפִתִילַת הָאֵידֵן. וְלֹא כְּפִתִילַת הַבְּרַבֵּר. וְלֹא כְּיִדּוּקָה שְׁעַל פְּנֵי הַפִּיִם.

לֹא בְּזַפֵּת. וְלֹא בְּשַׁעוּהָ. וְלֹא בְּשִׁמּוֹן קִיק. וְלֹא בְּשִׁמּוֹן יִשְׂרָפָה. וְלֹא בְּאֵלִיָּה.

וְלֹא בְּחֶלֶב. נְהוּם הַפְּדִי אֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב סַבְשֵׁל. וְהַקְּסִיִם אֹמְרִים אֶחָד

סַבְשֵׁל וְאֶחָד שְׂאִינוּ סַבְשֵׁל אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ: אֵין מְדַלִּיקִין בְּשִׁמּוֹן יִשְׂרָפָה בַּיּוֹם

סַבֵּי. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין בְּעַמְרָן סַפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבַּת. וְהַקְּסִיִם

מִתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמֵיִם. בְּשִׁמּוֹן שְׁמִשְׁמִיִן. בְּשִׁמּוֹן אֲנָזִיִם. בְּשִׁמּוֹן צְנוּנוֹת. בְּשִׁמּוֹן

דְּגִיִם. בְּשִׁמּוֹן פִּקְעוֹת. כַּעֲסָרֵן וּבְנַפְט. רַבִּי טַדְפָּן אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֵלֶּא

בְּשִׁמּוֹן זֵית בְּלִבְדִּי: כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֵלֶּא פִּשְׁתָּן. וְכָל

הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוּ סַטְבָּא סַטְבָּא אֱהִלִּים אֵלֶּא פִּשְׁתָּן: פִּתִּילַת הַבְּגֵד שְׁקַפְלָה

וְלֹא הַכְּתֵבָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר טַטְבָּא הִיא וְאֵין מְדַלִּיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא

אֹמֵר סְהוּרָה הִיא וּמְדַלִּיקִין בָּהּ: לֹא יִקּוּב אָדָם שְׁפֹפֶרֶת לְשָׁל בּוֹצֵה וּיְסַלְאֵנָה

שְׁשׁוֹן וְיִתְנַגֵּה עַל פִּי הַנֵּר. כְּשֹׁכִיל שְׁתֵּהָא כְּנַפְפָּת. וְאִפְלוּ הִיא לְשָׁל חֲרָס.

וְרַבִּי יְהוּדָה סְתִיר. אֲבָל אִם חֲכָרָה הַיּוֹצֵר מִתְּהֵיָה סַבְרָה סַפְּנֵי יִשְׁהוּא כְּלִי אֶחָד:

לֹא יְסַלְאֵנָה אָדָם קָשְׁרָה שְׁשׁוֹן וְיִתְנַגֵּה בְּצַד הַנֵּר וַיִּמֵּן רֹאשׁ הַפִּתִּילָה בְּתוֹכָהּ

כְּשֹׁכִיל שְׁתֵּהָא שְׁזַבְבָּת. וְרַבִּי יְהוּדָה סְתִיר: הַסְּבָבָה אֵת הַנֵּר סַפְּנֵי יִשְׁהוּא

סְתִירָא סַפְּנֵי עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים סַפְּנֵי לְקַטְמִים סַפְּנֵי רְזַח רַעָה אוֹ בְּשֹׁכִיל הַחוּלָה

שְׁיִישׁוֹן פְּטוּר. כְּחָס עַל הַנֵּר כְּחָס עַל הַשְּׁמֵן כְּחָס עַל הַפִּתִּילָה הַיָּבֵ. רַבִּי יוֹסִי

פּוֹטֵר בְּכֶלֶן חוּצָן מִן הַפִּתִּילָה סַפְּנֵי יִשְׁהוּא עֲשֵׂה פֶּסַח: עַל שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת נְשִׁיִם

סְתוּת בְּשַׁעַת לְדַתָּן. עַל שְׂאִינֵן וְהִידוֹת בְּגֵדָה בְּחֵלָה וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר: שְׁלֹשָׁה

דְּבָרִים צְרִיךְ אָדָם לִזְמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב יִשְׁבַּת עִם הַשְּׂבָבָה. עֲשֻׁרְתָם עֲרַבְתָּם

הַדְּלִיקוּ אֵת הַנֵּר. סַפֵּק חֲשֵׁבָה סַפֵּק אֵינָה חֲשֵׁבָה. אֵין קַעֲשֵׁרִין אֵת הַתּוֹדָאֵי.

ערבית לשבת

ואין ססבילין את הכלים. ואין מדליקין את הנרות. אכל מעשרין את הדמאי.
ומערכין ומזקנין את החפין:

הַנְּנָא אמר רבי חנינא הניב אדם למשמש בנדיו בערב שבת עם השכה שפא
ישכה ויצא. אמר רב יוסף הלכתא רבתא לשכתא:

אָמַר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרכיבין שלום בעולם ושנאמר
וכל בניה למודי יי ורב שלום בניה. אל תקרא בניה אלא כוננה: שלום
רב לאתבי תורתך ואין למו מבשול: יהי שלום בחילך שקוה בארמנותיך: למען
אחי ורעי אדרבה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: ויעז
לעמו ותן יי וברך את עמו בשלום: קדיש דרבנן. עלינו (ועה עמוד כד). קדיש יתום.

קומענדיג פון שול אהיים.

שְׁלוֹם עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון ממלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ג"פ: בואכם
לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא ג"פ: ברכוני לשלום מלאכי
השלום מלאכי עליון ממלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא ג"פ: צאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי
עליון ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא ג"פ:

פי מלאכיו יצוה לך לשמך בכל דרכיך:
יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

אֵשֶׁת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה: בטח בה לב
בעלה ושלל לא יחסר: גמלתהו טוב ולא רע כל ימי
חייה: דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה: היתה כאניות
סוחר ממרחק תביא לחמה: ותקם בעוד לילה ותתן טרף
לבייתה וחוק לנערותיה: זממה שדה ותקחהו מפרי כפיה נטעה
פרם: הגרה בעוז מתניה ותאמץ זרעותיה: טעמה פי טוב
סחרה לא יכבה בלילה נרה: ידיה שלחה בבישור וכפיה תמכו
פלך: כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון: לא תירא לבייתה
משלג פי כל ביתה לבש שנים: מרבדים עשתה פה שש
וארגמן לבושה: נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ:

סָדִין עֲשֵׂתָה וּתְמַכֵּר וּחְגוּר נִתְּנָה לִפְנֵעֵנִי: עֲזוּ וְהָרַר לְכוּשָׁה
 וּתְשַׁחֵק לַיּוֹם אַחֲרוֹן: פִּיהַּ פִּתְחָה בַּחֲכָמָה וּתּוֹרַת הַסֵּד עַל
 לְשׁוֹנָה: צוּפִיָּה הַלִּיכוֹת בֵּיתָה וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֵל: קָמוּ
 בְּנֵיהֶם וַיֵּאשְׁרוּהָ בַעֲלָהּ וַיְהַלְלֶהָ: רַבּוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ הִיל וְאֵת
 עֲלִית עַל כַּלְנֶה: שִׁקָּר הַחֵן וְהִבֵּל הִיפִי אִשָּׁה יִרְאֵת יִי הִיא
 תִּתְהַלֵּל: תָּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלֶהָ בְּשָׁעֲרִים מַעֲשִׂיהָ:

קידוש לליל שבת

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר

יָזַם הַשָּׁשׁוּי. וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכֹל צְבָאָם: וַיְכַל
 אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 וַיִּשְׁבֵּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
 וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ
 שָׁבֵת מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

<p>^{אויף חלה} בְּרִשׁוֹת מְדִינָה וּרְבִינָה וּבְכוֹתֵי בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצֵא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:</p>	<p>^{אויף וויין} סְבִירֵי מְדִינָה וּרְבִינָה וּבְכוֹתֵי בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:</p>
--	---

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בְּנוֹ וְשִׁבֵּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה
 וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ זְכוּר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. כִּי הוּא יוֹם
 תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ זִכְרֵ לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בְּנוֹ
 בְּהַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים. וְשִׁבֵּת קִדְּשָׁה
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָתָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִמְּדֵשׁ
 הַשָּׁבֵת:

וזמרות לליל שבת

כָּל מִקְדָּשׁ שִׁבְעֵי כְּרָאֵי לוֹ. כָּל שׁוֹמֵר שֶׁבֶת בְּדַת מַחְלָלוֹ. שֶׁכָּרוּ הַרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פִּעְלוֹ. אִישׁ עַל מַתְנֵהוּ וְאִישׁ עַל הַגְּלוֹ: אֹהֲבֵי יְיָ הַמַּחֲבִים בְּבִנְיָן אֲרִיאֵל. בַּיּוֹם הַשֶּׁבֶת שִׁישׁוּ וּשְׂמַחוּ בַּמִּקְבְּלֵי מַתָּן נְהַלִּיאֵל. גַּם שְׂאוֹ וְיִרְכָּם קִדְשׁ וְאָמְרוּ לְאֵל. בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר גָּמַן מִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: דּוֹרְשֵׁי יְיָ זָרַע אֲבָרְהָם אֹהֲבָו. הַמֵּאֲהִירִים לְצֵאת מִן הַשֶּׁבֶת וּמִסְבָּרִים לְכַאֵ. וּשְׂמַחִים לְשִׁמְרוֹ וּלְעֶרֶב שְׂרוּבֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ נִגְלָה וּנְשַׁמְחָה בּוֹ: זָכְרוּ הַזֶּרֶת מִשֶּׁה בְּמִצְוֹת שֶׁבֶת גְּרוּסָה. חַרְוֹתָה לַיּוֹם הַשִּׁבְעִי כְּכֹלָה בֵּין בְּעוֹתֶיהָ מִשְׁבָּצָה. טְהוּרִים יִירָשׁוּהָ וּיְקַדְשׁוּהָ בְּמֵאֵמֶר כֹּד אֲשֶׁר עֲשֵׂה. וְיִכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשִּׁבְעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עֲשֵׂה: יוֹם קָדוֹשׁ הוּא מְכַאֵו וְעַד צֵאתוֹ. כָּל זָרַע יִעַקֵּב וּיְכַבְּדוּהוּ כְּדַבַּר הַמִּלֵּךְ וְדָתוֹ. לְנֹחַ בּוֹ וּלְשִׁמְחָה בְּתַשְׁנוּגָּ אֲכֹל וְיִשְׁתֵּי. כָּל עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ: מִשֶּׁה הַסִּדְקָה לִידְעִיָּה אֵל קִנְיָ וּנְזִקָם. גּוֹמְרֵי לַיּוֹם הַשִּׁבְעִי זָכוֹר וּשְׂמוֹר לְהַקְּם. שְׂמַחְתֶּם בְּבִנְיָן שְׁלֵם בְּאוֹר פְּנִיָּה מִבְּהִיגְם. יִרְוִין מִדְּשֵׁן בֵּיתָה וְנִחַל עֲדִינָה תִשְׁקֵם: עֲזוּר לְשׁוֹבְתִים בְּשִׁבְעֵי בְּחָרִישׁ וּבְקִצִּיר עוֹלָמִים. פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קַמְנָה סוֹעֵדִים בּוֹ לְבָרֵךְ שְׂדֵשׁ פְּעָמִים. צִדְקַתֶּם תִּצְהִיר כְּאוֹר שֶׁבַעַת הַיָּמִים. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲהַבֵּת הַיָּמִים. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים:

מִנוּחָה וּשְׂמַחָה אוֹר לַיהוּדִים. יוֹם שֶׁבֶתוֹן יוֹם מַחְמָדִים. שׁוֹמְרֵי וּזְכָרֵי הַמָּה מְעִידִים. כִּי לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרֹאִים וְעוֹמְדִים: שְׂמֵי שְׁמַיִם אֶרֶץ וַיּוֹמִים. כָּל צְבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְנַמִּים. מִנּוּן וְאָדָם וְתַעַת רְאִמִּים. כִּי בֵּיתָ יְיָ צִוֵּר עוֹלָמִים: הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר לְעַם סְגָלָתוֹ. שְׂמוֹר לְקִדְשׁוֹ מְכַאֵו וְעַד צֵאתוֹ. שֶׁבֶת קִדְשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ. כִּי בּוֹ שֶׁבֶת אֵל מְכַל מְלֹאכְתּוֹ: בְּמִצְוֹת שֶׁבֶת אֵל יִחַלְצֶךָ. קוֹם קָרָא אֱלֹוֹי יְחִישׁ לְאַפְּצֶךָ. נִשְׁמַח כָּל חַי וְגַם נִעְרִיצֶךָ. אֲכֹל בְּשִׁמְחָה כִּי כָּבֵד רִצְּךָ: כְּמִשְׁנֵה לֶחֶם וּקְדוּשׁ רַבָּה. בְּרוּב מְטַעֲמֵי וְרוּחַ גְּרִיבָה. וְזָכוּ לְדָב מִזֵּב הַמַּתְעַנְּגִים בָּהּ. בְּבִיאַת נֹאֵל לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

וְזָקָף כְּפִיפִין. לוֹ יְהִיָּה גְבַר שְׁנִין אֶלְפִין.
 דָּא יִיעוֹל גְּבוּרַתְךָ בְּהוֹשִׁבְנֵי: יְהִי רַבּוֹן
 אֲלֵהָא דִּי לֵה יִקְר וְרַבּוּתָא. פְּרוּק יִת עֲנָךְ
 סְפּוּם אֲרִיּוּתָא. וְאַפִּיק יִת עֲפָךְ מִנּוּ
 גְלוּתָא. עֲפָךְ דִּי בַחֲרַת מְכַל אֲמִיָּא: יְהִי רַבּוֹן
 לְמִקְדָּשְׁךָ תּוֹב וּלְקִדְשׁ קִדְשֵׁי. אַתְרֵי דִּיבָה
 יְהִדּוֹן רּוּחִין וְנַפְשֵׁין. וְיִצְפְּרוּן קִדְ שִׁירִין
 וְרַחֲשֵׁין. בִּירוּשָׁלַם קְרַתָּא דְשׁוּפְרַיָּא: יְהִי רַבּוֹן

יְהִי רַבּוֹן עַלְם וְעֹלָמֵיָא. אַנְתָּה הוּא מְלֹאכָה
 מְלַךְ מְלֹכֵיָא. עוֹבֵד גְּבוּרַתְךָ וְתַמְהִיא.
 שְׂמֵר קִדְמָךְ לְהַתְהִיא: יְהִי רַבּוֹן
 שְׂכַחִין אֲסַדְר צִפְרָא וְרַמְשָׁא. לֵךְ אֱלֵהָא
 קְדִישָׁא. דִּי בְרָא כָּל גַּפְשָׁא. עִירִין
 קְדִישִׁין וּבְגֵי אֱלֵשָׁא. חֲתִית בְּרָא וְעוֹפִי
 שְׂמִיָּא: יְהִי רַבּוֹן
 רְבִיבִין עוֹבְדֵיךָ וְתַקִּיפִין. סְכִיךְ רַמְיָא

צוּר מְשֻׁלּוֹ אֲכַלְנוּ. בְּרַכּוֹ אֲמוּנֵי. שְׁבַעְנוּ וְהוֹחַרְנוּ כְּדַבַּר יְיָ: הֲזֵן אֶת עוֹלָמוֹ.
 רּוּעְנוּ אֲבִינּוּ. אֲכַלְנוּ אֶת לַחֲמוֹ. וַיִּנְנוּ שְׁתִּינּוּ. עַל פִּן נִוְדָה לְשִׁמּוֹ. וְנִחְלָלוּ
 בְּפִינוּ. אֲמַרְנוּ וְעִנְיָנוּ. אֵין קְדוּשׁ בֵּי: צוּר בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹדָה גְּבַרְךָ לְאַלְהֵינוּ. עַל
 אֲרֵץ חֲסֵדָה (טוֹבָה) שְׁתַּחֲוִיל לְאַבּוּתֵינוּ. מִזֶּן וְצִדָּה הַשְּׂבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסֵדוֹ גְּבַר
 עֲלִינוּ. וְאַמַּת יְיָ: צוּר רַחַם בְּחַסְדֶּךָ. עַל עַמְךָ צוּרְנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
 וְכֹל בֵּית הַתְּפָאֲרָתְנוּ. כֵּן הוּד עֲבָדְךָ. נְבֵא וְנִאֲלָנוּ. רּוּחַ אֲפִינוּ. מִשְׁחֵי יְיָ: צוּר יִבְנֵה
 בְּהַקְדָּשׁ. עִיר צִיּוֹן הַמְּלֵא. וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ. וּבְרַנְנָה נַעֲלָה. בְּרַחֲמֵן הַקְּדָשׁ.
 יִתְבַּרְךָ וְיִתְעַלָּה. עַל כּוֹס גִּין מְלֵא. בְּבִרְבַּת יְיָ: צוּר

תפלת שחרית

מזמור שיר הנפת הבית לחד: ארוממה יי כי דליתני ולא שמחת איבי
 רי: יי אלהי שועתי אליה ותרפאני: יי העלית מן שאול נפשי
 תייתי מירדי בור: זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו: כי הגע באפו חיים
 ברצונו בערב ילון בבי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם:
 יי ברצונה העמדת להררי עו הסתרת פניה הייתי נבהל: אליה יי אקרא ואל
 יי אתחנן: מה בצע בדמי ברתני אל שחת היודה עפר היגיד אמתה: שמע
 יי וחנני יי היה עוזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
 שמחה: למען זמרה כבוד ולא ידום יי אלהי לעולם אודה: קי

בריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא
 בריך הוא ושכינתיה על גבי ההוא טמיר ונגעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך עשה
 בראשית. ברוך אומר ועשה. ברוך גוזר ומקיים.
 ברוך מרחם על הארץ. ברוך מרחם על הבריות. ברוך
 משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד וקיים לנצח.
 ברוך פודה ומציל ברוך שמו: ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם. האל האב הרחמן המהלל בפני עמו
 משבח ומפאר ברשון חסידיו ועבדיו. ובשירי הוד
 עבדה נהללה יי אלהינו בשבחות ובזמרות נגדלה
 ונשבחה ונפארה ונזכיר שמך ונמליכה מלכנו אלהינו.
 יחיד חי העולמים. מלך משבח ומפאר עדי עד שמו
 הגדול: ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות:

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: תהלהלל
 בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: דרשו יי ועזו בקשו
 פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי

פִּיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ
דְּבַר צִוְיָה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעַתוֹ
לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
לְאמֹר לֶךְ אֶתְּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל נַחֲלַתְכֶם: בְּהִזְתְּכֶם
מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעַט וּגְרִים בָּהּ: וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מַלְכִים: אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי וּבְנִבְיָאֵי אֶל תִּרְעוּ:
שִׁירוּ לַיי כָּל הָאָרֶץ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשׁוּעַתוֹ: סִפְרוּ
בְּגוֹיִם אֶת כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גִדּוֹל יי
וּמְהַלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים (הפסק) וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהַדָּר לִפְנֵינוּ
עַז וְחִדּוּהַ בְּמִקְוָמוֹ: הִבּוּ לַיי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ לַיי
כְּבוֹד וְעוֹז: הִבּוּ לַיי כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוֹ מִנְּחָה וּבְאוֹ לִפְנֵינוּ
הַשְׁתַּחֲוֵנוּ לַיי בְּהַדְרַת קִדְשׁ: חִילוּ מִלִּפְנֵינוּ כָּל הָאָרֶץ אֶף
תְּבוּן תִּבְלַל כָּל הַפּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאֵי יַעֲרֵץ הַשָּׂדֶה
וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אֹז יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יי כִּי בָא
לְשִׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
וְאָמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וּקְבֹצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתֶךָ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן
וְהִלָּל לַיי: רִזְמָמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֵנוּ לְחֹדֶם רַגְלֵינוּ קִדְשׁ
הוּא: רִזְמָמוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֵנוּ לְהַר קִדְשׁוֹ כִּי קִדְשׁ
יי אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה

לְהָשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כֹּל חַמְתּוֹ: אֵתָהּ יי לֹא תִכְלֹא
 רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי הַסֹּדֶךְ וְאִמְתָּךְ תִּמִּיד יִצְרוּנִי: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ
 יי וְחַסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלִם הָמָּה: תִּנּוּ עֵץ לְאֱלֹהִים עַל
 יִשְׂרָאֵל גְּאוֹתוֹ וְעִזּוֹ בַשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשְׁךָ
 אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֵץ וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:
 אֵל נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הַזְּפִיעַ: הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
 הַשֵּׁב גְּמוּלָה עַל גְּאוֹים: לִי הִישׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ
 סִלָּה: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה:
 יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַּח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ
 וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: נִפְשָׁנוּ חִבְתָּה לִי עֲזָרוּנוּ
 וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׂמַח לִפְנֵינוּ כִּי בִשְׁם קָדְשׁוֹ בִּטַּחְנוּ:
 יְהִי חַסְדֶּךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: תִּרְאֵנוּ יי חַסְדֶּךָ
 וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ:
 אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב פִּיךָ
 וְאִמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁרִי הָעַם שִׂבְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׂי
 אֱלֹהָיו: וְאֲנִי בְּחַסְדֶּךָ בִּטַּחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ
 אֲשִׁירָה לִי כִּי גִמַּל עָלַי:

שְׁבֹת, יום טוב, עֶרְבַּת פֶּסַח, חֹל־הַמּוֹעֵד פֶּסַח אִין עֶרְבַּת יוֹם כַּפָּר וְאִנְשׁ כִּסֵּן נִיט קִיין סוּמוֹר לְתוֹדָה.

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְיעוּ לִי כֹל הָאָרֶץ: עֲבַדוּ אֶת יי
 בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵינוּ בְּרִנְנָה: דַּעוּ כִּי יי הוּא
 אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עִמּוֹ וְצִאֵן מִרְעִיתוֹ: בְּאוֹ
 שְׁעָרוֹ בְּתוֹדָה חִצְרוֹתָיו בְּתִהְלָה הַזֶּה לֹא בְּרָכוּ שְׁמוֹ:
 כִּי טוֹב יי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דֹּר וָדוֹר אִמּוֹנָתוֹ:

תפלת שחרית

ט

למנצח אין די אלע ווייטערדיגע קומורים ביז יהי כבוד זאגט מען גאר שבת, יום טוב און הישענא בבה, אינדערזאכען היפט מען איבער די אלע קומורים און מע הייבט אן גלייך פון יהי כבוד (עסור 20).

למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד תרקייע: יום ליום יביע
אמר ולילה ללילה יחיה דעת: אין אמר ואין דברים
בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל
מליהם לשמש שם אהל בהם: והוא כחתן יצא מחפתו
ישיש בגבור לרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו ותקופתו
על קצותם ואין נסתר מחמתו: תורת יי תמימה משיבת
נפש עדות יי נאמנה מתכימת פתי: פקודי יי ישרים
משמחי לב מצות יי ברה מאירת עינים: יראת יי מהורה
עומדת לעד משפטי יי אמת צדקו יחדיו: הנחמדים
מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם
עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מי יבין
מנסתרות גפני: גם מזודים חשך עבדך אל ימשלו בי
אז איתם ונקיתי מפשע רב: יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי וגואלי:

לדוד בשנותו את מעמו לפני אבימלך ויגרשוהו וילך: אברכה את יי בכל
עת תמיד תהלתו בפי: ביי תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: גדלו
לוי אתי וגרוממה שמו יחדיו: הרשתי את יי וענני ומכל גנורותי הצילני: הביטו
אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויי שמע ומכל צרותיו הושיעו: הנה
מלאך יי סביב ליראיו ויהלצם: מעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו:
יראו את יי קדשו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשו יי לא
יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יי אלמדכם: מי האיש החפץ
חיים אהב ימים לראות טוב: נצר לשונה מדע ושפתיה מדבר מרמה: סור
מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם:
פני יי בעשוי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו ויי שמע ומכל צרותם הצילם:

תפלת שחרית

קרוב יי לנשברי לב ואת דבאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו
 יי: שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי
 צדיק יאשמו: פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:

תפלה למשה איש האלהים יי מעון אתה היית לנו בדרך ודרך:
 בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם
 אתה אל: השב אנוש עד דבא ותאמר שובו בני אדם: כי ארץ
 שנים בעיניך פיוס אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם
 שנה יהיו בבקר פחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: כי בלינו באפה ובחמתה נבהלנו: שתה שתי כ' עונותינו לנגדה
 עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתה בלינו שנינו כמו
 הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה
 ורהבם עמר ואון כי גז חיש ונעפה: מי יודע עז אפה וכיראתך
 עברתה: למנות ימינו בן הודע ונביא לבב חכמה: שובה יי עד
 מתי והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדה ונרננה ונשמחה
 בכל ימינו: שמחנו פימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל
 עבדיך פעלה וחדך על בניהם:

**יהי נעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
 ומעשה ידינו כוננהו:**

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליי מחסי ומצודתי אהי אכטח בו:
 כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסדה ותחת כנפיו תחסה
 צנה וסוחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף ומס: מדבר באפל יהלך
 מקטב ישוד צהרים: יפל מצדה ארץ ורכבה מימינה אליה לא יגש: רק בעיניך
 תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונה: לא תאנה
 אליה רעה ונגע לא יקרב באהלה: כי מלאכיו יצוה לה לשמרה בכל דרכיה:
 על כפים ישאונה פתגוף באבן רגליה: על שחר ופתח תדרוך תרמוס כפיר ותנין:
 כי כי חשק ואפלטוהו אשנבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה
 אהלצהו ואכבדהו: ארץ ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: איר יוני

הללויה תללו את שם יי הללו עבדי יי: שעומדים בבית יי בחצרות בית אלהינו:
 הללויה כי טוב יי ופרו לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלות:
 כי אני ידעתי כי גדול יי ואדנינו מכל אלהים: כל אשר תפץ יי עשה בשמים ובארץ
 בימים וכל תהמות: מעלה גשמים מקצה הארץ פרקים לקטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו:

תפלת שחרית

י

נתן לחם לכל בשר
הודו לאל השמים
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :

רַנְנּוּ צְדִיקִים בְּיַי לַיְשָׁרִים נְאוּה תְהִלָּה : הוֹדוּ לַי בְּכִנּוּר בְּנִבְל עֲשׂוֹר זְמַר
לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ הַיְטִיבוּ נֶגֶן בְּתְרוּעָה: כִּי יִשָּׁר דְּבַר יי וְכָל מַעֲשָׂהוּ
בְּאֵמוּנָה: אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יי מְלֵאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ
וּבְרוּחַ פִּי כָל צְבָאָם: כּוֹנֵם בְּנֶד מִי הַיָּם נוֹתֵן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִרְאוּ מִי כָל
הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָל יֹשְׁבֵי תֵבֶל: כִּי הוּא אֱמֵר וַיְהִי הוּא צְוָה וַיַּעֲמֹד: יי
הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא נְהַשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֲשׁוֹבוֹת לָבוֹ
לְדוֹר וָדוֹר: אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יי אֱלֹהָיו הָעַם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשְׁמַיִם הֵבִיט
יי רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שָׁבַתוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
הַיֵּצֵר יַחַד לָבֶס הַמִּבְּיֵן אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אִין הַמֶּלֶךְ נוֹשֵׁעַ בְּרַב חַיִל גְּבוּר
לֹא יַנְצִל בְּרַב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה וּכְרַב חַיִל לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין
יי אֶל יִרְאִיו לְמִיִּהְלִים לְחֶסֶדוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב: נַפְשָׁנוּ
חָבַתָּה לַי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבַנּוּ כִּי בִשְׁם קִדְשׁוֹ בְּמַחְנוּ: יְהִי
חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולומר לשמך עליון:
להגיד בבקר חסדך ואמונתך בפלילות: עלי עשור ועלי
נבל עלי הניין בכנור: כי שמחתני יי בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה
גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא
יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם
עדי עד: ואתה מרום לעלם יי: כי הנה איביך יי כי הנה איביך
יאברו ותפרדו כל פעלי און: והרם פראים קרני פלתי בשמן
רענן: ותפט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני:
צדיק בתמר יפרח בארזו פלבנון ישגה: שתולים בבית יי בחצרות
אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד
כי ישר יי צורי ולא עולתה (עלה כתיב) בו:

יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תבון תבל כל תמוט: נכון כסאך
מאז מעולם אתה: גשאו נהרות יי גשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:
מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר פפרום יי: עדתך נאמנו מאד
לבינתך נאוה קדש יי לארץ ימים:

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי
 מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמְזִרְחַ שְׁמֶשׁ עַד
 מְבוֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם יי: רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי עַל הַשָּׁמַיִם
 כְּבוֹדוֹ: יי שִׂמְךָ לְעוֹלָם יי זְכוּךְ לְדֶר וְדָד: יי בַּשָּׁמַיִם
 הַכִּיץ כְּסֹא וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ
 יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יי מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָרוּ גּוֹיִם
 מֵאַרְצוֹ: יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים:
 רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֲצַת יי הִיא תְקוּם: עֲצַת
 יי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֶר וְדָד: כִּי הוּא אָמַר
 וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן אֹוֶה לְמוֹשָׁב
 לוֹ: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהִי יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא
 יִפֹּשׁ יי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן
 וְלֹא יִשְׁחֹת וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ:
 יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קְרָאֵנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָלוּךָ סְלָה:
 אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁכְבָּה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם
 שֵׁי אֱלֹהִיו: תְּהַלֵּה לְרוֹד אַרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי
 הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שִׂמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם
 אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שִׂמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל יי
 וּמִהַלֵּל מְאֹד וּלְגִדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר
 יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדֶּר כְּבוֹד
 הוֹדֶךָ וְדַבְרֵי גַפְלָאֲתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוּז

נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וַיְגַדְלֶתְךָ אֲסַפְרֶנָּה: זְכוֹר רַב
 טוֹבֶךָ יִבְיְעוּ וְצַדִּיקֶתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יי
 אֲרַךְ אַפַּיִם וַיְגַדֵּל חֶסֶד: טוֹב יי לְכֹל וְרַחֲמָיו
 עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ
 יִבְרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וַיְגַבֹּרְתָךְ
 יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרַתְוֹ וְכְבוֹד
 הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
 וּמִמְשַׁלְתָךְ בְּכֹל הַיּוֹר וְדָר: סוֹמֵךְ יי לְכֹל
 הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכֹל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים
 יִשְׁבְּרוּ וְאֹתָהּ נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתַח אֶת יַדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רִצּוֹן: צַדִּיק
 יי בְּכֹל הִרְכִּיו וְחַסִּיד בְּכֹל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי
 לְכֹל קִדְּאוֹ לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת:
 רִצּוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֹת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל אֲהַבָּיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד: תִּהְלֵת יי יִדְבַר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר
 שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְהֵנוּ נְבָרֶךְ יְה
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ נַפְשֵׁי אֶת יי: אֶהְלֵלָה יי בְּחַי אֲזַמְּרָה לְאֵלֶיךָ
 בְּעוֹדֵי: אֵל תִּבְטְחוּ בְּנִדְיָבִים בְּכֹו אָדָם שְׂאִין לוֹ
 תְשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יִשָּׁב לְאֲדָמְתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָרוּ עֲשֵׂתָנִתּוֹ:

אֲשֶׁר־י שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁכְרוּ עַל יי אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
 אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשְׁמַר אֶמֶת לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפָּט
 לַעֲשׂוּקִים נָתַן לָחֵם לָרְעֵבִים יי מִתִּיר אֲסוּרִים: יי פִּקַּח עוֹרִים
 יי זִקֵּף כְּפֹפִים יי אֲהַב צַדִּיקִים: יי שְׁמַר אֵת גְּרִים יְתוֹם
 וְאַלְמָנָה יַעֲזֹר וְדַרְךְ רַשְׁעִים יַעֲזוּת: יי מִלֶּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
 לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זָמְרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוֹה תְהַלֵּה: בּוֹנֵה
 יְרוּשָׁלַיִם יי נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכַּנֵּם: הַרְזָפָא לְשִׁבוּרֵי לֵב
 וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצָבוֹתָם: מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִים לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא:
 גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: מַעֲזֹר עֲנוּיִם יי
 מִשְׁפִּיל רַשְׁעִים עַדֵי אָרֶץ: עֲנוּ לֵי בַתּוּדָה וּזְמֵרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכַנּוֹר:
 הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים הַמְכִיֵן לְאָרֶץ מִטֵּר הַמְצַמִּיחַ הַרִים הַצִּיר:
 נֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה לְבְנֵי עֶרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ: לֹא בְגִבּוֹרַת הַסּוּם
 יַחֲפִץ לֹא בְשׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רֹצֵחַ יי אֵת יִרְאוּ אֵת הַמִּיחַלֵּים
 לְחַסְדּוֹ: שְׁבַחֵי יְרוּשָׁלַיִם אֵת יי הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי חֹק
 בְּרִיחֵי שַׁעֲרֶיךָ בְּרַךְ בְּנִיךָ בְּמִקְרָבְךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם חֶלֶב
 הַטֵּיִם יִשְׁבִיעֶךָ: הַשְׁלַח אֲמַרְתוּ אָרֶץ עַד מֵהֲרָה יִרוּץ דְּבָרוֹ:
 הַנִּתֵּן שְׁלֹג בְּצִמּוֹר כְּפֹזֵר בְּאֶפֶר יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קָרְחוֹ כְּפֹתִים לְפָנָי
 קָרְתוֹ מִי יַעֲמֵד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יֵשֵׁב רוּחוֹ יִלּוֹ מִיָּם: מִנִּיד
 דְּבָרָיו לַיַּעֲקֹב הִקְוִי וּמִשְׁפָּטָיו לַיִּשְׂרָאֵל: לֹא עֲשֵׂה כֵן לְכֹל גּוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יַדְעוּם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵת יי מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהוּ
 כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיְרַח
 הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַיָּם אֲשֶׁר מֵעַל
 הַשָּׁמַיִם: יַהֲלֹו אֵת שֵׁם יי כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְּאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לַעֲד
 לְעוֹלָם חֹק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֵת יי מִן הָאָרֶץ תַּנְיָנִים וְכָל
 תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וְבָרָד שְׁלֹג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים
 וְכָל גְּבְעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אַרְזִים: הַחֲתִיָּה וְכָל בְּהֵמָה רִמֵּשׁ וְצִפּוֹר

תפלת שחרית

יב

כָּנַף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכֹל לְאֻמִּים שָׁרִים וְכֹל שְׁפִטֵי אֶרֶץ: בַּחוּרִים
וְגַם בַּתּוֹלְדוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יִהְיֶה אֶת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ
לְכָבוֹד הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיִּרַם קָרְן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּךְ לְכָל
חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ שִׁירָו לַיי שִׁיר תְּדַשׁ תְּהַלְּתוּ בְּקִהַל חֲסִידִים: יִשְׂמַח
יִשְׂרָאֵל בַּעֲשׂוֹ בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָם: יִהְיֶה שְׁמוֹ
כְּמַהוֹל בַּתָּף וְכַנּוֹר יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוֹצֶה יי בַּעֲמּוֹ יִפְאָר עַנּוּיִם
בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכַבּוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבּוֹתָם: רוֹמְמוֹת
אֵל בְּגִרְוֹנָם וְחָרַב פְּפִיּוֹת בִּידָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם תּוֹכַחֹת
בְּלְאֻמִּים: לְאִסֹּד מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים וּנְכַבְּדֵיהֶם בְּכַבְּלֵי בְרוֹל:
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֹלוֹ: הַלְלוּהוּ בַחֲקַע
שׁוֹבֵר הַלְלוּהוּ בְּנִבְלָ וְכַנּוֹר: הַלְלוּהוּ בַתָּף וּמַחּוֹל הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעִנְבִּ: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצִלֵי תְרוּעָה:
כֹּל הַנְּשַׁמָּה תְּהַלֵּל יְהִי הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשַׁמָּה תְּהַלֵּל יְהִי הַלְלוּיָהּ:
בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ
יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְכָבוֹד: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ הוֹיֵר אֶת יי לְעֵינַי בַּל הִקְהַל וַיֹּאמֶר הוֹיֵד
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם: לֵךְ יי הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַח
וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשְּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יי הַמְּמַלְכָה
וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה
מוֹשֵׁל בְּכָל. וּבִידֶךָ כַּח וּגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִדְלֵל וּלְחַזֵּק
לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִחנוּ לָךְ וּמְהַלִּים לְשֵׁם
תְּפָאֶרְתֶּךָ: אַתָּה הוּא יי לְבָרֶךְ. אַתָּה עֲשֵׂיתָ אֶת

הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכֹל צְבָאָם. הָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר
עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם. וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּל־
וְצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יי האֱלֹהִים
אֲשֶׁר בְּחֵרָת בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָה
שְׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמְצֵאתָ אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ:

וּכְרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לְתַת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי
וְהַגְּרָגְשִׁי לְתַת לְזֹרְעוֹ וְהַתְּקַם אֶת דְּבָרֶיךָ כִּי צָדִיק אַתָּה: וְהִרְאֵה אֶת
עֵינֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֵת זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וְהִתְּנָה אֶתְּךָ וּמִפְתִּיחַ
בְּפִרְעוֹה וּבְכָל עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ כִּי יִדְעַת כִּי הוֹיָדוּ עָלֶיְהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ
שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהִים בְּקַעַת לְפָנֶיךָ וַיַּעֲבְרוּ כְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה וְאֵת
רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלָה כִּמּוֹ אֲבָן בְּמַיִם עֲזִים:

וַיֹּשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְאֵה יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם
מֵת עַל שַׁפַּת הַיָּם: וַיִּרְאֵה יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי
בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת יי וַיֵּאֱמִינוּ בַּיְי וּבִמְשָׁה עַבְדּוֹ:

אָז יִשׂוֹר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיְי וַיֹּאמְרוּ לְאֹמֵד אֲשִׁירָה לַיְי כִּי
גָאָה גָאָה סוּם וּרְכָבוֹ רָמָה בַיָּם: עֲזִי וּזְמַרְתָּ
יְהִי וַיְהִי לִי לְיִשׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאַרְמְמָנָהוּ: יי אִישׁ מִלְחָמָה יי שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת
פְּרָעָה וְחִילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְּחַר שְׁלֵשׁוֹ טַבְעוֹ
בַיָּם סוּף: תְּהַמַּת יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלָה כִּמּוֹ
אֲבָן: יְמִינְךָ יי נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינְךָ יי תִּרְעֵץ
אוֹיֵב: וּבְרַב גְּאוּנְךָ תִּהְרַם קָמִיד תִּשְׁלַח חֲרוֹנְךָ
יֹאכְלֵמוּ כְּקֶשׁ: וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נַעֲרָמוּ מַיִם נִצְבֵי
כִּמּוֹ נֵד נִזְלִים קָפְאוּ תְהַמַּת בְּלֵב יָם: אָמֵר

אויב אַרדף אַשיג אַחֲלֵק שְׁלָל תַּמְלֵאמוּ
 נַפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבֵי תוֹרֵי־שְׁמוֹ יְדֵי: נִשְׁפֹּת
 בְּרוּחַךְ כַּפָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעֲזוּפֹרֶת בְּמִים אֲדִירִים:
 מִי כַמְכָה בְּאֵלִים יי מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בַּקֶּדֶשׁ
 נוֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה פֶלֶא: נְטִית יִמִּינְךָ תִבְלַעְמוּ
 אֶרֶץ: נְחִית בְּחֶסֶדְךָ עִם זֶו גְּאֻלֶּת נִהְלֶת בְּעֵזְךָ
 אֶל נוֹה קֶדְשֶׁךָ: שְׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אַחֲזוּ
 יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים: אֲזוּ נִבְהָלוּ אֲלֹפֵי אֲדוֹם אִילֵי
 מוֹאָב יֵאֲחֲזוּמוּ רַעַד נִמְגּוּ כֹל יוֹשְׁבֵי כְנַעַן:
 תִּפְּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחָד בְּגִדְל זֹרַעְךָ יִדְמֹוּ
 כְּאֶבֶן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יי עַד יַעֲבֹר עִם זֶו קִנִּיתִי:
 תִּבְאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נִחְלֶתְךָ מְכוֹן לְשִׁבְתֶּךָ
 פְּעֻלֶּת יי מִקֶּדֶשׁ יי כּוֹנְנֵנוּ יִדְךָ: יי יִמְלֹךְ לְעֵלְמִם
 וְעַד: יי יִמְלֹךְ לְעֵלְמִם וְעַד: יי מַלְכוּתָהּ קָאִם
 לְעֵלְמִם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: כִּי בָא סוּס פְּרַעְיָה
 בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיֵּשֶׁב יי עֲלֵיהֶם אֶת מִי
 הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֻשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם:
 כִּי לֵיִי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים
 בְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָרַע עֲשׂוּ וְהִיָּתָה לֵיִי
 הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:

מע דאווענט פון אנפאנג ביו ישתבח אין נאך דעם זאגט מען דאס.

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל
 בשר תפאר ותרוםם זכרך מלכנו תמיד.
 מן העולם ועד העולם אתה אל. ומבלעדך אין לנו
 מלך גואל ומושיע. פודה ומציל ומפרנס ומרחם
 בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך אלא אתה. אלהי
 הראשונים והאחרונים. אלוה כל בריות. ארון כל
 תולדות. המהלל ברוב תשבחות. המנהיג עולמו
 בחסד. ובריותיו ברחמים. ויי לא ינום ולא יישן.
 המעורר ישנים והמקיץ נרדמים והמשיח אלמים
 והמתיר אסורים והסומך נופלים והזוקף כפופים. לך
 לברך אנתנו מזדים. אלו פינו מלא שירה בים
 ולשוננו רנה פהמון גליו ושפתותינו שבה כמרחבי
 רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח ודינו פרושות
 כנשרי שמים ורגליו קלות כאילות. אין אנתנו
 מספיקים להודות לך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 ולברך את שמך על אחת מאלף אלף אלפי אלפים
 ורבי רבבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו
 ועמנו. ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים
 פריתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו. מחרב
 הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחלים רעים ונאמנים
 דליתנו: עד הנה עזרונו רחמך ולא עזבונו חסדיך.
 ואל תפשונו יי אלהינו לנצח. על בן אברים שפלת
 בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו ולשון אשר שמת
 בפינו. הן הם יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו
 ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו. כי כל פה

לָךְ יוֹדָה וְכֹל לְשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּע . וְכֹל בְּרַךְ לָךְ תִּכְרַע
 וְכֹל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה . וְכֹל לִכְבוֹת יִירָאוּךָ וְכֹל
 קָרַב וּכְלִיזוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ . בְּדַבַּר שְׁבַתוֹב כָּל עֲצֻמוֹתַי
 תִּאמְרָנָה יי מִי כְמוֹךָ . מִצִּיל עֲנִי מִחֹזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי
 וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ . מִי יִדְמָה לָךְ וּמִי יִשׁוּה לָךְ וּמִי יַעֲרֶךְ
 לָךְ . הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיַת שָׁמַיִם
 וְאַרְצֵי : נְהַלֵּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֶרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת שֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ .
 בְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַבִּי נִפְשֵׁי אֶת יי וְכֹל קָרְבֵי אֶת שֵׁם קְדֻשׁוֹ :

הא בתעצמות עזך. הגדול בכבוד שמך. הגבור לנצח
 והנורא בנוראותיך. המלך היושב על כסא ארם ונשא:

שזוכן עד מרום וקדוש שמו. וכתוב רננו צדיקים
 ביי לישירים נאווה תהלה: בפי ישירים תתהלל.
 ובדברי צדיקים תתברך. ובלשון הסידים תתרומם.
 ובקרב קדושים תתקדש:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר
 שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת
 כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל
 לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על
 כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחה:

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש
 בשמים ובארץ: כי לך נאה יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עז וממשלה נצח
 נדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות. ברכות

וְהוֹדָאוֹת מֵעֵתָהּ וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
 גְּדוֹל בְּתִשְׁבְּחוֹתָּ וְהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹחֵר
 בְּשִׁירֵי זִמְרָה מִלֶּךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים: חֲצִי קָדִישׁ

חזן בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ:

קהל וחזן בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם
 וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

חס-טוב (ניש אין א שבת דינגען טאג) זאגט מען דא המאיר לארץ (ועה עמוד 26).

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוּשָׁה
 כִּיִּי: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הֵיאַ הַפּוֹתַח
 בְּכָל יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעְרֵי מִזְרַח. וּבוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רְקִיעַ.
 מוֹצִיא חֶמֶה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוּן שַׁבְּתָהּ. וּמְאִיר
 לְעוֹלָם כְּלוֹ וְלִיּוֹשְׁבָיו. שֶׁבְּרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים. הַמְּאִיר
 לְאָרֶץ וְלְדָדָרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: הַמְּלֶכֶךְ הַמְּרוֹמֵם לְבָדוּ
 מְאֹד. הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיּוֹמֹת עוֹלָם:
 אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזוּנוּ
 צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ מִגֹּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁנֵב בְּעַדְנוּ: אֵין כְּעַרְפֶּךָ
 וְאֵין זוּלָתְךָ. אִפְסֵם בְּלָתְךָ וּמִי דוֹמָה לָךְ. אֵין כְּעַרְפֶּךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ מִלְּפָנֵינוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
 הַבָּא. אִפְסֵם בְּלָתְךָ גּוֹאֲלָנוּ לְיּוֹמֹת הַמְּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמָה
 לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחִית הַיָּמִים:

אל אֲחִיזֵן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ בְּפִי כָל
 נִשְׁמָה. גִּדְלוּ וטוּבוּ מֵלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה
 סוֹבְבִים אֹתוֹ: הַמִּתְנַאֵה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנִהְדָר
 בְּכַבּוֹד עַל הַמְרַבֵּה. זְכוּת וּמִישׁוֹר לְפָנָי כִּסֵּא. חֶסֶד
 וּרְחֻמִּים לְפָנָי כְּבוֹדוֹ: טוֹבִים מֵאֲרוֹזֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ.
 יִצְרֵם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁפֵּל. כַּח וּגְבוּרָה נָתַן בְּהֵם.
 לַחַיּוֹת מִשְׁלִים בְּקָרֵב תֵּבֵל: מִלֵּאִים זֵיו וּמִפִּיקִים נִגְהָ.
 נָאֵה זֵיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים בִּצְאָתָם וְשִׂשִׁים
 בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה רִצּוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכַבּוֹד נוֹתְנִים
 לְשִׁמוֹ. צִהְלָה וְרִנָּה לְזִכֵּר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לְשִׁמְשׁ
 וַיִּזְרַח אֹזֶר. רָאֵה וְהִתְקִין צוּרֵת הַלְבָנָה: שְׁבַח נוֹתְנִים
 לוֹ כָּל צְבָא מְרוֹם. תִּפְאָרֵת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים
 וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 הַתְּעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ תִּפְאָרֵת עֲטָה
 לַיּוֹם הַמְּנוּחָה עֲנֵג קָרָא לַיּוֹם הַשְּׁבִיט. זֶה שְׁבַח שֶׁל
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבוּ שְׁבַת אֵל מִכָּל מַלְאָכָתוֹ: וַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִיט מִזֵּב
 לַחֻדוֹת לַי. לְפִיכֶךְ יִפְאָרוּ וַיִּבְרְכוּ לֵאלֹהִים כָּל יְצוּרָיו.
 שְׁבַח יִקָּר וּגְדֻלָּה יִתְנוּ לֵאלֹהִים מֶלֶךְ יִצְרָל כָּל הַמְּנוּחִיל
 מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ בַּיּוֹם שְׁבַת קֹדֶשׁ.
 שְׂמֵךְ יִי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ. וְזִכְרֵךְ מִלְּפָנָי יִתְפָּאֵר.
 בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת: תִּתְבָּרֵךְ מוֹשִׁיעֵנוּ
 עַל שְׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאֹרֵי אֹזֶר שְׂעֵשִׂית
 יִפְאָרוּךְ סֵלָה:

תְּתַבְרַךְ צוּרֵנוּ מִלְכֵנוּ וּגְאֻלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ
 לְעַד מִלְכֵנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ כָּלֵם
 עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי
 אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֹךְ עוֹלָם : כָּלֵם אֲהוּבִים כָּלֵם בְּרוּרִים כָּלֵם גְּבוּרִים
 וְכָלֵם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵם . וְכָלֵם פּוֹתְחוּס אֶת
 פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה בְּשִׁירָה וּבְזוּמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים
 וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים : אֶת שֵׁם הָאֵל הַמְּלֹךְ
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא : וְכָלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל
 מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מוֹזָה . וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לְזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרֵם
 בְּנִחַת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעֻמָּה קְדוּשָׁה כָּלֵם כְּאַחַד עוֹנִים
 וְאוֹמְדִים בִּירָאָה :

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ

יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ :

וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַת שְׂרָפִים
 לְעַמַתֵם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים : בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִשְׁקִימוֹ :

לֵא בְרוּךְ נְעִימֹת יִתְנוּ . לְמֹלֵךְ אֵל חַי וְמֵים זְמֵרוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבַּחֲתָה
 יִשְׁמִיעֵנו . כִּי הוּא לְבָדוּ פוֹעֵל גְּבוּרֹת עֲשֵׂה הַדְּשׁוֹת בְּעַל
 מְלַחֲמֹת זֹרַע צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יִשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת גּוֹרָא תְהִלּוֹת
 אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת . הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית :
 כְּאִמּוֹר לְעֵשֶׂה אוֹרִים גְּדוּלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ : אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן
 תֵּאִיר וְנִזְכָּה כְּלָנוּ מִהֵרָה לְאוּרוֹ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

אֱתָבָה רַבָּה אֶהְבֵּתֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְדוּלָה וְיִתְרָה חֲמֵלָה עֲלֵינוּ : אֲבִינוּ
 מִלְכֵנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שְׁכַמְחוּ בָּךְ וְהַלְמַדֵם תְּקִי חַיִּים בֶּן
 תַּחֲנוּנוּ וְתִלְפַדְנוּ . אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין
 וְלֵהִשְׁבִּיל לְשִׁמּוֹעַ לְרַמּוֹד וְלִלְמַד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵם אֶת כָּל דְּבָרֵי
 תְּלַמּוֹד הַעֲרֵתָךְ בְּאֱתָבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ וּדְבַק לִבֵּנוּ בְּמִשְׁתֵּיךָ וַיַּחַד
 לְכַבְּנוּ לְאֱתָבָה וְלִירָאָה אֶת שְׁמֶךָ וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעַד . כִּי כִשֵּׁם

שחרית לשבת

קדֹשֶׁה הַגְּדוֹל וְהַגּוֹרָא בְּמַחֲנוּ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בְּיִשׁוּעַתְּךָ: זַהֲבִיאֲנוּ לְשָׁלוֹם
מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיבֵנוּ מִהַרָּה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל
יִשׁוּעוֹת אֲתָה. וּבְנוּ בַחֲרַת מִכָּל עַם וְרִשְׁוֹן. וְהִרְבַּתְנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל
סֵלָה בְּאֵמֶת לְהוֹדוֹת לָךְ וְלִיחֻדְךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אל מלך נאמן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְךָ אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לֵבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לֵבְבְךָ: וְשִׁנְנַתְּם לִבְנִיךָ וּדְבַרְתָּ
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתְּם לְאוֹת עַל
יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל מְצוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֵת יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ כְּכֹל לִבְבְּכֶם וּכְכֹל נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטָּר
אַרְצְכֶם בְּעַתּוֹ יוֹרֵה וּמַלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דַגְּךָ וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֹכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמַרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתָּה לִבְבְּכֶם וּסְרַתֶּם
וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף יי בְּכֶם וְעָצַר אֶת
הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מִטָּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יוֹרֵהָ וְאֹכְרֹתֶם מִהַרָּה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת דְּבַרֵי אֱלֹהִים עַל לִבְבְּכֶם וְעַל
נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרַתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם
אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ
וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָשַׁבַע יי לְאַבְרָהָם לְתַת
לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל פְּנֵפֵי כְּגֹדֵיהֶם לְדַרְתֶּם וּנְתַתְנוּ עַל צִיצִית הַכִּנָּף
פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מְצוֹת יי
וְעִשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִחַרְוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֶם זֹנִים
אֲחֲדֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מְצוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לְהִיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים
אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

אֲמַת וַיִּצִיב וַנְכוּז וַקִּים וַיִּשָּׂר וַנֶּאֱמַן וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנַחֲמָד וְנַעִים וְנֹרָא
וְאֵדִיר וּמִתְקַן וּמִקְבֵּל וּמִטּוֹב וּפְהָ הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד:
אֲמַת אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְכֵנו צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ: לְחֹר וְדוֹר הוּא קִים וְשִׁמו
קִים וְכִסְאוֹ נְכוּז וּמִלְכוּתוֹ וְאֲמוּנָתוֹ לְעַד קִימָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִימִים נֶאֱמָנִים
וְנַחֲמָדִים לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַר הָרָאוּנוֹסִים וְעַר הָאֲחֵרוֹנוֹסִים דְּבָר מִטּוֹב וְקִים לְעוֹלָם וְעַד. אֲמַת וְאֲמוּנָה
חֹק וְלֹא יַעֲבוּר. אֲמַת שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִלְכֵנו
מִלְּךָ אֲבוֹתֵינוּ. גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתָנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ
מִעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ:

עֲזָרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מִעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֶיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר:
בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ וּמְשַׁפְּטֶיךָ וְצַדִּיקְתְּךָ עַד אֶפְסֵי אָרֶץ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וְדַבְרֶךָ יִשִּׁים עַל לִבוֹ: אֲמַת אַתָּה הוּא אֲדוֹן
לְעַמְּךָ וּמִלְּךָ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבֶם: אֲמַת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמְבַלְעֶדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלְּךָ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמַּצְרַיִם גָּאֲלָתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמְבִית
עַבְדִּים פְּדִיתָנוּ. כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגַת וּבְכוֹרֶךָ גָּאֲלַת וַיִּם סוּף בְּקַעֲתָ וַיְוִדִים
טַבַּעַת וַיְוִדִים הָעֵבֶרֶת וַיְכַפּוּ מִיַּם צָרִיהֶם אַחַד מֵהֶם לֹא נוֹתַר: עַל זֹאת
שָׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנִתְּנוּ יְדֵידִים וּזְמֵרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרָכוֹת
וְהוֹדְאוֹת לְמִלְּךָ אֵל חַי וְקִים: רַם וְנִשְׂא גְדוֹל וְנֹרָא מְשַׁפִּיל גָּאִים וּמְגַבִּיהַ
שְׁפִלִים מוֹצִיא אֲמִירִים וּפּוֹדֵה עֲנוּיִם וְעוֹזֵר דְּלִים וְעוֹנֵה לְעַמּוֹ בַּעַת שׁוֹעֵם
אֱלֹוֹ: תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ
שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כִמְכָה בְּאֵלִים יי מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נֹרָא תְהַלּוּ וְעִשֶׂה פְּלֵא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שִׁפְת
הַיִּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יי
יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֲזָרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדָה כְּנֶאֱמָךְ
יְהוּדָה וּיִשְׂרָאֵל. גְּאֲלָנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

שחרית לשבת

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ה"אל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הברז וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לגבי בנייהם למען שמו באהבה:
(עשרת ימי תשובה) וברני לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בפסוק החיים למשנה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה הרב להושיע:

פויגמער) משיב הרוח ומוריד הגשם: (נומער) מוריד הגל:

מברכך חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר: מי כמך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה:

(עשרת ימי תשובה) מי כמך אב הרחמים. זכר יצריי לחיים ברחמים:

ונאמן אתה לתחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים: *

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה יי האל (עשרת ימי תשובה) הגלוי הקדוש:

(*) בתורת הש"ץ ואגב דער עולם קדושה.

נקדיש את שמך בעולם בשם שמקדישים אותו בשמי מרום. ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קהל וחון קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבוד: אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו: קהל וחון ברוך כבוד יי ממקומו: חון ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים אנתנו לך. מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון. תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדור ודור ולנצח נצחים. ועינינו תראינה מלכותך בדבר האמור בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

לשי"ן לדור, דוד גידי גדלה ולמנה נצחיים קדושה נקדיש. ושבתה אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש: (בעשי"ת המלך הקדוש):

יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתַּנֵּת הַלֶּקֶן . כִּי עָבַד נְאֻמָּן קָרְאֵת
 לוֹ . כִּלְיֵל תִּפְאֶרֶת בְּרֵאשׁוֹ נָתַתְּ לוֹ . בְּעַמְדוֹ
 לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינַי וְשָׁנֵי לַחֲזוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ .
 וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת
 הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עֲזֹלָם : בֵּינִי וּבֵין
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעֲזֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי
 אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת וַיִּנְפַּשׁ :
 וְלֹא נָתַתּוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגֹוֵי הָאָרְצוֹת . וְלֹא הִנְחִילָתוּ
 מַלְכֵנוּ לְעֹזְבֵי פְסִילִים . וְגַם בְּמִנוּחַתוֹ לֹא
 יִשְׁכְּנוּ רִשְׁעִים . כִּי לְיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה . לְזֹרַע
 יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחַרְתָּ . עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעֵי כָלָם
 יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִמִּזְבֵּךְ . וּבְשִׁבְעֵי רְצִיתָ בּוֹ וּקְדַשְׁתּוּ
 חֲמִידַת יָמִים אֹתוֹ קָרְאֵת . זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתֵנוּ . קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ . שִׁבְעֵנוּ מִמִּזְבֵּיךָ
 וַיִּשְׁמַחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ . וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת .
 וְהִנְחִילָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שַׁבָּת קִדְשֶׁךָ
 וַיְגַוְּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מְקַדְשׁ הַשַּׁבָּת : רצה וכו' (ועה עמוד יח) קדיש שלם

אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים יי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיֶיךָ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
 עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ כָּל הַדָּר וְהַדָּר : יי מַלְךְ יי מַלְךְ יי
 יַמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יי עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :
 אֲב הַרְחֵמִים הַיְטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תְּכַנֶּה חֲמוֹת יְרוּשָׁלַיִם :
 כִּי כִּךְ לָבַד בְּמַחְנוּ מַלְךְ אֵל רַם וְנִשְׂא אַרְזוֹן עוֹלָמִים :

יְקוּם פּוֹרְקָן מִן שְׁמַיָא. חֲנָא וְחֶסְדָא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי
אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי. וְסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא וּבְרִיּוֹת
נוֹפָא וְנַהוּרָא מַעְלֵיא. זְרַעָא חַיָּא וְכוּמָא. זְרַעָא דִּי
לֹא יַפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתַּגְמֵי אוֹרֵיתָא: לְמַרְנָן
וְרַבְנָן חֲבוּרְתָא קְדִישָׁתָא. דִּי בִארְעָא דִישְׂרָאֵל וְדִי
בְּבַבְלַר לְרִישֵׁי כְּדֵי וְלְרִישֵׁי גְלוּתָא וְלְרִישֵׁי מִתּוּבָתָא
וְלְדִינֵי דִי בְּבֵא. לְכֹל תַּלְמִידֵיהוֹן וְלְכֹל תַּלְמִידֵי
תַּלְמִידֵיהוֹן וְלְכֹל מֵאן דְּעַסְקוֹן בְּאוֹרֵיתָא. מַלְכָא
דְּעַלְמָא יְבָרַךְ יִתְהוֹן יִפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיִסְגָּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן
אַרְכָּא לְשַׁנְיָהוֹן. וְיִתְפַּרְקוֹן וְיִשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל עֲקָא
וּמִן כָּל מַרְעֵין בִּישׁוּן. מִרְן דִּי בְשְׁמַיָא יְהֵא בְּסַעֲדֵיהוֹן
כָּל זְמַן וְעַדָן וְנֹאמַר אָמֵן:

דער וואָס דאווענט בִּיתְרוּת (ניש מיט אַ מַנְיָן) זאָגט נישט דעם צווייטען יְקוּם פּוֹרְקָן

און אויך נישט דעם מי שִׁבְרָךְ.

יְקוּם פּוֹרְקָן מִן שְׁמַיָא. חֲנָא וְחֶסְדָא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי
אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וְסִיעֵתָא
דְשְׁמַיָא וּבְרִיּוֹת נוֹפָא וְנַהוּרָא מַעְלֵיא. זְרַעָא חַיָּא וְקוּמָא. זְרַעָא דִּי לֹא
יַפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתַּגְמֵי אוֹרֵיתָא: לְכֹל קְהֵלָא קְדִישָׁא הַדִּין בְּרַבְרֵיָא עִם
וְשַׂרְיָא מַלְכָא וְנִשְׂרָא. מַלְכָא דְעַלְמָא וְכַבְדָּא וְיִתְכּוֹן יִפִּישׁ הַיּוֹכֵחַ וְיִסְגָּא יוֹמֵיכוֹן
וְיִתֵּן אַרְכָּא לְשַׁנְיָכוֹן וְיִתְפַּרְקוֹן וְיִשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל עֲקָא וּמִן כָּל מַרְעֵין בִּישׁוּן.
מִרְן דִּי בְשְׁמַיָא יְהֵא בְּסַעֲדֵיכוֹן כָּל זְמַן וְעַדָן וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שִׁבְרָךְ אָבוּתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. הוּא יְבָרַךְ אֶת כָּל תַּקְהֵל תַּקְדִּישׁ הַזֶּה
עִם כָּל קְהֵלוֹת תַּקְדִּישׁ. הֵם וְנִשְׂתֵּיָם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וְסִי
שְׁפִיחֵיהֶם כְּתִי בְּנִסִּיּוֹת לְתַפְלָה. וְסִי שְׂבָאִים בְּתוֹכֶם לְתַפְלָל. וְסִי שְׁנוֹתֵינוּ גַר
לְמֵאוֹר וְגִיּוֹן לְקַדוּשׁ וְלַהֲבַדְלָה וְפִת לְאוֹרְחֵים וְצַדִּיקָה לְעֵנִיִּים. וְכֵד מִי שְׁעוֹסְקִים
בְּצַרְבֵי צָבוּר בְּאַמְנוּנָה. תַּקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא וְיִשְׁלַם שְׂכָרָם וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה
וְיִרְפָּא לְכָל נוֹפֵם וְיִסְלַח לְכָל עוֹנֵם. וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם
עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

ברכת החודש [ראש חודש כענטשען]

וְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אָבוּתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ
הַזֶּה לְמוֹבָה וְלִבְרָכָה. וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים. חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם. חַיִּים
שֶׁל מוֹבָה. חַיִּים שֶׁל בְּרַכָּה. חַיִּים שֶׁל פְּרֻנְסָה. חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ עֲצֻמוֹת.
חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם וְיְרֵאת חֲטָא. חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוֹשָׁה וְכִלְמָתָה.

חיים של עשר וכבוד. חיים שתהא כגו אהבת תורה ויראת שמים. חיים שימלא יי משאלות לבנו לטובה בנכות תפלת רב אמן סגה:

מי שעשה נסים לאבותינו ונאל אותם מעבודות לחרות. הוא יגאל אותנו בקרוב. ויקבץ נדחינו מארבע בנפות הארץ חברים כל ישראל ונאמר אמן:

ראש חודש (פלוני) ביום (פלוני) הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה:

יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל. לחיים ולשלום. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. ונאמר אמן:

לוח ה מ ל ד ו ר ת .

פאר דעם גאנצן יאר תרצ"ב

מינוט חלק שעה	מינוט חלק שעה
ניסן: 22 3 אויף 4 מיטוואך פארטאג	תשרי: 13 14 אויף 11 שבת בייטאג
אייר: 6 4 אויף 5 דאנערשטאג נאכמיט	חשוון: 57 15 אויף 11 זונטאג ביינאכט
סיון 50 5 אויף 5 שבת פרי	כסלו: 41 16 אויף 12 דינסטאג מיטאג
תמוז: 34 6 אויף 6 זונטאג נאכמיטאג	טבת: 25 17 אויף 1 מיטוואך ביינאכט
אב: 18 7 אויף 7 דינסטאג פרי	שבט: 10 — אויף 2 פרייטאג נאכמיטאג
אלול: 2 8 אויף 8 מיטוואך אָוונט	אדר: 54 1 אויף 2 שבת צו ביינאכט
	ואדר: 38 2 אויף 3 מאַנטאג נאכמיטאג

מע זאגט ניט קיין אַב הַרְחָמִים: ראש חודש, הַיּוֹמָה און פורים אויך אום שבת ווען מע בענשט ראש חודש (אויסער דיא טעג פון ספירה).

אב הרחמים שוכן סרומים. ברחמי העצומים. הוא יפקוד ברחמים. החסידים והישרים והתמימים. קהלות הקדש ישמרו נפשם על קדשת השם. הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו ומאיריה נברו. לשעות רצון קונם ותפץ צורם. יזכרם אלהינו לטובה. עם שאר צדיקי עולם. וינקום נקמת דם עבדיו השפוף: בכתוב בתורת משה איש האלהים. הרנינו נוים עמו פי דם עבדיו יקום. ונקם ישוב לצריו וכפר אדמתו עמו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר ונקיתי דמם לא גקיתי. ויי שכן בעיון. ובכתבי הקדש נאמר. למה יאמרו הנוים איה אלהיהם יודע בנוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוף: ואמר פי חדש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים: ונאמר ידן בנוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה: טנחל בדרך ישיבה על פן ידים ראש: טע זאגט והללו און סמור לךד (עמוד כג). אוינישטעל, נדיג די ספר תורה אין ארון קדש זאגט מען ובגחה יאפר.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל הסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: (עשרת ימי תשובה) וזכרנו לתיים סלה הפז בחיים וכתבנו בספר החיים למשנה אלהים תיים:

מלה עוזר ומשיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע

(וינטער) משיב הרוח וסוכה השמים:

מכלכל חיים בתוך מתיה מתים ברחמים רבים. סמך טפלים וחפא חולים ומחור אסורים ומקום אמצותו לישני עפר: מי כמד בעל גבורות ומי דומה לך סמך סמית ומתיה ומצמית ישועה:

(עשרת ימי תשובה) מי כמד אב רחמים. זכר יצריז לתיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מתיה המתים: (י)

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה יי האל (עשרת ימי תשובה) המלה הקדוש:

(*) בתורת הש"ץ ואגם דע' שלם קדושה.

נעריצך ונקדישך בסוד שיה שרפי הדש. המקדישים שמך בקדש בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קהל וחון קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: חון כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו. לעמתם ברוך יאמרו: קהל וחון ברוך כבוד יי מסקומו: חון מסקומו הוא יפן ברחמים ויחון עם המיתרים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים: קהל וחון שמע יש אל יי אלהינו יי אהר: חון הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים: קהל אני יי אלהיכם:

חסידים וכן השמענה רבה

אדיר אדירנו יי אדונינו מה אהר שמך בכל הארץ: והיה יי לסלה על כל הארץ ביום בהוא יהיה יי אהר ושמו אהר: וכדברי קדשך כתוב לאמר: קהל ימלה יי לעולם אלהי ציון לדר ודר הללויה:

לשבת

לשבת ראש חודש

תִּכְנַת שַׁבַּת רְצִיַת
קְרַבְנוֹתֶיהָ. צוֹיַת
פְּרוּשֵׁיהָ עִם סְדוּרֵי נְסֻכֶיהָ.
מְעַנְיָה לְעוֹלָם כְּבוֹד
יִנְחֵלוּ. טוֹעֲמִיהָ חַיִּים זְכוּ.
וְגַם הָאוֹהֵבִים דְּבָרֶיהָ גְּדֹלָה
בְּחָרוּ. אִז מְסִינִי נְצַטּוּ
עָלֶיהָ. וְתַצּוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְהַקְרִיב בָּהּ קְרַבֵּן מוֹסֵף
שַׁבַּת כְּרָאוּי: יְהִי רְצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה
לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ.
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קְרַבְנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים
כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם.
וְאֶת מוֹסֵף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּתַּתְּבֵּת עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יַדֵּי מֹשֶׁה
עֲבַדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר:

אֵתָהּ יַצִּירָה עוֹלָמָהּ מִקֶּדֶם פְּלִיַת
מִלְּאַכְתָּהּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.
אֶהְבֵּת אוֹתָהּ וּרְצִיַת בְּנֵי וְרוֹמְמָתָהּ
מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וּקְדֻשָּׁתָהּ בְּמִצְוֹתֶיהָ
וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְשִׂמְחָה
הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ. וְתַתֵּן
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבְּתוֹת לְמִנוּחָה
וְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפֵּרָה. וּלְפִי שְׂחָטָנוּ
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֶרֶבָה עִירָנוּ
וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְגִלְיָה יִקְרָנוּ
וְנִפְלַר כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ
יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירְתֶךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שְׂמִיךְ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלֹוּחָה
כְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ
בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קְרַבְנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
כְּהַלְכָתָם: וְאֶת מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה וְיוֹם רֵאשֵׁי הַחֳדָשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנָךְ
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יַדֵּי
מֹשֶׁה עֲבַדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר:

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים
סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכוּ:
עֵלֶת שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל עוֹלַת הַתְּמִיד

ונסכה

וביום

א

לש"ץ לדור ודור נגיד גדלה ולגדל נצחים קדשתה בקריש. ושבתה אלהינו מפינו לא ימוש לעולם וקב
 כי אל פלך גדול וקדוש אמתה: ברוך אתה יי האל הקדוש: (בעש"ת המלה הקדוש):

לשבת

וביזם השבת שני
כבשים בני שנה

המזיזים ושני עשרונים
סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו: עלת שבת בשבתו
על עזלת התמיד ונסכה:

ישמחו במלכותך שמרי
שבת וקוראי

ענג. עם מקדשי שביעי
כלם ישבעו ויתענגו
משובה. ובשביעי רצית
בו וקדשתו. חמדת ימים
אותו קראת. וזכר למעשה
בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו
רצה במנוחתנו.

קדשנו במצותיך ותזחלקנו
בתורתך. שבענו משובך
ושמחנו בישועתך. ומהר
לבנו לעבדך באמת.

והנחילנו יי אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשך וינחו
בו ישראל מקדשי שמה:
ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל:

רצה וכו' (ועה עמוד יח) קדיש שלם

לשבת ראש חודש

ונסכה: (זה קרבן שבת וקרבן היום
באמור):

ובראשי חדשיכם תקריבו עולה
ל'י פרים בני בקר שנים
ואיל אחד בכשים בני שנה שבעה
תמימים:

ומנחתם ונסכיהם במדבר שלשה
עשרונים לפר ושני עשרונים
לאיל ועשרון בכבש ויין פנסכו ושעיר
לכפר ושני תמידים בהלכתם:

ישמחו במלכותך שמרי שבת
וקוראי ענג. עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו משובה.
ובשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת
ימים אותו קראת. וזכר למעשה
בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה
במנוחתנו והדש עלינו

ביום השבת הזה את החדש הזה
לשובה ולברכה. לששון ולשמחה.
לישועה ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה.
להיים ולשגשום. למחילת הטא

ולסליחת עין. (אין א עיבור יאהר ולכפרת
פשע). כי בעמך ישראל בחרת מכל
האמות ושבת קדשך להם הודעת
וחגי ראשי חדשים להם קבעת:
ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל
וראשי חדשים:

רצה וכו' (ועה עמוד יח) קדיש שלם
קוה

קנה אל יי חזק ויאמץ לךד וקנה אל יי: אין קדוש ביי פי אין בלתיך ואין צור באלהינו: פי מי אלהי מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו:

אין באלהינו. אין בארונינו. אין במלכנו. אין כמושיענו:
מי באלהינו. מי בארונינו. מי במלכנו. מי כמושיענו:
נודה לאלהינו. נודה לארונינו. נודה למלכנו. נודה
למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך ארוננו. ברוך מלכנו.
ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו. אתה הוא ארוננו.
אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו. אתה הוא
שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים:

פסוים הקטרת הצרי והצפורן החלקנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציצה שבעה גרה וכרסם משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הכשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון השערה. ברית ברשינה השערה קבין. יין קפריסין סאוי תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר הנרין עתיק. מלח סדומית רובע הקב. מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן הפבלי אומר אף כפת הנרין כל שהוא. ואם נתן כה דבש פסלה ואם חמר אחת מכל סממניה חיב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף המוטף מעצי הקטפה: פריית ברשינה ששפין כה את הצפורן כדי שתהא גאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפורן כדי שתהא עזה ובלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין סכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון היו אומרים ליי הארץ ומלואה תבל וישגי בה: בשני היו אומרים גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: ברביעי היו אומרים אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי היו אומרים הנינו לאלהים עזנו הקיעו לאלהי יעקב: בששי היו אומרים יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תפון תבל בל המוט: בשבת היו אומרים מןמור שיר ליום השבת מןמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה לתמי העולמים:

התנא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מכותה לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי הנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בנה למודי יי ורב שלום בנה. אל תקרא בנה אלא בנה: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלום בצרמנותיך: למען אסי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעבו ימן יי וברך את עמו בשלום: קדיש רבנן. עלינו (עמוד כד). קדיש יתום.

שיר הכבוד

חזן אנעים זמרות ושירים אארוג . כי אליה נפשי תערוג :

קהל נפשי הסדה בצל ידה . לדעת כל יו סודה :

מדוי דברי בכבודך . הוטה לבי אל הזדיה :

על כן אנבר בד נכבדות . ושקד אכבד בשירי ידיות :

אספרה כבודך ולא ראיתיה . אדמה אכנה ולא ידעתיה :

ביר נביאיה בסוד צבדיך . דפית הדר כבוד תודך :

גדלתה וגבורתה . פנו לתוקף פעלתה :

דפו אותך ולא פפי ישך . נשונך לפי מעשך :

המשילוך ברוב הזיונות . הנה אחר בכל דמיונות :

ונחזו בד זקנה וזכרות . ושמר ראשך בשיבה ושחרות :

זקנה ביום דין וזכרות ביום קרב . כאיש מלחמות ידיו לו רב :

חבש כובע ישועה בראשו . הושיעה לו ימינו וקדוץ קדשו :

טללי אורות ראשו נמלא . קוצותיו רסיסי לילה :

יתפאר בי כי חפץ בי . והוא יהיה לי לצמרת צבי :

כתם טהור פז דמות ראשו . וחק על מצה כבוד שם קדשו :

לחן ולכבוד צבי תפארה . אפתו לו עטרה עמרה :

מחלפות ראשו בבימי בחרות . קוצותיו תלתלים שחורות :

גנה הצדק צבי תפארתו . יעלה נא על ראש שפתו :

סגרתו תהי בידו עמרת . וצניף מלכה צבי תפארת :

עמוסים נשאים עמרת עמדם . מאשר יקרו בעיניו כפרם :

פארו עלי ופארי עליו . וקרוב אלי בקראי אליו :

צח ואדום ללבושו אדום . פורה בדרךכו בכואו מאדום :

קשר תפלין הראה לעניו . המזנת יי לנגד עיניו :

רוצה בעפו ענים יפאר . יושב תהלות פם להתפאר :

ראש דברך אמת קורא מראש . דור ודור עם דודשך ררוש :

שית המון שירי נא עליך . ונקתי תקרב אליך :

תהלתי תהי לראשך עמרת . ותפלתי תבון קמרת :

תיקר שירת רש בעיניך . בשיר יושר על קרבניך :

ברכתי תעלה לראש משכיר . מחולל ומוליד צדיק בביר :

ובברכתי תנענע לי ראש . נאותה קח לך כבשמים ראש :

יערב נא שיחי עליך . כי נפשי תערוג אליך :

לה יי הגדלה והנבונה והתפארת והנצח וההוד כי כל כשמים ובארץ : לה יי

המלכה והמלכה לכל קראש : מי ימלא נבחרות יי נשקיע כל תהלתו : קריש יתום

א מזמור שיר ליום השבת (זכה עסד *). ארון עולם (זכה עכור נ).

זמירות ליום השבת

מא

ברוך אדני יום יום. יעמס לנו ישע ופדיוס. ובשמו נגיל כל היום. ובלישועתו נרים ראש עליון. כי הוא מעוז להל ומחסה לאכיון: שכמי ייה לישראל עדות. בצדקתם לו צר. בסבלות ובכעבות. בלכנת הפסיר הראם עז ידירות. ונגלה להצלחתם מעסק בור ודות. כי עם יי החסד והרבה עמו פדות: מה יקר חסדו בצלו לנוגנמו. בגלות בקלה שלח למענמו. להוריד בריחים נמנה בינימו. ויתנם לרחמים לפני שובימו. כי לא יפשו יי את עמו. פעבור הגדול שמו: עילכ שת בסאו להציל ידידיו. להעביר משם מעוני מדדיו. מעבור בשלח פדה את עבדיו. קרו לעמו ירים תהלה לכל חסידיו. כי אם הזנה ורחם ברחמי וכרוב חסדיו: וצפיר העזים הגדיל עצומי. ונם חזות ארבע עלו למרחימו. ובלבם הפו להשחית את רחומיו. על ידי כהגיו מנר מתקומיו. חסדי יי כי לא תמנו כי לא כלו רחמי: נספרתי לארום ביד רעי מדני. שבכל יום ויום מסלאים פרסם מעדני. עזרתו עמי לקמוך את אדני. ולא נטשתני כל ימי עדני. כי לא יזנה לעולם אדני: בבאו מארום חמוך בגדים. ובה לו בכצרה וטבח לו כבודים. וינו נצחם סלבושי להאדים. בכחו הגדול יבצור רוח נגידים. הנה ברוחו תפשה ביום קדים: ראותו כי בן אדומי העוצר. יחשוב לו בכצרה תקלוט כבצר. וסלאך פאדם בתוכה יוצר. ומור בשונג במקלט ועצר. אהבו את יי כל חסידיו אמונים נוצר: יצאה צור חסדו קהלותיו לקבץ. מארבע רוחות עדיי לתקבץ. ובהר מרום הרים אותנו לתרבץ. ואתנו ישוב נדחים קובץ: ישוב לא גאמר כי אם ושב וקבץ: ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו. ברחמי וכרוב חסדיו הגדיל לנו. אלה וכאלה יוסף עפנו. להגדיל שמו הגדול העבור והמרא שנקרא עלינו: ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו. להללו ולשבחו ולספר הודו. מכל אופ גבר עלינו חסדו. לכן בקל לב ובקל גפשו ובקל מאודו. נמליכו וניחרו: שהשלים שלו ישים עלינו בקכה ושלום. משמאל ומימין על ישראל שלום. תרחסן הוא יבךך את עמו בשלום. ויזכו לראות בנים וכני בנים עוקקים בהורה ובסצות ער ישראל שלום. יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:

ברוך אל עליון. אשר נתן מנוחה. לנפשנו פדיוס. משאת נאנחה. והוא ירוש לעיון. עיר הנדחה. עד אנה תוגיון. גפשו נאנחה: השומר שבת. הבן עם הבת. לאל ידנו כמנחה על מחבת: רוכב בערכות. מלך עולמים. את עמו לשכות. און בגעמים. במאכלי ערכות. במיני מטעמים. במלבושי כבוד ובה טשפתה: השומר ואשרי כל חוכה. לתשלומי כפל. מאת כל סוכה. שוכן בערפל. נחלה לו זוכה. בהר ובשפל. נחלה ומנוחה. בשמש לו זרחה: השומר כל שומר שבת בדת מכללו. הן הכשר חבת. קדש נורלו. ואם יצא חזבת תיזם אשרי לו. אל אל ארון סחוללו. מנחה היא שלוחה: השומר המדת הימים. קראו אלי צור. ואשרי לתמימים. אם יהיה נצור. בחר הלומים. על ראשם יצור. צור העולמים. רוחו כם נחה: השומר זכור את יום השבת לקדשו. קרנו כי נבהה גר על ראשו. על בן ומן האדם לנפשו. ענג ונם שמחה. בהם למשחה: השומר קדש היא לכם שבת הסלכה. אל תוך בתיכם. להניח ברכה. בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה. בניכם ובנותיכם. עבד ונם שמחה: השומר **יום** זה סבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים: ששת ימים תעשה מלאכתך. ויום השביעי לא תעשה. שבת לא תעשה בו מלאכה. כי כל עשה ששת ימים: וה ראשון הוא למקראי קדש. יום שבתו יום שבת קדש. על בן כל איש בנינו. יקדשו. על שתי לחם יבצעו

זמירות ליום השבת

תמימים: יום זה אכול משמנים שמה ממתקים. כי אל ימן לכל בו דבקים. בנד ללבוש לחם חמים. בשר ודגים וכל מטעמים: יום זה לא תחכר כל בו ואכלת ושבעת. וברכת את יי אלהיך אשר אהבת. כי ברכך מכל העמים: יום זה השמנים מספרים כבודו. וגם הארץ קלאה חקרו. ראו כי כל אלה עשתה ידו. כי הוא הצור פעלו תמים: יום זה

מנחה לשבת

מע פאנגט אן סון אַשרי (זעה עמוד יא) ובא לציון (זעה עמוד 46) דער חון ואנט פֿצי קדיש
דער נאך זאנט מען דאס:

ואני תפֿלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

הוצאת התורה (זעה עמוד 44) דער נאך זאנט דער חון פֿצי קדיש
שמונה עשרה ביו האל הקדוש (זעה עמוד 30) דער נאך זאנט מען דאס:

אתה אחד ושמה אחד. וימי פעמך ישראל גוי אחד בארץ. תפארת גדלה. ועטרת ישועה. יום מנוחה וקדשה לעמך נתת. אברהם יגל. יצחק ירנן. יעקב ובניו ינוחו בו. מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמת ואמונה. מנוחת שלום ושלוח והשקט ובטח. מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. יכירו בנך וידעו כי מאתך היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו. קדישנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. ומהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בם ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יי מקדש השבת: (רצה וכו' זעה עמוד יח)

מע זאנט ניט קיין צדקתך צדק אין די טעג ווען מען זאנט ניט אינדערזאכען קיין תחנון
אויך אין א היין וואו ס'איז דא א תקן אדער אב'בל ר"ל:

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך: צדקתך בתדרי אל משפטיך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יי: ק"ש. עלינו קיי.

מנחה לשבת

מב

סוף שבת בראשית ביום שבת גדול ואנט מען ברכי נפשי את סוף שבת נאך ספח
הייבט מען אן צו זאגען פרק:

בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהַדָּר לַבִּשְׁתָּ: עֹמְתָה
אוֹר כְּשֶׁלְמָה נוֹטָה שָׁמַיִם בִּירִיעָה: הַמְקַרְה בְּמִים עֲלִיּוֹתַי
הַשֶּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מְלֶאכֶיךָ רוּחוֹת
מִשְׁרָתַי אִשׁ לוֹהֵט: יָסֵד אֶרֶץ עַל מְכוּנֵיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וְעַד:
תְּהוֹם כְּלָבוֹשׁ פְּסִיתוֹ עַל הַרִים יַעֲמְדוּ מִים: מִן גְּעַרְתֶּךָ יִנוּסִין מִן
קוֹל רַעֲמֶךָ יַחְפוּזִין: יַעֲלוּ הַרִים יִרְדּוּ בַקְעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֶּךָ
לָהֶם: גְּבוּל שְׁמֵת בַּל יַעֲבֹרוּן בְּרַ יִשְׁבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלַּח
מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים בֵּין הַרִים יִהְלֹכוּן: יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ
פְּרָאִים צִמָּאִם: עֲלִיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ
קוֹל: מִשְׁקָה הַרִים מִעֲלִיּוֹתַי מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ:
מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעֵשֶׂב לְעַבְדַּת הָאָדָם לְהוֹצִיא לָחֶם מִן
הָאָרֶץ: וַיִּין יִשְׁמַח לִבָּב אֲנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשִּׁמּוֹן וּלְחֶם לִבָּב
אֲנוֹשׁ יִסְעֵד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יי אֲרֻזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם
צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָה: הַרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים סֹלְעִים
מִחֶסֶה לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שִׁמְשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּת
חֶשֶׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר: הַכְּפִירִים שְׂאֲנִים
לְמַרְרָה וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשִּׁמְשׁ יֶאֱסֹפוּן וְאֵל מְעוֹנָתָם
יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לַפְעֵרוֹ וּלְעַבְדָּתוֹ עֲרֵי עָרֵב: מֶה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ
יי כֹּלָם בַּחֲכָמָה עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב
יָדַיִם שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִמְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת
יִהְלֹכוּן לוֹיִתָן זֶה יִצְרַת לְשׁוֹחַק בּוֹ: כֹּלָם אֲרִיָּה יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלָם
בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן תִּפְתַּח יָדֶךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ
יִבְהִלּוּן תִּסְף רוּחַם יִגְעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן
וְתִחַדְּשׁ פָּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו:

מנחה לשבת

המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשירה ליי בחיי אומרה
לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביי: יתמו חמאים
מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את יי הללויה:

שיר הפעלות אל יי בצרתה לי קראתי ויענני יי הצילה נפשי משפת שקר
מלשון רמיה: מה יתן לך ומה יסוף לך לשון רמיה: הצי גבור שנונים
עם נחלי רתמים: אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר: רבת שכנה
לה נפשי עם שונא שלום: אני שלום וכי אדבר תפה למלחמה:

שיר לפעלות אשא עיני אל ההרים מאין ובא עזרי: עזרי טעם יי עשה שמים
וארץ: אל יתן למוט רגלך אל ינום שמך: הנה לא ינום ולא יישן שטר
וישראל: יי שמך יי צלך על יד ימינך: יזכר השמים לא יפקה ונרח בלילה: יי
ישמך מכל רע ישמר את נפשך: יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

שיר הפעלות לדוד שכתתי באמרים לי בית יי נלך: עמדות היו רגלינו בשערך
ירושלים: ירושלים הבנויה בעיר שחברה לה יהוה: ששם עלו שכמים שכתתי
יה עדות לישראל להודות לשם יי: כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית
דוד: שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: יהי שלום בחילך שלום בארסנותך:
למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך:
שיר הפעלות אליך נשאתי את עיני הישכי בשמים: הנה כעיני עבדים אל
יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יי אלהינו עד
שיחננו: חננו יי חננו כי רב שבעת כח: רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאננים
הבזו לנאי ימים:

שיר הפעלות לדוד לולי יי שרהו לנו יאמר נא ישראל: לולי יי שהיה לנו
בקום עלינו אדם: אזי חיים בלענו בחרות אפס כנו: אזי הפים שטפנו
נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו הפים הזדונים: ברוך יי שלא נתננו
מרף לשניבים: נפשנו בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו:
עורנו בשם יי עשה שמים וארץ:

שיר הפעלות הבוטחים בני כהר ציון לא יבוט לעולם ישב: ירושלים הרים
סביב לה ניי סביב לעפו מעתה ועד עולם: פי לא יקוח שכט הרשע על
זרל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם: היטיבה יי לטובים
ולישרים בלבבותם: והפטים עקלקלותם יוליבם יי את פעלי האון שלום על ישראל:
שיר הפעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו בחלמים: אז יפלא שחוק פינו
ולשוננו רנה אז יאמרו בנוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות
עמנו היינו שפחים: שובה יי את שביתנו באפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה
וקצרו: הלוף ילך וקבה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלפתיו:

שיר הפעלות לשלמה אם יי לא וקבה בית שוא עמנו בנוי בו אם יי לא
ישמר עיר שוא שקד שומר: שוא לכם משכימי סגם מאחרי שבת אכלי

מנחה לשבת

מג

לחם העצבים כן יהו לירידו שגא: הנה נחלת יי בנים שְׁכַר פְּרוּ הַכֶּמֶן: בְּחַצִּים
כִּי־דָבָר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁר־יִגְדֵר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יִבְשׁוּ
כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אֵיכִים בְּשֹׁעַר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־יָבֹא יִי הַהוֹלֵךְ בְּדַרְכָּיו: יָנִיעַ בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יָבֹא
וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כַּנְּחָן פּוֹרֵיחַ בְּיַרְכְּתֵי בֵיתְךָ בְּנֶיךָ בְּשִׂתְלֵי יוֹתִים סָבִיב
לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי כֹן יִבְרַךְ גְּבֻרָה יִי: וְיִבְרַכְךָ יִי סְצִיּוֹן וְיֵרָאֵה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַּיִם
כֹּה יִמִּי הִיךָ: וְיֵרָאֵה בְּנִים לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרוּנוֹי מְנַעֲרֵי יִי אֵמַר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרוּנוֹי מְנַעֲרֵי גַם
לֹא יָבֹאוּ לִי: עַל גְּבֵי הַרְשֵׁוֹ הַרְשִׁים הָאֲרִיבֹו לְמַעֲנֵיתֶם: יִי צַדִּיק קֶצֶץ
עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ וְיִסְנוּ אַחֲזֹר כֹּל שְׁנָאֵי צִיּוֹן: יִהְיוּ בַחֲצִיר גְּנוֹת שְׁקֵדַמַּת
שְׁלֶפֶךְ יִבְשׁוּ: שְׁלֵא מִלֵּא כְפֹו קוֹצֵר וְחֻצְנוֹ מְעַפֵּר: וְלֹא אָמְרוּ הַעֲבָרִים בְּרַבַּת יִי
אֲלֵיכֶם בְּרַבְנֹו אֶתְכֶם בְּשֵׁם יִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִפְּעַמְסִים בְּרֵאשִׁית יִי: יִי שְׁמֵעָה בְּקוֹלִי תְהַיְיִנָּה אֲנִיךָ קִשְׁכוֹת
לְקוֹר תְּחַנְּנֵנִי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה יִי מִי יַעֲמֹד: כִּי עֲפָדָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן
תִּזְרָא: קִוִּיתִי יִי קוֹתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי: נַפְשִׁי לִי מִשְׁמֵרִים לְבָקֵר שְׁמֵרִים
לְבָקֵר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יִי כִּי עַם יִי הַתְּסַד וְהַרְבֵּה עַמּוֹ פְדוּתָ: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת
יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יִי לֹא נָבֵה לְכִי וְלֹא רָמוּ עֵינָי וְלֹא הִלַּכְתִּי בַגְּדוֹלוֹת
וּבְנִפְלְאוֹת מַגְּבֵי: אִם לֹא שׁוֹתֵי וְדוֹמְמֵי נַפְשִׁי כְנָמַל עָלַי אִפּוֹ כְנָמַל
עָלַי נַפְשִׁי: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יִי מַשְׁתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יִי לְדָוִד אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָ: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי נָדָר לֹאֲכִיר וְעַקֵּב
אִם אָבֵא בְּאֶחָל בֵּיתִי אִם אֲעַלֶּה עַל עַרְשֵׁי יְצוּעֵי: אִם אֶחֱזֵן שְׁנֵת רַעֲיוֹנֵי
לְעַפְעַפֵי הַנּוֹמָה: עַד אֲמַצֵּא מָקוֹם לִי מִשְׁכְּנֹוֹת לֹאֲכִיר וְעַקֵּב: הִנֵּה שְׁמַעְנוּהָ
בְּאַפְרַתָּה מִצְאָנוּהָ בְּשָׂדֵי יַעֲד: נְבוֹאָה לְמִשְׁכְּנֹוֹתַי גִּשְׁתַּחֲוָה לְהַדָּם רַגְלָיו: קוֹסָה
יִי לְמַנְחָתְךָ אֶתָּה וְאַרְוֹן עֲזָךְ: בְּהִיךָ יִלְבָּשׁוּ צֶדֶק וְחִסְדֶיךָ יִרְנְנוּ: בְּעִבּוֹר דָּוִד
עֲבָדְךָ אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מִשְׁיַחְךָ: נִשְׁבַּע יִי לְדָוִד אֶמֶת רֹא יִשׁוּב מִפְּנֵה סַפְרֵי בְמִנְהָ
אִשִּׁית לְכֶסֶף לָךְ: אִם יִשְׁמְרוּ בְנֶיךָ בְּרִיתִי וְעַדְתִּי זוֹ אֲלַמְּדֶם גַּם בְּנֵיהֶם עָדִי עַד
יִשְׁבוּ לְכֶסֶף לָךְ: כִּי בַחֲדָ יִי בְצִיּוֹן אֲנִי לְמוֹשָׁב לוֹ: וְאֵת מְנוּחָתִי עָדִי עַד פֶּה
אֲשָׁב כִּי אֲוֹתִיךָ: צִדְקָה בְּרַךְ אֲבִינְיָה אֲשָׁבִיעַ לְחֶם: וּכְהִיךָ אֲלִבִּישׁ יֵשַׁע
וְהִסְיִיךָ רַגְלֵי יִרְנְנוּ: שֵׁם אֲצִמִּים לְרֹגְלֵי דָוִד עֲבָדְתִּי נָר לְמִשְׁחֵי: אֲוִיבִיו אֲלִבִּישׁ
בְּשֵׁת וְעָלָיו יִצִּיץ גִּזְרוֹ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מִה טוֹב וּמֵה נָעִים שִׁבְתָּ אֲחִים גַּם יַחֲדָ: כְּשִׁמֵּן הַטוֹב עַל
הָרֹאשׁ יִרַד עַל הַתְּקוֹן וְקָן אֶהְרֹן שִׁירְדָ עַל פִּי מְדוּתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁירְדָ
עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צִוָּה יִי אֶת הַבְּרַכָּה הַיּוֹם עַד הָעוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בְּרַכּוּ אֶת יִי כָּל עַבְדֵי יִי הַעֲמִידִים בְּבֵית יִי בְּלִילוֹת: שְׂאוּ יַדְכֶם
קֹדֶשׁ וּבְרַכּוּ אֶת יִי: וְיִבְרַכְךָ יִי מְצִיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאַרְצָ:

מון נאך פסח ביו ראש השנה זאגט מען אלע שבת נאך מנחה פרק. דעם ערשטען שבת
זאגט מען פרק ראשון, דעם צווייטען פרק שני און י. וי.

**כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.
שָׂאמַר וְעַמּוּךָ בְּלֹם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ
אֶרֶץ נֶצֶר מִטַּעֵי מַעֲשֵׂה יָדֵי לְהַתְּפָאֵר:**

מִשָּׁה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים
ונביאים מסרה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים הוּ
מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סוג לתורה: שמעון הצדיק היה
משירי כנסת הגדולה. הוא היה אומר על שלשה דברים העולם עומד על
התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים: אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון
הצדיק הוא היה אומר אל תהיו בעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל
פרס אלא הוּו בעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס והיו
מורא שמם עליכם: יוסי בן יעזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים
קבלו מהם. יוסי בן יעזר איש צרדה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים והיו
מתאבק בעפר רגליהם והיו שותה בצמא את דבריהם: יוסי בן יוחנן איש
ירושלים אומר יהי ביתך פתוח לרוחה והיו עניים בני ביתך ואל תרבה
שיחה עם האשה באשתו אמרו קל והומר באשת חברו. מכאן אמרו חכמים
כל המרבה שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו ובומל מדברי תורה וסופו
יורש גיהנום: יהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי קבלו מהם. יהושע בן פרחיה
אמר עשה לה רב וקנה לה חבר והיו הן את כל האדם לכף זכות: נתאי
הארכלי אומר הרחק משכנ רע ואל תתחבר לרשע ואל תתיאש מן הפורענות:
יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו מהם. יהודה בן טבאי אומר אל תעש
עצמך בעורכי הדין וכשיהיו בעלי הדין עומדים לפניך יהיו בעיניך פרשעים
וכשנפטרים מלפניך יהיו בעיניך כזכאין כשקבלו עליהם את הדין: שמעון
בן שטח אומר הוי מרבה לחקור את העדים והוי זחיר בדבריה שפא מתוכם
ילמדו לשקר: שמעיה ואבטליון קבלו מהם. שמעיה אומר אהב את המלאכה
ושנא את הרבנות ואל תהודע לרשות: אבטליון אומר חכמים הזהרו בדבריהם
שפא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים וישתו התלמידים הבאים
אחריכם וימותו ונמצא שם שמם מתחלל: הלל ושפאי קבלו מהם. הלל
אומר הוי מתלמידיו של אהרן אהב שלום ורוהף שלום אהב את הבריות
ומקרבן לתורה: הוא היה אומר נגיד שפא אבד שמה ודלא מוסיף יסף ודלא

יִלִּיף קַמְלָא חַיִּב וְדֹאשְׁתַּמֵּשׁ בְּתַנְגָּא חֵלְף: הוּא הִיָּה אֹמֵר אִם אֵין אֲנִי לִי מִי
 לִי וְכִשְׂאֲנִי לְעַצְמִי מַה אֲנִי וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ אִימְתִי: שְׂמַאי אֹמֵר עֲשֵׂה תוֹרַתְךָ
 קִבֵּעַ אֹמֵר מַעֲט וְעֲשֵׂה הַרְבֵּה וְהוּי מְקַבֵּל אֶת כָּל אָדָם בְּמִסְבֵּר פָּנִים יִפּוֹת:
 רַבִּן גַּמְלִיאֵל הִיָּה אֹמֵר עֲשֵׂה לָּךְ רַב וְהִסְתַּלַּק מִן הַסֶּפֶק וְאֵל תִּרְבֶּה לְעֵשֶׂר
 אֲמֻדוֹת: שְׂמַעוֹן בְּנֵי אֹמֵר כָּל יְמֵי גִדְלֹתִי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מִצְאֵתִי לְגוֹף טוֹב
 מִשְׁתִּיקָה. וְלֹא הַמְדִירֵשׁ עֶקֶר אֵלֶּא הַמְעֵשֶׂה. וְכֹל הַמְרַבֵּה דְבָרִים מְבִיא חֲטָא:
 רַבִּן שְׂמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלָם קִיָּם עַל הָאֲמֵת וְעַל
 הַדִּין וְעַל הַשְּׁלוֹם שְׂנֵאמֵר אֲמֵת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שְׂפָמוּ בְּשַׁעֲרֵיכֶם:

**רַבִּי חֲנִינְיָא בֶּן עֲקִישָׁא אֹמֵר רְצָה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְזִכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הַרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה
 וּמִצּוֹת שְׂנֵאמֵר יִי חֲפִץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדָּוִר:**

פ ר ק ש נ י

כל ישראל זכו וכו' וזה אין אנפאנג מין ערשטען פרק.

רַבִּי אֹמֵר אִיוּזוּ הִיא דֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל שִׁיבּוֹר לּוֹ הָאָדָם כָּל שֶׁהִיא תִּפְאָרֶת לְעֲשֵׂהָ
 וְתִפְאָרֶת לּוֹ מִן הָאָדָם. וְהוּי זְהִיר בְּמִצְוָה קְלָה בְּבַחמֹרָה שְׂאִין אִתָּהּ
 יוֹדֵעַ מִתֵּן שֹׁכֵרֵן שֶׁל מִצְוֹת. וְהוּי מַחְשֵׁב הַפֶּסֶד מִצְוָה בְּנֶגֶד שֹׁכְרָה וְשֹׁכֵר עֲבָרָה
 בְּנֶגֶד הַפֶּסֶד. הַסֶּהֱבֵל בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים וְאֵין אִתָּהּ כָּא לִידֵי עֲבָרָה. דַּע מַה
 לְמַעַלָּה מִמָּה עִץ רוּאָה וְאֵזֵן שׁוֹמְעֵת וְכֹל מַעֲשֵׂה בְּסִפְר נִכְתָּבִים: רַבִּן גַּמְלִיאֵל
 בְּנֵי שֶׁל רַבִּי יְהוּדָה הַנְּשִׂיא אֹמֵר יִפֵּה תְלֻמוֹד תּוֹרָה עִם דֶּרֶךְ אֶרֶץ שְׂנִינְעֵת
 שְׂנִינְהֶם מִשְׁבַּחַת עוֹן וְכֹל תּוֹרָה שְׂאִין עִמָּה מְלָאכָה סוּפָה בְּטִרְה וְגוֹרֶרֶת עוֹן
 וְכֹל הָעוֹסְקִים עִם הַצְּבוּר יְהִיו עוֹסְקִים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׁמִים שְׁזִכּוֹת אֲבוֹתָם
 מִסִּיעֵתָם וְצְדָקָתָם עוֹמֶדֶת לְעַד וְאַתָּם מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם שֹׁכֵר הַרְבֵּה כְּאֵלוֹ
 עֲשִׂיתֶם: הוּו זְהִרִין בְּרִשׁוֹת שְׂאִין מְקַרְבִּין לּוֹ לְאָדָם אֵלֶּא לְצַרָּה עֲצֻמֵן נִרְאִין
 כְּאוֹהֲבִין בְּשַׁעֲת תְּנַאֲתוֹן וְאֵין עוֹמְדִין לּוֹ לְאָדָם בְּשַׁעֲת דַּחְקוֹ: הוּא הִיָּה אֹמֵר
 עֲשֵׂה רְצוֹנוֹ בְּרִצְוֹנָה כְּדִי שִׁיעֵשֶׂה רְצוֹנָה בְּרִצְוֹנוֹ. בְּטַל רְצוֹנָה מִפְּנֵי רְצוֹנוֹ כְּדִי
 שִׁיכְטֹר רְצוֹן אַחֲרִים מִפְּנֵי רְצוֹנָה: הֵלֵל אֹמֵר אֵל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצְּבוּר וְאַל תִּאֲמִין
 בְּעֲצֻמָּה עַד יוֹם מוֹתָךְ וְאַל תִּדְרִין אֶת חֲבֵרְךָ עַד שֶׁחֲנִיעַ לְמִקְוֹמוֹ וְאַל תִּאֲמֵר
 דְּבַר שְׂאִי אֲפִשֶׁר לְשַׁמְעַע שְׂסוּפוּ לְהַשְׁמַע וְאַל תִּאֲמֵר לְכִשְׂאִפְנָה אֲשַׁנֶּה שְׂמַא
 לֹא תִפְנֶה: הוּא הִיָּה אֹמֵר אֵין בּוֹר יֵרָא חֲטָא וְלֹא עִם הָאֶרֶץ חֲסִיד וְלֹא הַבִּישֵׁן
 לְמִד וְלֹא כָּל הַקִּפְדָּן מְלַמֵּד וְלֹא כָּל הַמְרַבֵּה בְּסַחֲוֹרָה מִחֲבִים וּבְמִקּוֹם שְׂאִין
 אֲנֻשִׁים הַשְׁתַּרְלַל לְהוֹת אִישׁ: אִף הוּא רָאָה גְּלִגְלַת אַחַת שֶׁצִּיָּה עַל פְּנֵי הַמַּיִם

אמר לה על דאטפת אטפוד וסוף מטיף יטופין: הוא היה אומר מרבה
בשר מרבה רמה מרבה נכסים מרבה דאגה מרבה נשים מרבה כשפים
מרבה שפחות מרבה זמה מרבה עבדים מרבה גזל מרבה תורה מרבה חיים
מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה מרבה תבונה מרבה צדקה מרבה
שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא:
רבן יוחנן בן זבאי קבל מהלל ומשמאי הוא היה אומר אם למדת תורה הרבה
אל תחזיק טובה לעצמך כי לכה נוצרת: חמשה תלמידים היו לו לרבן
יוחנן בן זבאי ואלו הן רבי אליעזר בן הורקנוס רבי יהושע בן חנניה רבי יוסי
הכהן רבי שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר בן ערך: הוא היה מונה שבתם (רבי)
אליעזר בן הורקנוס בור סוד שאינו מאבד טפה (רבי) יהושע בן חנניה אשרי
יולדתו (רבי) יוסי הכהן חסיד (רבי) שמעון בן נתנאל ירא הטא (ורבי) אלעזר
בן ערך כמעין המתנבר: הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בכף
מאזנים ואליעזר בן הורקנוס בכף שניה מכריע את כלם: אבא שאול אומר
משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם
ואלעזר בן ערך בכף שניה מכריע את כלם: אמר להם צאו וראו איזו היא
דרך טובה שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר עין טובה רבי יהושע אומר
חבר טוב רבי יוסי אומר שכן טוב רבי שמעון אומר הרואה את הנולד רבי
אלעזר אומר לב טוב. אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערך
מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם: אמר להם צאו וראו איזו היא דרך רעה
שיתרחק ממנה האדם. רבי אליעזר אומר עין רעה רבי יהושע אומר חבר
רע רבי יוסי אומר שכן רע רבי שמעון אומר הלזה ואינו משלם אחד הלזה
מן האדם כלזה מן המקום שנאמר לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן.
רבי אלעזר אומר לב רע. אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערך
מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם: הם אמרו שלשה דברים רבי אליעזר
אומר יהי כבוד חברך חביב עליה כשפך ואל תהי נח לבעוס ושוב יום אחד לפני
מיתתך והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים והוי זהיר בגחלתן שלא תבוה
שנשיכתן נשיכת שועל ונעקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרף וכל
דבריהם בגחלי אש: רבי יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת הבריות
מוציאין את האדם מן העולם: רבי יוסי אומר יהי ממון חברך חביב עליה
כשלקך והתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירשה לך וכל מעשיה יהיו לשם
שמים: רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה וכשאתה מתפלל
אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שנאמר כי חנון
ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה. ואל תהי רשע בפני עצמך:

רבי אלעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס ודע
 לפני מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך: רבי
 שרפון אומר היום קצר והמלאכה מרבה והפועלים עצלים והשכר הרבה
 ובעל הבית דוחק: הוא היה אומר לא עליה המלאכה לגמור ולא אתה בן
 חורין להבטל ממנה אם למדת תורה הרבה נותנין לך שכר הרבה ונאמן
 הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך ודע שמתן שכרן של צדיקים
 לעתיד לבא: רבי חנניא וכו' ועד צום סוף סוף ערשטען פרק.

פ ר ק ש ל י ש י

כל ישראל וכו' ועד אין אנפאנג פון ערשטען פרק.

ערביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי
 עברה. דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד לתן
 דין וחשבון. מאין באת מטפה סרוחה. ולאן אתה הולך למקום עפר רמה
 ותולעה. ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא: רבי חנניא סגן הכהנים אומר הוי מתפלל בשלומה של
 מלכות שאלמלא מוראה איש את רעהו חיים בלעו: רבי חנניא בן תרדיון
 אומר שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים. שנאמר
 ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה שכינה
 שרויה ביניהם. שנאמר או נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע
 ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחשבי שמו. אין לי אלא שנים מנין אפילו
 אחד שיושב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר. שנאמר ישב
 בדרך וידום פי נטל עליו: רבי שמעון אומר שלשה שאכלו על שלחן אחד
 ולא אמרו עליו דברי תורה כאלו אכלו מזבחי מתים שנאמר כי כל שלחנות
 מלאו קיא צואה בלי מקום. אבל שלשה שאכלו על שלחן אחד ואמרו עליו
 דברי תורה כאלו אכלו משרחנו של מקום שנאמר וידבר אלי זה השלחן
 אשר לפני יי: רבי חנניא בן חכניאי אומר הנעור בלי ליה והמהלך בדרך
 יחידי ומפנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו: רבי חנניא בן הקנה אומר
 כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול מלכות ועול דרך ארץ וכל
 הפורק ממנו עול תורה נותנין עקיו עול מלכות ועול דרך ארץ: רבי חלפתא
 בן דוסא איש כפר חנניא אומר עשרה שיושבין ועוסקין בתורה שכינה
 שרויה ביניהם שנאמר אלהים נצב בעדת אל. ומנין אפילו חמשה שנאמר
 ואנחתו על ארץ יסדה. ומנין אפילו שלשה שנאמר בקרב אלהים ישפט
 ומנין אפילו שנים שנאמר או נדברו יראי יי איש אל רעהו ויקשב יי וישמע.
 ומנין אפילו אחד שנאמר בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליה

וברכתה: רבי אלעזר איש ברתותא אומר תן לו משאלו שאתה ושלה שדו
 וכן ברוד הוא אומר כי מפה הכל ומידה נתנו לה: רבי יעקב אומר המהלך
 בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה נאה אילן זה מה נאה ניר זה
 מעלה עליו הפתוב כאלו מתחייב בנפשו: רבי דוסתאי בר ינאי משום רבי
 מאיר אומר כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הפתוב כאלו מתחייב
 בנפשו שנאמר רק השמר לה ושמור נפשה מאד פן תשכח את הדברים
 אשר ראו עיניך. יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר ופן יסורו
 מלבבך כל ימי חייה הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסירם מלבו: רבי
 חנינא בן דוסא אומר כל שיראת חטאו קודמת להכמתו חכמתו מתקיימת.
 וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו אין חכמתו מתקיימת: הוא היה אומר
 כל שמעשיו מרבין מחכמתו מתקיימת. וכל שחכמתו מרבה מפעשיו
 אין חכמתו מתקיימת: הוא היה אומר כל שרות הבריות נוחה הימנו רוח
 המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו אין רוח המקום נוחה
 הימנו: רבי חסא בן הרבינס אומר שנה של שחרית ויין של צהרים ושיתת
 הדלים וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ מוציאין את האדם מן העולם:
 רבי אלעזר המדעי אומר המחלל את הקדשים והמבזה את המעודות והמלפין
 פני חברו ברבים והפמר בריתו של אברהם אבינו והמגלה פנים בתורה שלא
 כהלכה אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא:
 רבי ישמעאל אומר הוי קל לראש ונוח לתשחורת והוי מקבל את כל האדם
 בשמחה: רבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש מרגילין את האדם לערוה.
 מספרת סיג לתורה מעשיות סיג לעשר נדרים סיג לפרישות סיג לחכמה
 שתיקה: הוא היה אומר חביב אדם שנברא בצלם. חבה יתרה נודעת לו
 שנברא בצלם שנאמר כי בצלם אלהים עשה את האדם: חביבין ישראל
 שנבראו בנים למקום. חבה יתרה נודעת להם שנבראו בנים למקום שנאמר
 בנים אתם ליי אלהיכם: חביבין ישראל שנתן להם בלי חמדה. חבה יתרה
 נודעת להם שנתן להם בלי חמדה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורת
 אל תעזבו: הכל צפוי והרשות נתונה וכטוב העולם נדון והכל לפי רוב
 המעשה: הוא היה אומר הכל נתון בערכו ומצודה פרוסה על כל החיים
 התחת פתוחה והתנוני מקוף והפנקס פתוח והיד פותבת וכל הרוצה ללוות
 יבא וילוה והנבאים מחזירין תדיר בכל יום ונפרעין מן האדם מדעתו ושלא
 מדעתו ויש להם על מה שיסמזו והדין דין אמת והכל מתקן לסעודה: רבי
 אלעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין הרף ארץ אם אין הרף ארץ אין תורה
 אם אין חכמה אין יראה אם אין יראה אין חכמה אם אין דעת אין בינה אם

אין בינה אין דעת אם אין קמח אין תורה אם אין תורה אין קמח: הוא היה
 ואמר כל שחכמתו מרבה מפעשיו למה הוא דומה לאילן שענפיו מרבין
 ושרשיו מועטין והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו שנאמר והיה בעדער
 בערבה ולא יראה כי יבא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב.
 אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו מועטין
 ושרשיו מרבין שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין
 אותו ממקומו שנאמר והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא
 יראה כי יבא חום והיה עליהו רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא ימיש מעשות
 פרי: רבי אלעזר (בן) הסמא אומר קנין ופתחי נדה הן גופי הלכות תקופות
 ונפטריאות פפראות לחכמה: רבי חנניא וכו' וזה צום סוף סוף ערשטען פרק

פרק רביעי

כל ישראל וכו' וזה אין אנפאנג פון ערשטען פרק

בן זומא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר מפל מלמדי השכלתי
 (כי עדותיה שיחה ל'): איזהו גבור הכובש את יצרו שנאמר מוט ארף
 אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר: איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר
 יגיע כפיה כי תאכל אשריה וטוב לה. אשריה בעולם הזה וטוב לה לעולם
 הבא: איזהו מכבד המכבד את הבריות שנאמר כי מכבדי אכבד ובזוי יקלו:
 בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה ובורח מן העברה שמצוה גוררת מצוה
 ועברה גוררת עברה ששכר מצוה מצוה ושכר עברה עברה: הוא היה
 אומר אל תהי בו לכל אדם ואף תהי מפליג לכל דבר שאין לה אדם שאין
 לו שעה ואין לה דבר שאין לו מקום: רבי לויטם איש יבנה אומר מאד מאד
 הוי שפל רוח שתקות אגוש רמה: רבי יוחנן בן ברוקא אומר כל המחלל
 שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי אחד שונג ואחד מויד בחלא השם:
 רבי ישמעאל בר רבי יוסי אומר הלומד על מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד
 וללמד והלומד על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות:
 רבי צדוק אומר אל תפרוש מן הצבור ואל תעש עצמה בעורכי הדינין ואל
 תעשה עמרה להתגדל בה ולא קרדום לחפר בה וכך היה הלל אומר
 ודאשתמש בתנא חלף הא למדת כל הנהנה מדברי תורה נטל חייו מן
 העולם: רבי יוסי אומר כל המכבד את התורה גופו מכבד על הבריות וכל
 המחלל את התורה גופו מחלל על הבריות: רבי ישמעאל בנו אומר החשיך
 עצמו מן הדין פורק ממנו איבה וגורל ושכונעת שוא והגם לבו בהוראה שומה
 רשע וגם רוח: הוא היה אומר אל תהי דן יחיד שאין דן יחיד אלא אחד.

ואל תאמר קבלו דעתי שהן רשאין ולא אתה: רבי יונתן אומר כ"ה המקום
 את התורה מעני סופו לקימה מעשר וכל המבטל את התורה מעשר סופו
 לכפלה מעני: רבי מאיר אומר הוי ממעט בעסק ועסוק בתורה והוי שפל
 רוח בפני כל אדם ואם בטלת מן התורה יש לך במלים הרבה פנגדך ואם
 עמלת סורה יש לו שכר הרבה לתן לך: רבי אליעזר בן יעקב אומר העושה
 מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עברה אחת קונה לו קטגור אחד
 השוכה ומעשים טובים כתרם בפני הפורענות: רבי זחנן הסנדלר אומר כל
 כנסיה שהיא לשם שמים סופה להתקים ושאניה לשם שמים אין סופה
 להתקים: רבי אלעזר בן שמעון אומר יהי כבוד תלמידה חביב עליה כשורה
 וכבוד תורה כמורא רבה ומורא רבה כמורא שמים: רבי יהודה אומר הוי
 זהיר בתלמוד ששגגת תלמוד עולה ודון: רבי שמעון אומר שלשה כתרים
 הן כתר תורה וכתר כהנה וכתר מלכות וכתר שם טוב עולה על גביהן:
 רבי נהוראי אומר הוי גולה למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אחריה
 שחבריה וקימה בידה ואל בינתה אל תשעו: רבי ינאי אומר אין בידנינו לא
 משלות הרשעים ואף לא מיסורי הצדיקים: רבי מתאי בן חרש אומר הוי
 מקדים בשלום כל אדם והוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשעלים: רבי יעקב
 אומר העולם הזה דומה לפרוזודור בפני העולם הבא התקן עצמה בפרוזודור
 כדי שתבגס למרקלין: הוא היה אומר יפה שעה אחת בתשובה ומעשים
 טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא ויפה שעה אחת של קורת רוח
 בעולם הבא מכל חיי העולם הזה: רבי שמעון בן אלעזר אומר אל תרצה
 את חברך בשעת כעסו ואל תנחמהו בשעה שמתו מפני לפניו ואר תשאל
 לו בשעת נדרו ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו: שמואל הקטן אומר
 בנפל אויבה אל תשמח ובכשלו אל יגר לכה פו יראה יי ורע בעיניו והשיב
 מעליו אפו: אלישע בן אבויה אומר הלומד ילד למה הוא דומה לדיו כתובה
 על גיר חדש והלומד זקן למה הוא דומה לדיו כתובה על גיר מחוק: רבי
 יוסי בר יהודה איש כפר הבבלי אומר הלומד מן הקטנים למה הוא דומה
 לאוכל ענבים קהות ושורתה יין מנתו והלומד מן הזקנים למה הוא דומה
 לאוכל ענבים בשולות ושורתה יין ישן: רבי מאיר אומר אל תסתכל בקנקן
 אלא כמה שיש בו יש קנקן חדש מלא ישן וישן שאפילו חדש אין בו: רבי
 אלעזר הקפר אומר הקנאה והתאוה והכבוד מציאין את האדם מן העולם:
 הוא היה אומר הגלודים למות והמתים לחיות והחיים לדון ולהודיע
 ולהודיע שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא הוא המבין הוא הדן הוא העד
 הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוח הוא שאין לפניו לא עולה ולא שכיחה

ולא משוא פנים ולא מקח שחד ודע שהכל לפי החשבון ואל יבטיחה יצרה
 שהשאל בית מנוס לך שעל ברכה אתה נוצר ועל ברכה אתה נולד ועל
 ברוך אתה חי ועל ברכה אתה מת ועל ברכה אתה עתיד לתן דין וחשבון
 לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: כפי הנניא וכו' וזה צום סוף מן ערשטען פרק.

פ ר ק ח מ י ש י

כל ישראל וכו' וזה אין אנפאנג מן ערשטען פרק.

בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר והלא במאמר אחד
 יכור להבראות אלא להפרע מן הרשעים שמאבדין את העולם
 שנברא בעשרה מאמרות ולתן שכר טוב לצדיקים שמקמיין את העולם
 שנברא בעשרה מאמרות: עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע כמה ארך
 אפים לפניו שכל הדורות היו מכעיסין וכאין עד שהביא עליהם את מי המבול:
 עשרה דורות מנח ועד אברהם להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות
 היו מכעיסין וכאין עד שבא אברהם אבינו וקבל שכר כלם: עשרה נסיונות
 נתנפה אברהם אבינו ועמד בכלם להודיע כמה הבתו של אברהם אבינו:
 עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על הים: עשר מכות הביא
 הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ועשר על הים: עשרה נסיונות נסו
 אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר שנאמר ונסו אתי זה עשר פעמים
 ולא שמעו בקולי: עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש לא הפילה
 אשה מריח בשר הקדש ולא הסריח בשר הקדש מעולם ולא נראה זכוב
 בבית המטבחים ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים ולא כבו הנשמים
 אש שר עצי המערכה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן ולא נמצא פסול
 בעמר ובשתי הלחם ובלחם הפנים. עומדים צופים ומשתחיים רוחים ולא
 הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם ולא אמר אדם לחבב צר לי המקום
 שאלין בירושלים: עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות ואילו הן
 פי הארץ פי הבאר פי האתון הקשת והמן והמטה והשמיר הכתב והמכתב
 והלחת. ויש אומרים אף המזיקין וקבורתו של משה רבינו ואילו של אברהם
 אבינו ויש אומרים אף צבת בצבת עשויה: שבעה דברים בגלם ושבעה בחכם:
 חכם אינו מדבר לפני מי שגדול ממנו בחכמה ובמנין ואינו נכנס לתוך דברי
 חברו ואינו נבהל להשיב שואל בענין ומשיב בהלכה ואומר על ראשון ראשון
 ועל אחרון אחרון ועל מה שלא שמע אומר לא שמעתי ומודה על האמת
 וחלופיהו בגלם: שבעה מיני פורעניות באין לעולם על שבעה גופי עברה
 מקצתן מעשרין ומקצתן אינן מעשרין רעב של בצרת בא מקצתן רעבים
 מקצתן שבעים. נמרו שלא לעשר רעב של מהומה ושל בצרת בא.

פרקי פרק חמשי אבות

וְשָׂא לְמוֹד אֶת הַחֲלָה רַעַב שֶׁל כְּלִיהַ בָּא : דָּבָר בָּא לְעוֹלָם עַד מִיתוֹת
 הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה שְׂאָא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית . הֶרֶב בָּאָה
 לְעוֹלָם עַל עֲנּוּי הַדִּין וְעַל עֲוֹת הַדִּין וְעַל הַפְּסוּרִים בְּתוֹרָה שְׂאָא כְּהִלְכָה .
 חִיָּה רַעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׂבֻעַת שְׂזָא וְעַל חֲלוּי הַשֶּׁם . גְּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם
 עַל עֲבוּדַת פּוֹכְבִּים וְעַל גְּלוּי עֲרִיזוֹת וְעַל שְׂפִיכוֹת דְּמַיִם וְעַל שְׂמַטַּת הָאָרֶץ :
 בְּאַרְבָּעָה פְּרָקִים הִדְבָּר מִתְּרַבָּה בְּרִבִּיעִית וּבְשִׁבְעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית
 וּבְמוֹצָאֵי הַחֵג שְׂבַכְל שְׁנָה וְשְׁנָה . בְּרִבִּיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנֵי שְׂבִישִׁית
 בְּשִׁבְעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנֵי שְׂבִישִׁית בְּמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית מִפְּנֵי פְרוֹת שְׂבִיעִית
 בְּמוֹצָאֵי הַחֵג שְׂבַכְל שְׁנָה וְשְׁנָה מִפְּנֵי גֹּל מִתְּנוּת עֲנִיִּים : אַרְבַּע מִדּוֹת בְּאָדָם
 הָאוֹמֵר שְׂלִי שְׂלִי וְשִׁלָּה שְׁלָהּ זֶה מִדָּה כִּינּוּנִית וַיֵּשׂ אוֹמְרִים זֶה מִדַּת סוֹחֵם .
 שְׂלִי שְׁלָהּ וְשִׁלָּה שְׂלִי עִם הָאָרֶץ . שְׂלִי שְׁלָהּ וְשִׁלָּה שְׁלָהּ חֲסִיד . שְׁלָהּ שְׂלִי וְשִׁלָּה
 שְׂלִי רִשָּׁע : אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדַעוֹת . נוּחַ לְכַעוֹס וְנוּחַ לְרִצּוֹת יֵצֵא הַפְּסוּד בְּשִׂכְרָה .
 קָשָׁה לְכַעוֹס וְקָשָׁה לְרִצּוֹת יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּהַפְּסוּדוֹ . קָשָׁה לְכַעוֹס וְנוּחַ לְרִצּוֹת
 חֲסִיד . נוּחַ לְכַעוֹס וְקָשָׁה לְרִצּוֹת רִשָּׁע : אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים . טְהוּר לְשִׁמּוֹעַ
 וְטְהוּר לְאֵבֶד יֵצֵא שְׂכָרוֹ בְּהַפְּסוּדוֹ . קָשָׁה לְשִׁמּוֹעַ וְקָשָׁה לְאֵבֶד יֵצֵא הַפְּסוּד בְּשִׂכְרָה .
 טְהוּר לְשִׁמּוֹעַ וְקָשָׁה לְאֵבֶד זֶה חֵלֶק טוֹב . קָשָׁה לְשִׁמּוֹעַ וְטְהוּר לְאֵבֶד זֶה חֵלֶק
 רָע : אַרְבַּע מִדּוֹת בְּנוֹתָנֵי צְדָקָה . הַרוֹצֵה שִׁיתָן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים עֵינָיו רַעָה בְּשִׁשׁ
 אֲחֵרִים . יִתְּנוּ אֲחֵרִים וְהוּא לֹא יִתֵּן עֵינָיו רַעָה בְּשִׁלּוֹ . יִתֵּן וְיִתְּנוּ אֲחֵרִים חֲסִיד .
 לֹא יִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים רִשָּׁע : אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלְכֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ . הוֹלֵךְ
 וְאִינוֹ עוֹשֶׂה שְׂכָר הַלִּיבָה בִּידּוֹ . עוֹשֶׂה וְאִינוֹ הוֹלֵךְ שְׂכָר מַעֲשֵׂה בִּידּוֹ . הוֹלֵךְ
 וְעוֹשֶׂה חֲסִיד . לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה רִשָּׁע : אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבֵי לִפְנֵי חֲכָמִים .
 סוֹפֵג וּמְשַׁפֵּךְ מִשְׁמֵרֶת וְנִפְהָ . סוֹפֵג שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַפֶּל . וּמְשַׁפֵּךְ שֶׁמְכַנְּסִים
 בּוֹ וּמוֹצִיא כּוֹז . מִשְׁמֵרֶת שְׂמוֹצִיאָה אֶת הַיַּיִן וְקוֹלְטָת אֶת הַשְּׂמֵרִים . וְנִפְהָ
 שְׂמוֹצִיאָה אֶת הַקֶּמַח וְקוֹלְטָת אֶת הַפּוֹלֵת : כָּל אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדָבָר . כָּמֵל
 דָּבָר בְּמִלָּה אֲהָבָה . וְשִׂאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר . אִינָה בְּמִלָּה לְעוֹלָם . אִיזוֹ הִיא
 אֲהָבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְּדָבָר זֶה אֲהָבָת אֲמֵנוֹן וְתִמְרֵי . וְשִׂאִינָה תְלוּיָה בְּדָבָר זֶה
 אֲהָבָת דָּוִד וְיִהוֹנָתָן : כָּל מַחְלֻקַּת שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׂמַיִם סוֹפָה לְהַתְקִים וְשִׂאִינָה
 לְשֵׁם שְׂמַיִם אֵין סוֹפָה לְהַתְקִים . אִיזוֹ הִיא מַחְלֻקַּת שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׂמַיִם זֶה מַחְלֻקַּת
 הַלֵּל וְשִׁפְאִי . וְשִׂאִינָה לְשֵׁם שְׂמַיִם זֶה מַחְלֻקַּת קֶרֶח וְכֵל עֲדָתוֹ : כָּל הַמּוֹכֵה
 אֶת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ וְכֵל הַפְּחִיָּא אֶת הַרְבִּים אֵין מַסְפִּיקֵין בִּידּוֹ
 לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה . מִשָּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים זָכוֹת הַרְבִּים תְּלוּיֵי בּוֹ . שְׂנֵאֲסֵר
 צְדָקָת יִי עֲשֶׂה וּמְשַׁפְּטֵיו עִם יִשְׂרָאֵל . יִרְבְּעוּ בֵּן נִכְט חֲטָא וְהַחֲטָא אֶת הַרְבִּים
 חֲטָא הַרְבִּים תְּלוּיֵי בּוֹ שְׂנֵאֲסֵר עַל חֲטָאֵת יִרְבְּעוּ אֲשֶׁר חֲטָא וְאֲשֶׁר הַחֲטָא אֶת
 יִשְׂרָאֵל : כָּל מִי שִׁישׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הִלְלוּ הוּא מִתְּלַמְּדֵיו שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוּ
 וְשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֲחֵרִים הוּא מִתְּלַמְּדֵיו שֶׁל בְּלַעַם הַרְשָׁע . עֵין מוֹכֵה תְרוּחַ
 נִמְכָּה וְנִפְשׁ שְׂמִידָה תְלַמְּדֵיו שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוּ . עֵין רַעָה וְרוּחַ גְּבוּהָה וְנִפְשׁ
 רַחֲבָה תְלַמְּדֵיו שֶׁל בְּלַעַם הַרְשָׁע . מַה בֵּין תְלַמְּדֵיו שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוּ

לתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אינינו אוכלין בעולם הזה ונהלין העולם הבא שנאמר להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בה: יהודה בן תימא אימר הוי עז פנמר וקל פנשר רץ כצבי וכבוד כארז לעשות רצון אביה שבשמים: הוא היה אומר עז פנים לגיהנם וכובשת פנים לנן עדן: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא בן עשר שנים למשנה בן שלש עשרה למצות בן חמש עשרה לנכרא בן שמונה עשרה לחפה בן עשרים לרדוף בן שלשים לבח בן ארבעים לבניה בן חמשים לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשכחה בן שמונים למסירת בן תשעים לשונן בן מאה כאלו סת ועבר ובטל מי העולם: בן נב פנ איסר הפך בה והפך בה דכלא בה ובה תחמי וסיב וכלה בה ומנה לא תהיה שנת יד טדה מוכה הימנה: בן הא הא איסר לפנס צערא אצרא: ויני

פרק ששי

כל ישראל וכו'

שני חכמים בלשון המושנה ברוך שבהר בהם ובמשנתם: רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמחה זוכה לדברים הרבה ולא עוד אלא שכל העולם כולו בידאי הוא לו נקרא רע אהוב אהב את המקום אהב את הבריות משמח את המקום משמח את הבריות ומלכשתו ענוה ויראה ומכשרתו להיות צדיק הסיד ישר ונאמן ומרהקתו טן החשא ומקרבתו לירי זכות ונהנין ממנו עצה ותושיה בינה וגבורה שנאמר לי עצה ותושיה אני מינה לי גבורה: ונותנת לו מלכות וממשלה וחקור דין ומגלין לו רזי תורה ונעשה כמעין הס' זגבר וכנהר שאינו פוסק והוה צנוע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו ומרוטמתו על כל המעשים: אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בתקול ויצאת וזהר חורב ומכוחות ואמרת אוי להם לבריות מעלבוניה של תורה: שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נוף שנאמר גום זהב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: ואומר והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא הרות על הלהת: אל תקרא חרות אלא חרות שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה ויבל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה

שנאמר וממתנה גחליאל ומגחליאל במות: הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת צריך לנהג בו כבוד שכן מציינו בדרך מלך ישראל שלא למד מאחיתפלג אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו שנאמר ואתה אנוש בערכי אלופי ומידעי. והלא דברים קל וחומר ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתפלג אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת על אחת כמה וכמה שצריך לנהג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה שנאמר כבוד חכמים ינחלו והמימים ינחלו טוב ואין טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם התרתי אל תעזבו: בזה היא דרפה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחי צער תחיה ובתורה אתה עמל אם אתה עשה כן אשריה וטוב לה אשריה בעולם הזה וטוב לה לעולם הבא: אל תבקש גדלה לעצמך ואל תחמוד כבוד יותר מלצורך עשה ואל תתאוה לשלחנם של שרים ששלחנה גדול משלחנם ובתורה גדול מבתרם ונאמן הוא בעל מלאכתה שישלם לה שכר פעלתה: גדולה תורה יותר מן הכהנה ומן המלכות שהמלכות נקנית בשלשים מעלות והכהנה נקנית בעשרים וארבעה והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו הן בתלמוד בשמיעת האון בעריבת שפתים בכינת הלב באימה ביראה בענוה בשמחה במהרה בשמיש חכמים בדקדוק חברים בפלפול התלמידים בישוב במקרא במשנה במעוט סחורה במעוט דרך ארץ במעוט תענוג במעוט שנה במעוט שיחה במעוט שחוק בארץ אפים בלב טוב באמונת חכמים בקבלת היסודין המכיד את מקומו והשמח בחלקו והעושה סגל לדבריו ואינו מחויק טובה לעצמו אוהב את המקום אוהב את הבריות אוהב את הצדקות אוהב את המישרים אוהב את התוכחות ומתרחק מן הכבוד ולא מניס לבו בתלמודו ואינו שמח בהוראה נושא בעול עם חברו ומכריעו לכה וכות ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום ומתיישב לבו בתלמוד שואל ומשיב שומע ומוסיף הלומד על מנת ללמד והלומד על מנת לעשות המחנים את רבו והמכונן את שמועתו והאומר דבר בשם אומרו הא למדת כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאלה לעולם שנאמר והאמר אסתר למלך בשם מרדכי: גדולה תורה שהיא נתנת חיים לעושה בעולם הזה ובעולם הבא שנאמר פי חיים הם למוצאייהם ולכל בשרו מרפא: ואומר רפאות התי לשרה ושקוי לעצמותיה: ואומר עץ חיים היא למחויקים ביה ותומכיה מאשר: ואומר כי לנית חן הם לראשה וענקים לגנתיה: ואומר רתן

לראשה לזית חן עמרת תפארת תמננה: ואומר כי כי ירבו ימיה ויסיפו לה
 שנות חיים: ואומר ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: ואומר כי
 ארץ ימים ושנות חיים ישלום יסיפו לה: ואומר דרכיה דרכי נעם וכל
 גתובותיה שלום: רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בן יוחאי אומר
 הגויה הכחה עשר והכבוד והחכמה והזקנה והשיבה והבנים נאה לצדיקים ונאה
 לעולם שנאמר עמרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: ואומר עמרת
 זקנים בני נים ותפארת בנים אבותם: ואומר תפארת בחורים פחם והדר
 זקנים שיבה: ואומר וחרפה הלבנה ובושה החמה כי מלה יי צבאות בחר
 ציון ובירושלים ונגד זקניו כבוד: רבי שמעון בן מנסיא אומר אלו שבע מדות
 שמנו חכמים לצדיקים כלם נתקמו ברבי ובבניו: אמר רבי יוסי בן קסמא
 פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע בי אדם אחד ונתן לי שלום והתנחתי
 לו שלום. אמר לי רבי מאיזה מקום אתה. אמרתי לו מעיר גדולה של
 חכמים ושל סופרים אני. אמר לי רבי רצונה שתדור עמנו במקומנו ואני
 אתן לך ארץ אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות. אמרתי לו אם אתה
 טתן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם אני דר אלא במקום
 תורה וכן בפתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל טוב לי תורת פיך
 מעלפי זהב וכסף. ולא עוד אלא שבעשתי פמירתו של אדם אין מלוין
 לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים
 טובים בלבד שנאמר בהתהלכה תנחה אתה בשכבה תשמור עליה והקיצות
 היא תשיחה. בהתהלכה תנחה אתה בעולם הזה. בשכבה תשמור עליה
 בקבר והקיצות היא תשיחה לעולם הבא: ואומר לי הפסוק ולי הזהב נאם
 יי צבאות: חמשה קנינים קנה הקדוש ברוך הוא בעולמו ואלו הן. תורה קנין
 אחד. שמים וארץ קנין אחד. אברהם קנין אחד. ישראל קנין אחד. בית
 המקדש קנין אחד. תורה מנין דכתיב יי קנני ראשית דרכו קדם מפעליו
 מאז: שמים וארץ מנין דכתיב כה אמר יי השמים בסאי והארץ הדם רגלי
 אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי: ואומר מה רבו מעשיה יי
 כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה: אברהם מנין דכתיב ויברכהו ויאמר
 ברוך אברהם לאל עליון קונה שמים וארץ: ישראל מנין דכתיב עד יעבר עמך
 יי עד יעבר עם זו קנית: ואומר להדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
 בם: בית המקדש מנין דכתיב מכן לשבתה פעלת יי מקדש יי בוננו ידך: ואומר
 ויבאם אל גבול קדשו תר זה קנתה ימינו: כל מה שברא הקדוש ברוך הוא
 בעולמו לא ברא אלא לכבודו שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו
 אף עשיתיו: ואומר יי מלה לעולם ועד: בני חנניא וכו' ועה צום סוף פון ערשטען פרק

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִמַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרַב
 דָּגָן וְתִירוֹשׁ: יַעֲבֹדֶךָ עַמּוּם וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאֻמִּים
 הַזֶּה גִבּוֹר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אִמְךָ אֲרִיכָה אֲרוּר
 וּמְבֹרָכָה בְּרוּךְ: וְאֵל שְׂדֵי יִבְרַךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֶךָ וַיִּרְבֶּךָ
 וְהָיִית לְקַהֵל עַמִּים: וַיִּתֵּן לָךְ אֶת בְּרַכְתּ אַבְרָהָם לָךְ
 וְלִזְרַעְךָ אֶתְךָ לְרִשְׁתְּךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָאֱלֹהִים
 לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֶת שְׂדֵי וַיִּבְרַכְךָ בְּרַכְת
 שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכְת תְּהוֹם רַבְּצַת תַּחַת בְּרַכְת שָׁדִים
 וְרַחֵם: בְּרַכְת אָבִיךָ גִּבּוֹר עַל בְּרַכְת הוֹרֵי עַד הָאֹת
 גִּבְעַת עוֹלָם תַּהְיוּן לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקַד נְזִיר אַחִיו:
 וְאַהֲבֶךָ וּבְרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וּבִרְךָ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתְךָ
 הַגֵּנֶה וְתִירִשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ שֶׁגֵּר אֲלֶפֶיךָ וַעֲשִׂיתָרְת צֹאנְךָ עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לָךְ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה
 מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וְעַקְרָה וּבְבִהֲמֹתֶיךָ:
 וְהִסִּיר יְיָ מִמֶּךָ כָּל חַלְי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים הִרְעִים אֲשֶׁר
 יִדְעַת לֹא יִשְׁיִמֶם בְּךָ וְנָתַנָּם בְּכֹל שְׁנָאִיךָ:

הַמְּלֵאךְ הַנָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רַע וּבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָּהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם אֲבוֹתַי אַבְרָהָם
 וַיִּצְחַק וַיִּדְגֵּנו לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם תְּרַבֵּה אֶתְכֶם וְהִגְדֶּם הַיָּם
 כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם רַבִּים: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם בָּהֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיִּבְרַךְ
 אֶתְכֶם בְּאִשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בְּרוּךְ אַתָּה כִּבְיָאךָ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצִאתְךָ:
 בְּרוּךְ טַנְאֶךָ וּמְשֹׁאֲרֹתֶיךָ: בְּרוּךְ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמְתְךָ וּפְרִי בְהִסְתָּךָ שֶׁגֵּר
 אֲלֶפֶיךָ וַעֲשִׂיתָרְת צֹאנְךָ: יִצּו יְיָ אֱתָךְ אֶת הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מְשֻׁלַּח יָדְךָ
 וּבְרַכְךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: וּפְתַח יְיָ לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם
 לְתֵת טַמַּר אֲרֻצָּה בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהַלְלוּיָת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
 תִּלְוָה: כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּרַכְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְתַעֲבֹטָת גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט
 וּמְשֻׁלַּת כְּגוֹיִם רַבִּים וְכָּךְ לֹא וּמְשֻׁלוֹ: אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ עִם גּוֹשְׁעֵ בְּיָי סָגֵן עֲזָרְךָ
 וְאֲשֶׁר תְּרַב גְּאוֹתְךָ וַיִּפְתְּשׁוּ אֲיִבּוּיָךְ לָךְ וְאַתָּה עַל בְּסוֹתִימוֹ תִּרְדֶּךָ:

מִחִיתִי כְּעַב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעֵנִי הַטְּאִתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלִתֶיךָ: רַנּו שְׂקִים כִּי עָשִׂה
 יְיָ הִרְעִינו תַּחֲתֵיט אֶרֶץ פְּצַחוֹ תְרִים רַנָּה יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ כִּי נֹאֵל יְיָ יַעֲקֹב
 וַיִּשְׂרָאֵל וְתִפְאָר: גֹּאֲלֵנו יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

ישראל

ישראל נושע בני תשועת עולמים לא תכשו ולא תפלמו עד עולמי עד: ואכלתם אכול ושבוע והלחתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפדיא ולא יכשו עפי לעולם: וירעתם כי בקרב ישראל אני נאני יי אלהיכם ואין עוד ולא יכשו עפי לעולם: כי בשמחה תצאו ובשלוש תובלון ההרים והנגיעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי ומדת יה יי ויהי לי לישועה: ושאתם מים בששון מפעני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזקירו כי נשגב שמו: ופרו יי כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא אלהינו זה קוינו לו וישוענו זה יי קוינו לו נגילה ונשמחה בישועהו:

בית יעקב לבו ונלכה באור יי: והיה אמונת עמך חסן ישועות חכמת ודעת וראת יי היא אוצרו: ויהי דוד לכל דרכיו משכיל ויי עמו: פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברכים היו עמדי: ויאמר העם אף שאול היוונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל הלילה. הי יי אם ופול משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת: ופרני יי ישכון וקאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה נשינו ונסו ינון ואנחה: הפכת סספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: ולא אבה יי אלהיך לשמוע אל בלעם ויפסך יי אלהיך לה את הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיך: אז תשמח בתורה במחול ובחורים וקנים יחדו והפכתי אכלם לששון ונחמתים ושמחתים מינום:

בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו: ורוה לבשה את עמשי ראש השלישים לה דויד ועפד בן ישי שלום. שלום לה ושלום לעוזרה כי עזרה אלהיך וינקבלם דויד ויתנם בראשי תגודו: ואמרתם כה לחי ואתה שלום ובידתך שלום וכל אשר לה שלום: יי עז לעמו ויתן יי יברך את עמו בשלום:

אמר כפי יוחנן בכל סקס שאמה מוצא גדלתו של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא ענותנותו. דבר זה כתוב בתורה. ושנוי בנביאים. ומשלש בכתובים: כתוב בתורה כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדול הנפור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: וכתוב בתורה עשה משפט יתום ואלמנה ואהב נר לתת לו לחם ושמלה: ושנוי בנביאים דכתיב כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דבא וישפל רוח הטהיות רוח שפלים ולהטהיות לב נדבאים: משלש בכתובים דכתיב שידו לאלהים ופרו שמו סלו לרוכב בערכות ביה שמו ועלוו לפגו: וכתוב בתורה אבי יתומים ודן אלמנות אלהים במעון קדשו: יהי יי אלהינו עקנו באשר הנה עם אבותינו אל יעבדנו ואי יפגנו: ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום: כי נחם יי ציון נחם כל תרבותיה וישם מדרגה בעדן וערבתה כגן יי ששון ושמחה ויצא בה תודה וקול זמרה: יי תפץ למען צדקו ויגדיל תודה ויאדיר:

שיר המעלות אשרי כל ירא וכו' וזה עמוד מר. עלינו קריש יתום. יהי

סדר נטילת לולב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי בפרי עץ הדר וכפות תמרים וענף עץ עבות
 וערבי נחל אותיות שמך בפיוחד תקרב אחד אל אחד והיו לאחדים בידי
 ולידע איך שמך נקרא עלי וניראו מנשת אלי ובנענעי אותם תשפיע שפע ברכות
 מדעת עליון לנהא אפריון למכון בית אלהינו ותהא השוכה לפניה מצות ארבעה מינים
 אלו באלו קממיה בכל פרטותיה ושרשיה ומרנ"ג מצות תלמוד כה פי כונתי ליהרא
 שמא הקודשא ברוך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליהר שם י"ה בוי"ה כיהודא
 שלים בשם כל ישראל אמן: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו עד נטילת לולב:**

שהחיינו מאכט מען נאר דעם ערשטען טאג סוכות אין אויב ער געפאלט אים שבת מאכט
 מען שהחיינו דעם צווייטען טאג.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
 והגיענו לזמן הזה:**

סדר הלל

נאנץ הלל ואנט מען: די ערשטע צוויי טעג פסח בידע טעג שבועות 9 טעג סוכות און 8 טעג חנוכה.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו לקרוא את החלל:**

**הללויה הדרו עבדי יי הללו את שם יי: יהי שם יי
 מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד**

מבואו מהלל שם יי: רם על כל גוים יי על השמים

כבודו: מי כיי אלהינו המגביהו לשבת: המשפילו

לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפות

ירים אביון: להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו:

מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה

יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה

ויגם הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים גבעות

כבגי צאן: מה לך הים כי תגוס הירדן תסב לאחור:

הַהַרִים תִּרְקְדוּ בְּאֵילִים גְּבֻעוֹת פִּבְנֵי צֶאֱן: מִלִּפְנֵי אֲרֹן
הַוַּלְי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהַפְּכֵי הַצּוּר אִגַּם מַיִם
חֲלָמִישׁ לְמַעַיְנֵנו מַיִם:

ראש חודש און פסח (חוג די ערשטע צוויי טעג) ואנט מען ראס ניט.

לֹא לָנוּ יִי' לֹא לָנוּ כִּי לַשְּׁמַיָּה תָּן כְּבוֹד עַל חֶסֶדְךָ עַל אֲמִתְךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיהַ
נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵינוּ בְּשָׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף וְהַב
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָתֵם וְלֹא יֵרְאוּ: אוֹנִים לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמְעוּ אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִהְנוּ
בְּגִרוֹנָם: כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּטַח בְּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּיַ עֲזָרָם
וּמִגִּנָּם הוּא: בֵּית אַהֲרֹן בְּטַחוּ בְּיַ עֲזָרָם וּמִגִּנָּם הוּא: יֵרְאִי יַ בְּטַחוּ בְּיַ עֲזָרָם
וּמִגִּנָּם הוּא: ע"כ

יִי זִכְרֵנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת בֵּית
אַהֲרֹן: יִבְרַךְ יֵרְאִי יַ הַקַּטְּנִים עִם הַגְּדֹלִים: יוֹסֵף יַ
עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לִי עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וְאֶרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִי וְהָאֶרֶץ נָתַן לִבְנֵי
אָדָם: לֹא הַמְּתִים יִהְלְלוּ יֵה וְלֹא כֹל יוֹרְדֵי הַיַּמָּה: וְאַנְחֵנוּ
נִבְרַךְ יֵה מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

ראש חודש און פסח (חוג די ערשטע צוויי טעג) ואנט מען ראס ניט.

אַהֲבַתִּי כִּי יִשְׁמַע יַ אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: כִּי הִטָּה אֲזָנוּ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי
חֲבִלֵי מוֹת וּמְצָרֵי שְׂאוֹל מְצָאוּנֵי צָרָה וּיְגוֹן אֲמָצָא: וּבִשְׁם יַ אֶקְרָא
אֲנִי יַ מִלְּטָה נַפְשִׁי: חֲנוּן יַ וְצַדִּיק וְאֵלֵינוּ מִרְחָם: שׁוֹמֵר פְּתָאִים יַ דְּלוֹתֵי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוֹבֵי נַפְשִׁי לְמִנּוּחֵיכֵי כִי יַ גַּמַּל עֲלֵיכֵי: כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמוֹת
אֶת עֵינַי מִן דַּמְעָה אֶת רַגְלֵי מִדָּחַ: אֶת הַלֵּךְ לִפְנֵי יַ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הָאֲמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אֲמַרְתִּי בַחֲפוּי כֹּל הָאָדָם כֹּזֵב: ע"כ

מָה אֲשׁוּב לִי כֹל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי: כּוֹס יִשׁוּעוֹת אֲשֵׁא
וּבִשְׁם יַ אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכֹל
עֲמוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי יַ הַמּוֹתֵה לְחַסִּידָיו: אָנָּה יַ כִּי אֲנִי
עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶן אֲמִתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי: לֵךְ אֲזַבַּח

זבח תודה ובשם יי אקרא: נדרי ליי אשלים נגדה נא
 לכל עמו: בהצרות בית יי בתוככי ירושלים הללויה:
 הללו את יי כל גוים שבחנהו כל האמים: כי גבר עלינו חסדו ואמת יי
 פעולם הללויה:

הודו ליי כי טוב
 יאמר נא ישראל
 יאמרו נא בית אהרן
 יאמרו נא יראי יי
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:
 כי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם:
 יי לי בעוזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי מבמות באדם: טוב
 לחסות ביי מבמות בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יי כי אמילם: סבבוני גם
 סבבוני בשם יי כי אמילם: סבבוני כדבורים דועכו פאש קוצים בשם יי כי
 אמילם: דחה דחיתני לנפול ויי עורני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: מול
 רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה חיל: ימין יי רוממה ימין יי עשה
 חיל: לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה: יסור יסרני יה ולמות לא נתנני:
 פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה: זה השער ליי צדיקים יבאו בו: אודה
 כי עניתני ותהי לי לישועה: אודו אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: אבו מאת
 יי היתה זאת היא נפלאת בעינינו: סאת זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו: זה

אנא יי הושיעה נא : אנא יי הושיעה נא :
 אנא יי הצליחה נא : אנא יי הצליחה נא :

ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי: כבוד אל יי ויאר לנו אסרו חג
 בעבותתם עד קרנות המזבח: אל אלי אתה ואודה אלהי ארוממך: אלי
 הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: הודו

יהללוה יי אלהינו (על כל מעשיה וחסידיה צדיקים עושי רצונה וכל עמה
 בית ישראל ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו
 ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו כי לך טוב ההודות ולשמך נאה לומר כי
 מעולם ועד עולם אתה אל: ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות:

ואברכהם זמן בא בימים ויי ברכ את אברהם בכל:

ראש חודש אין יום טוב אין חול המועד ואנט מעון קדיש שלם מיט תתקבל אין חנוכה חצי קדיש

מוסף לראש תודש

נב

מען הייבט אן פון שמונה עשרה ביו האל וקרוש (ועה עמוד 30) דער נאך זאנט מען דאס.

ראשי חדשים לעמך נתת. זמן כפרה לכל הנולדותם.
בהיותם מקריבים לפניך זבחי רצון ושעירי
חטאת לכפר בעדם. ופרון לכלם יהיו. ותשועת נפשם
מיד שזנא. מזבח חדש בציון תבין. ועזלת ראש חדש
נעלה עליו. ושעירי עזים נעשה ברצון. ובעבודת בית
המקדש נשמח כלנו. ובשירי רוד עבדך הנשמעים
בעירך האמורים לפני מזבחתך אהבת עולם תביא
להם וברית אבות לבנים תזכור. והביאנו לציון עירך
ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם
נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם
ומוספם כהלכתם. ואת מוסף יום ראש החדש הזה
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
כבודך באמור:

**ובראשי חדשיכם תקריבו עולה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד
כבשים בני שנה שבעה תמימים:**

ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
ועשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידים כהלכתם:

**אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החדש הזה
לשובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה
ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה. לחיים ולשלום. למחילת
חטא ולסליחת עון.** (אין אנטיבור יאהר ולכפרת פשע): כי בעמך
ישראל בחרת מכל האמות וחקי ראשי חדשים להם
קבעת: ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי חדשים:

רצה ומודים וכו' (ועה עמוד יח).

למוסף ולמנחה כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי

יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים

וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

מן שמיני עצרת צו כוסף ביו דעם ערשטען טאג פסח צו מנחה משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל חיים בחד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא

חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישיני עפר: מי כמוך בעל

גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

בחגרת הש"ץ ואגט דער עולם קדושה (ועה עמוד 76 תפלה שבת).

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללה סלה: ברוך אתה יי

האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו

ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות

וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלפני

לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

למוצאי שבת

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו לעשות בהם

חקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים

ותורות אמת חקים ומצוות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי

קדש וחגי נדבה ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל

ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל

לעמים בין יום השביעי לששת ימי הפעשה. בין קדשת שבת

לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי הפעשה

קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

ותתן

הפלת שלש רגלים

והתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתוח למנוחה ו) מועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון (לשבת את יום השבת הזה ו) את יום

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולשמיחת תורה
חג המצות הזה	חג השבועות הזה	חג הסוכות הזה	שמיני חג העצרת הזה
זמן חרותנו	זמן מתן תורתנו	זמן שמחתנו	זמן שמחתנו

(לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

צו מוסף ואגש מען דא זמפני חסאינו *

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
ויזכר ויזכרנו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון כשיח בן דוד עבדך

וזכרון

(* מוסף לשלש רגלים

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
ואין אנתנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחות

לפניה ולעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך עליו מפני הוד שנשתלחה

במקדשך: יהי רצון מלפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו
מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמך

הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבינו מלכנו גלה
כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני

כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו בנס
מירכתי ארץ: והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים

בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניה
את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספם

בהלכתם: ואת מוסף (לשבת ואת מוספי יום השבת הזה ו) יום
לפסח
 לשבועות | לסוכות | לשמיני עצרת ולשמיחת תורה || חג המצות הזה | חג השבועות הזה | חג הסוכות הזה | שמיני חג העצרת הזה |
| נעשה ונקריב לפניה באהבה כמצות רצונך. כמו | שבתבת עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך. מפי | | |

כבודך באמור:

תפלת שלש רגלים

וּזְכְּרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁה . וּזְכְּרוּן כָּל עַמֵּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָרִיטָה
לְמִטְבֵּה לְחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בַּיּוֹם לַפְּסַח חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה:
לשְׁבוּעוֹת חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה: לַמּוֹכֹת חַג הַסּוּפּוֹת הַזֶּה: לַשְּׁמִינִי עֲצֵרֶת וּלְשִׁמְחַת תּוֹרֵה
הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֵרֶת הַזֶּה: וּזְכְּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמִטְבֵּה . וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה .

והרשיענו

מוסף לשלש רגלים

לשבת

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ . עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשִׁבְתוֹ עַל עֲלֵת
הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ: (זֶה קָרְבַּן שֶׁבֶת וְקָרְבַּן הַיּוֹם בְּאִמּוֹר):

דעם ערשטען און דעם צווייטען טאג פסח:

וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ פֶּסַח לַיּוֹם: וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ
הַזֶּה חַג שֶׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת יֹאכֵל: בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ בָּל
מְלֻאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר . שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לְפָר וּשְׁנֵי עֲשָׂרִים
לְאִיִּר וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ . וַיּוֹן בְּנִסְכּוֹ . וּשְׁעִיר לְכִפּוּר .
וּשְׁנֵי תְּמִידִים בְּהִלְכָתָם:

חול המועד פסח זאגט מען ד.ס:

וְהַקָּרְבָּתִם אִשָּׁה עֹלָה לַי פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשֶׁבַעַת כִּבְשִׁים
בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם

שְׁבוּעוֹת זאגט מען דאס:

וּבַיּוֹם הַבְּכוֹרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַי כִּשְׁבַעַתִּיכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם בָּל מְלֻאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

וְהַקָּרְבָּתִם עֹלָה לַיִּם גִּיחַם לַי פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אֵיל אֶחָד שֶׁבַעַת
כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה:

וּמִנְחָתָם

דעם ערשטען און דעם צווייטען טאג סוכות:

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם בָּל מְלֻאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגְתֶּם חַג דְּלֵי שֶׁבַעַת יָמִים:

וְהַקָּרְבָּתִם עֹלָה אִשָּׁה לַיִּם גִּיחַם לַי פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם
כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ:

וּמִנְחָתָם

דעם ערשטען טאג חול המועד סוכות:

דעם צווייטען טאג חול המועד סוכות:

וּבַיּוֹם הַשְּׁנֵי פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם
כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּרִים עֲשָׂתֵי עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם
כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פְּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנַיִם
כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פְּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנַיִם
כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פְּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנַיִם
כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבַּעָה עָשָׂר תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם

תפלת שגש רגלים

והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס והננו. ורחם עלינו והושיענו.
כי אליה עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים
ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית

ואמרת

א

מוסף לשלש רגלים

וביום הששי פרים שמונה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם.

להושענא רבה

וביום הששי פרים שמונה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם

וביום השביעי פרים שבעה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם.

דעם דריטען טאג חול המועד סוכות:
וביום הרביעי פרים עשרה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם

וביום החמישי פרים תשעה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם.

דעם פיערטען טאג חול המועד סוכות:
וביום החמישי פרים תשעה אילם
שנים כבשים בני שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם

לשמיני עצרת ולשמחת תורה

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבנות עליה
אשה בית גיחת לוי פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם

לשבת

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג. עם מקדשי שביעי כלם
ישבעו ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים
אתה קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב
הדרש לנו טובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות
שעשו רצונך: בנה ביתך בבתחלה. וכונן מקדשך על מכוננו.
והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתם ולוים
לשירים ולזמרים והשב ישראל לנויהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה
לפניך בשלש פעמי רגלינו. כפתוב בתורתך שלוש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני יי אלהיה במקום אשר יבחר. בחג
המצות. ובחג השבעות. ובחג הסוכות. ולא יראה את פני יי ריקם.
איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיה אשר נתן לך: והשיאנו

רצה

א

תפלת שלש רגלים

אֲמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: ^(בשבת) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רַצֵּה בְּמַנוּחָתְנוּ קִדְּשֵׁנוּ
 בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתִן חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָנוּ
 בִּישׁוּעַתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ ^(בשבת בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבִישׁוּעוֹן ^(שֶׁבֶת ו') מוֹעֲדֵי
 אֱדֹשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי מִקִּדְּשֵׁי ^(השֶׁבֶת ו') יִשְׂרָאֵל וְהוֹמְנִים:

רַצֵּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ
 וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וְהַפְלַתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
 עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְרָצוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְחַזִּיר שְׂכִינָתוֹ
 לְרָצוֹן! סודים רבבנו ^(זעה עמוד יח)

מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד צוּר
 חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִדְרֵי לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתָּךְ
 עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֵׁי שְׂבָכָל יוֹם
 עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וּמִטּוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת. עֲרַב וּבָקֵר וְצַהֲרֵם. הַטּוֹב כִּי לֹא
 כָּלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסְדֶיךָ מְעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:
 וְעַל כַּיִּם יִתְבַּרְךָ וְיִתְחַוֵּם שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד:

וְכָל חַיִּים יוֹדֶה פְּלֵה וְיִהְיֶה אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הָאֵל יִשׁוּעַתְנוּ וְעִזְרַתְנוּ
 סְלֵה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאָה לְתוֹדוֹת: לְשִׁי' בְּרַכַּת כַּהֲנִים

לשחרית ולמוסף

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְתַּלְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעִינֶיךָ
 לְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם: אֱלֹהֵי נְצוּר וְכו' ^(זעה עמוד יט)

למנחה ולמעריב

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל
 הַשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעִינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה
 בְּשְׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם: אֱלֹהֵי נְצוּר וְכו'

סדר ברכת כהנים

ויען די כהנים גייען ארויף רוכ'נען אין דער חזן האלט ותחזינה ואגט דער חזן אין קהל ותערב :

וְתַעֲרַב עֲלֶיךָ עֲתִירְתֵּנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָן. אֲנֵנוּ רְחוּם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַשֵּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ
וְסִדְרֵי הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵינוּ עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קַדְמוֹנִיּוֹת. הַשִּׁי"ן מְסִיִּים: בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׁאוֹתְךָ לְבָרְךָ
בִּירְאָה נַעֲבֹד: מוֹדִים וְכו'.

פארן רוכנען זאגען דאס די כהנים און דער קהל שטילערהייד.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה הזאת
 (לכהנים שצויתנו) (להקהל שצוית) לברכה את עמך ישראל בברכה שלמה
 לש"ן ולא יהיה בה שום מכשול ועון מעתה ועד עולם:
 אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הכתובה על
 ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו ואומר בקול רם כהנים
 והקהל עונים עם קדושה פאמור :

<p>אלהים יחננו ויברכנו. יאר פניו אתנו סלה.</p> <p>יהוה. יי אל רחום וחנן. ארך. אפים ורב חסד ואמת.</p> <p>פניו. פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני.</p> <p>אליה. אריך יי נפשי אשא.</p> <p>ויחנך. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפחה אל יד גברתה פן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו. רבשיע</p>	<p>ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשנו של אהרן וצונו לברך את עמו ישראל באהבה. אמן</p> <p>יברכה. יברכה יי מציון עשה שמים וארץ.</p> <p>יהוה. יי אדונינו מה אדיר שמה בכל הארץ.</p> <p>וישמרה. שמרניאל כי חסיתי בך. רבונו של עולם</p>
--	---

ווען די כהנים זונגען וישמך און ויחנך ואגט דער קהל דאס:

רבונו של עולם אני שלך בחלומותי שלך חלום חלמתי ואיני יודע מה הוא. יהי
 רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומותי עלי ועל כל ישראל
 למזכה. בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על אחרים ובין שחלמו אחרים עלי. אם
 טובים הם חלום ואמצעם ויתקיימו כי ובהם בחלומותי של יוסף הצדיק ואם צדיקים

סדר ברכת כהנים

רפואה רפאם כחזקיהו מלך יהודה מחליו וכמרים הנביאה מצרעתה וכנעמן מצרעתו וכמי מרה על ידי משה רבנו וכמי ריחו על ידי אלישע וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע מקללה לברכה כן תהפוך כל הלזמותי עלי ועל כל ישראל למוכה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן

יֵשׂא. יֵשׂא בְּרַכָּה מֵאֵת יי
וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ
וּמֵצֶאֱחֹן וּשְׂכַל טוֹב בְּעֵינָי
אֱלֹהִים וְאָרֶם.
יְהוָה. יי חֲנֻנוּ לָךְ קִיּוּנוּ הִיָּה
זְרַעַם לַבְּקָרִים אֶף
יִשׁוּעַתְנוּ בַּעַת צָרָה.
פְּנִיּוֹ. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי
בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי
אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵר עֲנֵנִי.
אֵלֶיךָ נִשְׂאֵתִי אֵת עֵינָי
הִישִׁבֵי בְּשָׂמִים.
וַיִּשָׂם. וַיִּשְׂמוּ אֵת שְׁמֵי עַל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם.
לָךְ. לָךְ יי הַגְּדִלָה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַחַת וְהַתְּהוֹדָה
כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאָרְצְךָ לָךְ יי
חַמְּמִלְכָה וְהַמְּתַנְּשָׂא לְכָל לְרֹאשׁ.
שְׁרוּם. שְׁרוּם שְׁלוֹם לְרַחֵם
וּלְקַרֹּב אֲמַרְי וּרְפֹאֵתִיו.

כתוב בשערי ציון שלא יאמר אצל שלום רבש"ע רק יאמר זה יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה לבעני קדשת חסדיך ונגדל בחסדיך הפשוטים ולמען סהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתיים אותיות היוצאים מן הפסוקים של ברכת פתגים (אנקת"ם פסת"ם פססי"ם דיזנסי"ם) האמורה ספי אהרן ובניו עם קדושה שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפילתי נאקתי ונאקתי תמיד כמו ששמעת אנקת יעקב תמיד הנקרא איש הם ותתן לי ולכל נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנתת ולא בצער פתחת ירך הרחבה כשם שנתת פסת לחם לאכול וקנד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש הם ותתנו לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ויהיו דברי נשמעים לעבודתך כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו אכיו בנתת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה עמי נפלאות ונסים ולמוכה אות ותצילתני בדרכי ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיה ותצילני משניאות ותמהר רעיוני ולבי עבודתך וליואתך ותאריך ימי (אם יש לו אשה ובנים אומר) וימי אשתי ובני ובנותי (אם יש לו אב ואם אומר) וימי אבי ואמי בטוב ובנעימות קרוב עז ושלום אמן סלה:

נאכ"ן דובענען זאגט דער עולם דאס: אַרְיָר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בְּגְבוּרָה אֵתָה שְׁלוֹם וְשָׁמֶךְ שְׁלוֹם יְהִי רְצוֹן שְׂתִשָּׂים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וְכִרְבָּה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם:

או די כהנים ואנען דאס רבוננו של עולם עיינו מה שנתת עלינו אף אתה עשה עבנו כמה שהכתבתנו השקיפה מסעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל ואת הארצה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

תפלת ראש השנה לערבית לשחרית למוסף ולמנחה נה

למוסף ולמנחה כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי

יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים

וקונה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים

למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להשיע:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא

חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר: מי כמוך בעל

גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים זכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

בתורת הש"ס ואנט דער עולם קדושה (ועה עמוד 72).

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללה סלה:

ובכן הן פחדה יי אלהינו על כל מעשיה ואימתה על

כל מה שבראת. ויראוך כל המעשים וישתחוו

לפניה כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות

רצונה בלבב שלם. כמו שידענו יי אלהינו שהשלטן

לפניה עז בידה וגבורה בימינה ושמה נורא על כל

מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמה. תהלה ליג איה ותקנה טובה לדורשיה. ופתחון פה

למחיילים לך. שמחה לארצה. וששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד

עבדך. ועריבת גר לבן ישי משיחה במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלו. וחסידים ברנה יגילו ועולתה

תקפץ פיה. וכל הרשעה בלה בעשן תכלה. כי תעביר ממשלת

ידון מן הארץ:

ותמלוק אתה יי לברך על כל מעשיה בחר ציון משכן כבודך. ובירושלים

עיר קדושה בכתוב בדברי קדושה. ימלך יי לעולם אלהיך ציון

לדוד ודוד תללויה:

קדוש אתה וערא שמך. ואין אלוה מבלעדך. ככתוב ויגבה יי צבאות
 במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: פרוה אתה יי המלה הקדוש:
אתה כחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל
 הלשונות וקדשתנו במצותך. וקרבתנו מלפנו לעבודתך. ושמה
 הגדול והקדוש עלינו קראת: במוצאי שבת וחוריענו (ועה עמוד 104)

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשבת השבת הנה
 ואת יום) הזכרון הזה. יום (בשבת זכרון) תרועה (באברהם)

מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

עו כוסף זאגט מען דא ומפני חטאינו *

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
 ויזכר וזכוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך

וזכרון

(* טוסף לראש השנה

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו
ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו בבית
בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו
מפני היר שנשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם
עלינו ועל מקדשך ברחמיה הרבים ותבנהו מהרה ותגדל
כבודו: אבינו מלפנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה
והזפע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין
הגוים ונפוצותינו כנס מירפתי ארץ: והביאנו לציון
עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים
בסדרם ומוספים בהלכתם: ואת מוספי יום (לשבת השבת הנה
 ויום) הזכרון הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות
 רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך. על ידי משה
 עבדך. מפי כבודך כאמור:

וּזְכְּרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁה. וּזְכְּרוּנוּ כָּל עַמּוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָרִיטָה לְמוֹכָה
רַחֵם וּלְרַחֲמִים רַחֲמִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזְּכָרוֹן הַזֶּה: וְזָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ

למוכה

מוסף לראש השנה

^{לשבת}
וּבְיָוִם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כַבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ. עֲלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבְּתוֹ עַל עֲלֵת
הַתְּמִיד וְנִסְכָּהּ: (זֶה קָרְבַּן שַׁבַּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם בְּאִמּוֹר):

וּבַחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבָדָה לֹא
תַעֲשׂוּ יוֹם הַרְּוָעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עוֹלָה לְרִיחַ נִיחַח לַיי פָּרֹךְ
כֶּקֶר אֶחָד אֵיל אֶחָד כַּבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שֶׁבֶעָה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן
לְכֶבֶשׂ. וַיֵּין כְּגִסְמוֹ. וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לִכְפֹּר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כַּהֲלֹכְתָם:
מִלֶּבֶד עוֹלֹת הַחֲדָשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֲלֵת הַתְּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְבֵּיהֶם כַּמְשַׁפְּטִים לְרִיחַ
נִיחַח אֲשֶׁה לַיי:

^{לשבת}
יִשְׁמְחוּ בַּמַּלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבַּת וּקְרָאֵי עֲוֹנָה. עִם מְקַדְּשֵׁי
שְׂבִיעִי כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִמוֹכָה. וּבְשַׁבִּיעִי רְצִיתָ
בּוֹ וּקְדַשְׁתּוֹ חֲמִידַת יָמִים אֲתוֹ קָרָאתָ וְזָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

עֲלִינוּ לְשֹׁכֵם לְאֶדוֹן הַכֹּל לַתֵּת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עֲשִׂינוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת
וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמַשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שְׁלֹא שָׁם הִלְקֵנוּ כְּהֵם וְנִדְרְלָנוּ כָּכָל הַמוֹנֵם:
וְנִאֲחַנּוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא.
שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשִׁמְיִם מַפְעֵל וּשְׂכִיבֵת עֲזוֹ כְּגִבְהַי
מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד: אֲמַת מַלְכֵנוּ אֶפֶס וּלְחַתוֹ כְּתוּב בְּתוֹרָתוֹ. וְיִדְעַת
הַיּוֹם נְהַשְׁבוֹת אֵל לְכַבֵּד כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיִם מַפְעֵל וְעַל הָאָרֶץ מִתְחַת אֵין עוֹד:
עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מַהֲרָה בְּתַפְאֲרַת עֲזֶךָ לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ
וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת וּקְרָתוֹן. לְתַקֵּן עוֹלָם בַּמַּלְכוּת שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי כְּשֶׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ
לְהַפְנוֹת אֱלִיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִבְיָרוּ וְיִדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל
כְּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרֵי יִתְנוּ.
וּיִקְבְּלוּ כָּלֶם אֵת עוֹל מַלְכוּתְךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ
הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ יי וְתִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּעֵינַי וְלֹא רָאֵה עִמָּל בְּיִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְהִרְוַעַת מֶלֶךְ
בּוֹ: וְנֹאמַר נִיְהִי כִּי־יִשְׂרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רֵאשֵׁי עַם יִחַד שְׂכֵמֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְּרֵי
קְדוֹשְׁךָ כְּתוּב לֹאמַר כִּי לַיי הַמַּלְכוּת וּמוֹשֵׁל בְּנוֹמֵם: וְנֹאמַר יי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ
יי עַז הַתְּאִיר אֶף תִּכּוֹן תְּבֵל כָּל תְּפוּט: וְנֹאמַר שְׂאוֹ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהִמְשִׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וְיִכּוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי עֲזוֹ וְנִכְבוֹד יי גְּבוּרַת מַלְחָמָה:
שְׂאוֹ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְשְׂאוֹ פִתְחֵי עוֹלָם וְיִכּוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ

לְמוֹכָה. וּפָקְדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוֹס
 וְחַנּוּן. וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה;
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם (כְּלוֹ)
בְּכַבּוּדָּךְ וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ
בְּהַדְר גָּאוֹן עֲוֹךְ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ. וְיֵדַע כָּל

מַעוֹל

מוסף לראש השנה

הַכְּבוֹד יִי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר
 כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְנֹאֲדוּ יִי צְבָאוֹת אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמַבְלַעְדֵי אִין
 אֱלֹהִים: וְנֹאֲמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּמַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הַר עֲשׂוֹ וְהִתְהַלַּח לִי הַפְּלוֹקָה:
 וְנֹאֲמַר וְהִנֵּה יִי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ כִּיֹּם הַהוּא יִהְיֶה יִי אֶחָד וְיִשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרַתְךָ
 כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ יִי אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם (כְּלוֹ) בְּכַבּוּדְךָ
וְהַנְּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַדְר גָּאוֹן עֲוֹךְ עַל
כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ. וְיֵדַע כָּל פְּעוֹל כִּי אַתָּה פְּעַלְתָּ וַיִּבִין כָּל
יְצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ וַיֹּאמֶר כָּל אִשָּׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מִשְׁלָח: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנּוּחֵהֶנּוּ)
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַתֵּן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וְשִׁמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ: (לשבת וְהִנְחִילֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ וַיִּנּוּחוּ בּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וְמֵאֲחֵר לִבְנוֹ לְעַבְדֶּךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֲמֶת
וְדַבְּרָה אֲמֶת וְקִיָּם לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יִי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ
(הַשְּׁבֵת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכוּרָן:

אַתָּה זָכוֹר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפְקֹד כָּל יְצוּרֵי קִדְם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן
 גִּסְתָּרוֹת שְׁמֵבְרָאשִׁית. כִּי אִין שְׂכַחָה לְפָנֶיךָ כַּסָּא כְבוֹדְךָ. וְאִין גִּסְתָּר מִגְּנֵד
 עֵינֶיךָ. אַתָּה זָכוֹר אֶת כָּל הַפְּפֵעַל. וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִבְחַד מִפָּנֶיךָ. הַכָּל נִגְלוּ
 וַיִּדְרַע לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ. צוּפָה וּמַבִּישׁ עַד סוּף כָּל הַדּוֹרוֹת כִּי תִבֵּיא חֵק וְזָרוֹן
 לְהַפְקֵד כָּל רוּחַ וְנִפְשׁ. לְהַזְכֵּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאִין תְּכִלִּית. מִבְּרָאשִׁית
 כּוֹזֶאת הוֹרַעַת. וּמִלְפָּנִים אוֹתָהּ נִלְחַת. זֶה הַיּוֹם תַּתְּלַת מַעֲשִׂיךָ וְזָרוֹן לְיוֹם רֹאשׁוֹן.
 כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפֵּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַפְּרִינּוֹת בּוֹ יֹאמֶר. אִיוּז לְחֶרֶב.
 וְאִיוּז לְשָׁלוֹם. אִיוּז לְרַעַב. וְאִיוּז לְשִׁבְעַ. וְבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ לְהַזְכִּיר לְסִיָּים וּלְקוֹת.
 מִי לֹא נִפְקֵד כִּהְיֹם הַזֶּה. כִּי זָכַר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ כָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֵדָתוֹ.
 וְעִלְלוֹת מִצְעָרֵי גִבֹר. מִחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבָלוֹתָיו וַיְצַרֵי מַעֲלָזֵי אִישׁ: אִשְׁרֵי אִישׁ

שלא

פֶּעוּל כִּי אֵתָה פְּעַלְתָּנוּ וַיְבִין כָּל יִצְוֹר כִּי אֵתָה יִצְרָתָנוּ וַיֹּאמֶר
 כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֶּדֶת וּמַלְכוּתוֹ
 בְּכָל מִשְׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחֵינוּ) קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֲנוּ מִמְּזוֹבְדָּה וּשְׂמַחְנוּ

בישועתך

פוסף לראש השנה

שלא ישקרה וכן אדם ותאמין בה. כי דורשיך לעולם לא יבשלו. ולא יקלמו לצח
 כל החוסים בה. כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשי כלם: וגם
 את נח באהבה וזרתי. ותפקדו בדבר ישועה ורחמים בבניאך את מי הפבול
 לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על פן זכרוננו בא לפניך יי אלהינו להרכות
 ורעו בעפרות תבל. וצאצאיו כחול הים. בכתוב בתורתך ויזכור אלהים את נח
 ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו במכה ויצבר אלהים רוח על הארץ
 וישבו הפנים: ונאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכור אלהים את בריתו את
 אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר וזכרתי את בריתי וצבוב ואף את בריתי
 ויצחק ואף את בריתי אברהם אונר והארץ אונר: ובדברי קדשך כתוב לאמר
 וזכר עשה לנפלאותיו טנון ורחום יי: ונאמר מרף נתן ליהאיו וזכר לעולם בריתו:
 ונאמר ויזכר להם בריתו וינחם רוב חסדיו: ועל ידי צבוקה הנביאים כתוב
 לאמר הלך וקראת באוני ירושלים לאמר כה אמר יי וזכרתי לך חסד נעוריה
 אהבת כלולותיה לקמד אחרי גפדפר בארץ לא זרעה: ונאמר וזכרתי אני את
 בריתי אותך בימי נעוריה ובקיסותי לך ברית עולם: ונאמר הן יקיר לי
 אפרים אם ילך שששועים כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד על פן הסו מצי
 לו רחם ארחמנו גאם יי:

אלהינו ואלהי אבותינו וזכרנו בזרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים
 יי: משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו את הברית ואת החסד ואת השכנעה
 אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המורה ומראה לפניך עקדה שעקד אברהם
 אבינו את יצחק בנו על גב הפזוקה ובלש רחמיו לצשות רצונך בלבב שלם בן
 יקבשו רחמיה את בעסד מעלינו ובמזבד הגדול ישוב חרון אפך מעפד ומעירך ומתלחה:
 וקיים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה צבוקה מפי כבודך
 באמור: וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
 הנוזים להיות להם לאלהים אני יי: כי זכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם ואין
 שקחה לפני כסא כבודך. נעקדת יצחק לרעו היום ברחמים תזכור: ברנך אתה
 יי וזכר הברית:

אתה וגלית בעגן בכורה על עם קדשך לכבר עפס. מן השמים השמעתם קולך
 וגלית עליהם בערפלי מחר. גם (כל) העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית
 חררו מפקד בהיותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות ומשמיעם את

בִּישׁוּעַתְךָ: (לשבת ותנחירנו יי אלהינו באהבה ובִּרְצוֹן שֶׁבֶת קִדְשֶׁךָ וַיְנַחֵנוּ
בַּיּוֹם יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמַיְךָ) וְטַהַר לִבְנֵינוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת כִּי אַתָּה
אֱלֹהִים אֵמֶת וּדְבָרְךָ אֵמֶת וְקוֹם לְעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִלְּךָ עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזֹּפְרוֹן:

(רצה מודים וכו' ועה עמוד 40)

מוסף לראש השנה

הוּו קוֹלְךָ וְדַבְרוֹת קִדְשֶׁךָ מִלְּהַבּוֹת אֵשׁ. בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִית וּבְקוֹל
שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֵת: בְּכַתּוּב בְּתוֹרַתְךָ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיוֹת הַבְּקָר וַיְהִי קוֹלוֹת
וּבְרָקִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֹזֵק מְאֹד וַיַּחֲרֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמִּצְּנֶה:
וַיֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מִשָּׁה וַיִּדְבַּר וְהָאֱלֹהִים וַעֲנַנוּ בְּקוֹל: וַיֹּאמֶר
וְכִי הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֶת הַלְּפִידִים וְאֶת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עֹשֵׂן וַיִּרְא הָעָם
וַיִּנְעֻזוּ וַיַּעֲמִדוּ מִרְחֹק: וּבְדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר עֲלֵה אֱלֹהִים בְּתוֹרַעַךָ יי בְּקוֹל
שׁוֹפָר: וַיֹּאמֶר בְּהַצְצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיעוּ לִפְנֵי מַלְאָכֶיךָ יי: וַיֹּאמֶר תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ
שׁוֹפָר בַּבֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֻנוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:

וַיֹּאמֶר הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְעַת עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ
בְּרַב גְּדוּלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַת שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹל וּכְבוֹד: הַלְלוּהוּ בְּתַחַת
וּמַחוּל הַלְלוּהוּ בְּמַנִּים וְעַנְבִּים: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַת הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תוֹרַעַת:
כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהִי הַלְלוּהָ:

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנִשְׂא גַם הָרִים
הִרְאוּ וּבְתַקְעַת שׁוֹפָר הִשְׁמְעוּ: וַיֹּאמֶר וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל
וּבְכָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנְּדָהִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְׁמִיחִיו לֵי בְּרַח מִקְדֵּשׁ
בִּירוּשָׁלַיִם: וַיֹּאמֶר וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיִּצֵּא כְּבָרֵךְ הַצֹּד וַאֲדֹנָי יְהוִה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע
וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן: יי צְבָאוֹת יְגַן עֲלֵיהֶם. בֵּן חֲגֵן עַל עַקְדֵי יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמֶךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְהַרְוֵתָנוּ וְיִשְׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ
וְקַרֵב פְּנוּדֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּגְבוּצוֹתֵינוּ בְּנֶס מִנְּרַבְתֵי אֶרֶץ וּתְכַיֵּאֵנוּ לְצִיּוֹן
עִירָךָ בְּרַגְזָה וּלְיִרוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדְּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נְעִשָׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבְּנוֹת
הַזֹּבוֹתֵינוּ כְּמִצְוַת עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדֶךָ מִפִּי כְּבוֹדֶךָ בְּאִמּוֹר:

וּבַיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי תְּרִשׁוֹכֶם וּתְקַעְתֶּם בְּהַצְצַתְךָ עַל עֲלִיתוֹכֶם וְעַל
זְכוּתֵי שְׁלֹמֵיכֶם וְהָיוּ לְכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה
שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר וּמִצְוֵן הַרְוַעַת וְאִין דּוֹמָה לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ קוֹל
הַרְוַעַת עֲמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

(רצה מודים וכו' ועה עמוד 40)

למוסף, למנחה, ולעילה כי שם יי אקרא הכו גדל לאלהינו:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

**ברוך אתה יי אלהינו ואידי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עדין גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו (לעילה וחתמנו)
בספר החיים למענה אלהים חיים:**

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להי:

מכלל חיים בחד מדיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר: מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה לחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

בתורת הש"ץ זאנט דער עולם קדושה (זעה עמוד 76).

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:

זכרנו תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת. וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. כמו שידענו יי אלהינו שיה שלמן לפניך עז בידך וגבורה בימינה ושמה נורא על כל מה שבראת:

ובכן תן כבוד יי לעמך. תהלה ליראך ותקנה טובה לדורשיך. ופתחו פה למיחלים לך. שמחה לארצה. וששון לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחה במהרה בימינו:
ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יערו. וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכר הרשעה כלה בעשן תכלה. כי תעביר ממשלת ודון מן הארץ:

ותמלוך אתה יי לבדך על כל מעשיך בהר ציון משכן כבודך. ובירושלים עיר קדשה. בפתח בדברי קדשה. ימלוך יי לעולם אלהיך ציון דוד ודוד הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלה מבלעדיך. בכתוב ויגבה יי צבאות
במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוך אתה יי המלך הקדוש:
אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל
הלשונות וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלפני לעבודתך. ושמך
הגדול והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשבת השבת הזה לקדשה
ולמנוחה ואת יום) **הכפורים הזה למחילה ולסליחה**
ולכפרה ולמחל בו את כל עונותינו (בשבת באהבה) **מקרא**
קדש זכר ליציאת מצרים:

צו מספר 10 אונט סען דא וספני הטאינו *

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד
ויזכר וזכוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך
וזכרון ירושלים עיר קדשה. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפניה לפניה לטובה
לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הכפורים הזה: זכרנו יי אלהינו בו
לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס
וחננו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו

* מספר ליום כפור

ומפני הטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל ארמתנו
ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית
בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו
מפני היר שנשתלחה במקדשה: יהי רצון מלפניך
יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם
עלינו ועל מקדשה ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל
כבודו: אבינו מלפנינו גלה כבוד מלכותך עלינו
מהרה והזפע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרוב פזורינו מבין
הגזים ונפוצותינו כגם מירבתי ארץ: והביאנו לציון
עירך ברנה ולירושלים בית מקדשה בשמחת עולם
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים

אלהינו ואלהי אבותינו מחל לעונותינו ביום
(לשבת השבת הזה וכיום) הפפורים הזה. מחה

והעבר פשעינו וחטאתינו מנגד עיניך. באמור אנכי
אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכר:
ונאמר מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי
כי גאלתיך: ונאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: (לשבת אלהינו ואלהי
אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך.
שבענו מטובה ושמתנו בישועתך (לשבת והנחילנו יי אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשה וינחהו בו ישראל מקדשי שקד) וטהר
לבנו לעבדך באמת. כי אתה סלחן לישראל ומחלן
לשכמי

מוסף ליום כפור

בסדרם ומוספים בהלכתם: ואת מוסף יום (לשבת ואת מוספי
יום השבת הזה ויום) הפפורים הזה. נעשה ונקריב לפניך
באהבה במצות רצונה. כמו שכתבת עלינו בתורתך.
על ידי משה עבדך. מפי כבודך באמור:

^{לשבת} ו**כיום** השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סרת
מנחה בלילה בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו על עלת
התמיד ונספה: (זה קרבן שבת וקרבן היום באמור):
ובעשור לשבת וקדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את גפשיכם
כל מלאכה לא תעשו: והקרבתם עולה ליי בית ייחז פר בן בקר
אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם:
ומנחתם ונספיקם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון
שקבש. וזין נסכו. ושני שעירים לכפר. ושני תמידים בהלכתם:
^{לשבת} ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג. עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית
בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית:

לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַיּוֹם וְהוֹר וְהוֹר וּמִבְלַעַדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ
 מוֹחֵל וּסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה): בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִלֶּךְ מוֹחֵל
 וּסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר
 אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מִלֶּךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
 [לשבת השבת ו] יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכְּפוּרִים:

(רצה מודים ומ' וזה עמוד יח)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבַא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם סִתְּחַתְּנוּ שְׂאִין אָנֹכִי
 עֵינֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרַף לִוְמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקֵי
 אֲנַחְנוּ וְלֹא הִטְאֵנוּ אֶבֶל אָנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ הִטְאֵנוּ:

אֲשִׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. הִכְרַנוּ הוֹפִי: הַעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְרָגוּ. הִסְסָנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקֵר:
 יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבְּנוּ. לָצָנוּ. מִרְדְּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְדְנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְדְנוּ.
 קָשִׁינוּ עֲרַף: רִשְׁעוּ. שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ. תַּעֲתָעְנוּ: סָרְנוּ מִפְּצוּתֶיךָ וּמִפְּשָׁעֶיךָ
 הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁחָ לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אַמֵּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 מַה נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וְמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל
 הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגֻלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: צו נעלה זאנא ס'ן דא - אתה גותן יד" *

אַתָּה יוֹדֵעַ רְוֵי עוֹלָם. וְתַעֲלֹמוֹת סִתְּרֵי כָּל הַיּוֹם: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בָּטָן
 וְכוֹתֵן בְּלִיזוֹת וְלֵב. אֵין כָּל הַבֵּר נַעֲלָם מִפָּנֶיךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ: וְכֵן
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַד כָּל הַטְּאֵתֵינוּ.
 וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי עֲרִיצוֹת:	עַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִזְנוֹם וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֲטָא שְׁחַטְמֵי לְפָנֶיךָ בְּגִלּוֹי וּבִפְתָר:	וְעַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִזְנוֹן הַלֵּב:
עַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַעַת וּבְמִדְמָה:	עַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכָלֵי דַעַת:
וְעַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבָּר פֶּה:	וְעַל חֲטָא שְׁחַטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַמּוּי שְׂפָתַיִם:

(*) תפלת נעילה
 אַתָּה גוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים וְיִמִּינֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים וְתִלְמִדְנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נַחֲדֵל
 מֵעַשְׂק יָדֵינוּ וְתִקְבְּלָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאֲשֵׁים וּכְנִיחוּהֵם.
 לְמַעַן דְּבַרְיֶךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אֵין קֶץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ. וְאֵין מִסְפָּר
 לְנִיחוּהֵי

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּחֻזֵק יָד:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּחֻלּוֹל הַשֵּׁם:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּמַפְשֵׁוֹת פֶּה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּסוּסָמַת שְׁפָתַיִם:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּצַר הָרֵעַ:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּיֹדַעִים וּבְלֹא יוֹדַעִים:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּהוֹנָאֵת הַעַ:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּדַוֵּי פֶה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּנִעִידַת זְנוּת:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּדָרוֹן וּבְשִׁנְגָה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּזִלְזוּל הַזְּרִים וּמְזִירִים:

וְעַל כָּלֵם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מַחַר לָנוּ. כְּפַר לָנוּ:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּגִשְׁףָה וּבְכַעַבֵּיִת:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּנִטְיַת גְּרוֹן:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּשִׁקוֹר עֵינַי:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּשִׁיחַ שְׁפִתוֹתַיִנוּ:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּעִיגָם רְמוֹת:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּעֻזַת קִצָּח:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּכַפַּת שֶׁחַר:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּבִשָׁשׁ וּבְכֹכֹב:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּלִשׁוֹן הָרֵעַ:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּלִצּוֹן:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּמִשָּׁא וּבְמִתָּן:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ

בְּמִאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:

וְעַל כָּלֵם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מַחַר לָנוּ. כְּפַר לָנוּ:

תפלת נעילה

לְנִיחוּחֵי אֲשַׁמְתָנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַחַר־יְתֵנוּ רַמָּה וְתוֹלַעָה לְפִיכָךְ
הַרְבִּית סְלִיחוֹתֵנוּ. מָה אָנוּ מָה חֵינֵנוּ מָה חֶסְדֵנוּ מָה צְדָקְנוּ מָה
יִשְׁעֵנוּ מָה כַּחַנוּ מָה גְבוּרַתֵנוּ מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי
אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָל הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא חָיו

וּחַכְמֵי

תפלת יום כפור

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּרִיצַת רִנָּה לְמַרְעָה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּכִלְיוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׁבְעַת שָׁאָה:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּשִׁנְאַת הַנֶּסֶם:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּתִשׁוּבַת יָד:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּהִסְתָּחֵף לִבִּי:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּפָרְקַת עוֹל:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקִלְיוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּצַדִּית רַע:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּצַרוֹת עֵינַי:

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקִלּוֹת רֵאשִׁי:

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ
בְּקִשּׁוֹת עֲרֹף:

וְעַל כָּלֵם אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. סִלַּח לָנוּ. מַחַל לָנוּ. כַּפֵּר לָנוּ:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם
מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם
מִיְתֵה בִּיּוֹדֵי שָׁמַיִם:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם
כֶּרֶת וְעִרְדֵי:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם
אַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם
עוֹלָה:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם
הַטָּמֵא:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם
קָרְפֵן עוֹלָה וְיִזְרֵד:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם
אִשָּׁם וְדָאִי וְתִלּוּי:

וְעַל חַטָּאִים שְׁאַנּוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם
מַכַּת מְרֻדוֹת:

סְקִילָה. שְׂרָפָה. הַרְגֵי. וְהַקֵּן. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ
בַּה קוֹם עֲשֵׂה. זָכוּן שְׂאִין בַּה קוֹם עֲשֵׂה. אֵת הַגְּלוּיִם לָנוּ וְאֵת שְׂאִיָּם
גְּלוּיִם לָנוּ. אֵת הַגְּלוּיִם לָנוּ כִּבְר אֲפָרָנוֹם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם. וְאֵת שְׂאִיָּם
גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִירוּעִים. כַּדְּבַר שְׁנֵאִמַר בְּהַקְּבוּלוֹת לִי אֶלְקִינִי וְהַפְּסִמַת
לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אָמַר סִקְלוּ לִי אֶלְקֵי אֵל
וְסִקְלוּ לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כָּל דוֹר וָדוֹר וּמִכְּלָעִידָה אֵין לָנוּ כִּלְדָּ מַחַל וְסוֹלַח אֵלָא אֲתָה:

אלהי

תפלת נעילה

וְחַכְמִים כְּבִלֵי מַדַּע. וְגִבּוֹרִים כְּבִלֵי הַשִּׁפְלָה. כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוֹ
וַיְמִי חַיִּתֶּם הַבַּל לְפָנֶיךָ וּמִתַּר הָאָדָם מִן הַבְּתֻמָּה אֵין כִּי הַבַּל הַבַּל:

אתה

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי ועבשו שנוצרתני כאלו לא נוצרתי. עפר
אני בחי. קד וחפר בסיתתי. הרי אני לפגוד בקלי סלא בושח וכלפה.
יהי רצון מלפניך יי אלדי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שהקמאתי לפניך
סרק כרחמך הרבים. אבל לא על ידי יפורים וחלים רעים:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרסח ולמקללי נפשי תדום ונפשי בעפר
לכל תהיה פתח לבי פתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל החושבים עלי
רעה סרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען ימינך.
עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימינך
ועגני: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום בסדומי
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלת נעילה

אתה הברלת אנזש מראש ותפירתו לעמוד לפניך. כי מי יאמר
לך מה תפעל ואם יצדק מה יתן לך: ותתן לנו יי אלהינו
באהבה את יום (לש"ג לשבת השבת בזה ואת יום) צום הכפורים הזה. קץ
ומחילה וסליחה על כל עונותינו למען נחלל מעשך ירנו ונשוב
אלך לעשות חקי רצונך בלבב שלום: ואתה ברחמך הרבים
רחם עלינו כי לא תחפוץ בהשחתת עולם. שנאמר דרשו יי
בהמצאו קראתו בהיותו קרוב: ונאמר יעזוב רשע דרכו ואלו
און מחשבותיו וישב אל יי וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:
ואתחאלה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ומרבה
להיטיב ורוצה אתה בתשובת רשעים ואין אתה חפץ במיתתם
שנאמר אמר אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפץ במות
הרשע כי אם בשׁוב רשע מדרכו והיה. שׁובו שׁובו מדרכיכם
הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ונאמר החפוף אחפוף מות
רשע נאם אדני יהוה הלא בשׁובו מדרכיו והיה: ונאמר כי לא
אחפוף במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו: כי אתה סלחן
לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו
מלך מוחל וסלח אלא אתה:

אלהי עד שלא נוצרתי וכו' (ועה אין אנפאנג פון דעם עמוד)

אנדענקען פון א פאטער

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי מוֹרְתִי אָנְרוֹפֵעַן דֵּם פֶּאָטֶרס נאַמען שְׁהֲלַךְ
לְעוֹלָמוֹ בַּעֲבוּר שְׂאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדוֹ בְּשֹׁכֵר זֶה הִתְחַל
נִפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
שְׂרָה רַבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׂבִינְ עֵדוֹ
וְנֹאמֵר אָמֵן:

יום אנדענקען פון א מוטער

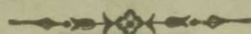
יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מוֹרְתִי (אָנְרוֹפֵעַן דֵּי מוֹטֶרס נאַמען) שְׁהֲלַכְהָ
לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שְׂאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָהּ וּבְשֹׁכֵר זֶה
תְּהֵא נִפְשָׁה צְרוּרָה בְּצִוּוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
שְׂרָה רַבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׂבִינְ עֵדוֹ
וְנֹאמֵר אָמֵן:

יום אנדענקען פון פאטער, מוטער און אלע אנדערע קרובים

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִי וְאִמִּי זַקְנֵי וְזַקְנוֹתֵי דוֹרֵי וְדוֹרוֹתֵי אַחֵי
וְאֶחָיוֹתֵי בֵּין מִצַּד אָבִי בֵּין מִצַּד אִמִּי שְׁהֲלַכּוּ לְעוֹלָמָם
בַּעֲבוּר שְׂאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָם וּבְשֹׁכֵר זֶה תְּהֵינָה נִפְשׁוֹתֵיהֶם
צְרוּרוֹת בְּצִוּוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שְׂרָה
רַבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׂבִינְ עֵדוֹ
וְנֹאמֵר אָמֵן:

יום אנדענקען פון די וואס ווינען געהרגעט געווארען אויף קדוש השם

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת (אָנְרוֹפֵעַן דֵּי נַעֲמַעַן פֿון דֵּי פֶּעֶרֶשְׁמֵאֵר־בַּעֲנַע) וְנִשְׁמוֹת
כָּל קְרוֹבֵי וְקְרוֹבוֹתֵי הֵן מִצַּד אָבִי הֵן מִצַּד אִמִּי הֵן שְׁהֻמְתוּ
הֵן שְׁנֵהָרְגוּ הֵן שְׁנֵשְׁחֲמוּ וְשְׁנֵשְׂרָפוּ וְשְׁנֵמַבְעוּ וְשְׁנֵחֲנַקוּ עַל קְדוּשַׁת
הַשֵּׁם בַּעֲבוּר שְׂאֲנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵד הַזְּכָרָת נִשְׁמוֹתֵיהֶם וּבְשֹׁכֵר
זֶה תְּהֵינָה נִפְשׁוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצִוּוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם
שֶׁל אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שְׂרָה רַבְּקָה רָחֵל וְלֵאָה וְעַם שְׂאֵר
צְדִיקִים וְצַדִּיקוֹת שְׂבִינְ עֵדוֹ וְנֹאמֵר אָמֵן:

סדר ספירת העומר

לְשֵׁם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו ליחד שם י"ה ב"ו"ה ביוחדא
 שלים בשם כל ישראל. הנני מוכן ומזמן לקום מצות עשה של ספירת
 העומר כמו שכתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את
 עומר התנופה שבע שבתות המימות ההינה. עד ממחרת השבת השביעית
 תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליי: ויהי לכם ארזי אלהינו עלינו
 ומעשה ידנינו כוננה עלינו ומעשה ידנינו כוננהו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֵלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר:

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד בְּעוֹמֵר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכנה בית המקדש במחרה בימינו
 ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:

למנחה בנגינות וכו' (ועה עמור 130) אגא ככח (ועה עמור ו)

רְבוּנוּ של עולם אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי
 לטהרנו מקלפותינו ומטמאותינו כמו שכתבת בתורתך וספרתם לכם
 ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות המימות ההינה.
 עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום. כדי שיושרו גפשות עמך
 וישרא מוזהמתם. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אב תינו שכתובת ספירת
 העומר שספרתי היום יתקן מה שפגמתי בספירת (אנרופען די ספירה פון דער נאכט)
 ואשר ואתקדש בקדשה של מעלה ועל ידי זה ישפע וישפע רב בכל העולמות
 ולתקן את גפשותינו ורחותינו ונשמותינו מכל סוג ופגם ולטהרנו ולקדשנו
 בקדשתך העליונה אמן קלה:

היום שני ימים בעומר: יהי רצון ש
 וחסשה ימים בעומר: י"ר ל
 היום שלשה עשר יום שהם שבוע אהר
 ושלשה ימים בעומר: יהי רצון א
 היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות
 בעומר: יהי רצון מ
 היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות
 ויום אחד בעומר: יהי רצון י
 היום ששה עשר יום שהם שני שבועות
 ושני ימים בעומר: יהי רצון ס
 היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות
 ושלשה ימים בעומר: יהי רצון כ
 היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות
 וארבעה ימים בעומר: יהי רצון י

היום שלשה ימים בעומר: יהי רצון מ
 היום ארבעה ימים בעומר: יהי רצון ח
 היום חמשה ימים בעומר: יהי רצון ו
 היום ששה ימים בעומר: יהי רצון ז
 היום שבעה ימים שהם שבוע אהר
 בעומר: יהי רצון י
 היום שמונה ימים שהם שבוע אהר
 ויום אחד בעומר: יהי רצון ר
 היום תשעה ימים שהם שבוע אהר ושני
 ימים בעומר: יהי רצון ג
 היום עשרה ימים שהם שבוע אהר
 ושלשה ימים בעומר: יהי רצון נ
 היום אחד עשר יום שהם שבוע אהר
 וארבעה ימים בעומר: י"ו ו

היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה
 שבועות וששה ימים בעומר: י"ד ל
 היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה
 שבועות בעומר: יה רצון א
 היום ששה ושלשים יום שהם חמשה
 שבועות ויום אחד בעומר: י"ו מ
 היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה
 שבועות ושני ימים בעומר: י"ז י
 היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה
 שבועות ושלשה ימים בעומר: י"ח ס
 היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה
 שבועות וארבעה ימים בעומר: י"ט כ
 היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות
 וחמשה ימים בעומר: יה רצון א
 היום אחד וארבעים יום שהם חמשה
 שבועות וששה ימים בעומר: י"א ר
 היום שנים וארבעים יום שהם ששה
 שבועות בעומר: יה רצון ז
 היום שלשה וארבעים יום שהם ששה
 שבועות ויום אחד בעומר: י"ב ת
 היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה
 שבועות ושני ימים בעומר: י"ג ג
 היום חמשה וארבעים יום שהם ששה
 שבועות ושלישה ימים בעומר: י"ד ח
 היום ששה וארבעים יום שהם ששה
 שבועות וארבעה ימים בעומר: י"ה ס
 היום שבעה וארבעים יום שהם ששה
 שבועות וחמשה ימים בעומר: י"ו ס
 היום שמונה וארבעים יום שהם ששה
 שבועות וששה ימים בעומר: י"ז ל
 היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה
 שבועות בעומר: יה רצון ה

היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות
 וחמשה ימים בעומר: יה רצון ת
 היום עשרים יום שהם שני שבועות וששה
 ימים בעומר: יה רצון ש
 היום אחד ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות בעומר: יה רצון פ
 היום שנים ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות ויום אחד בעומר: י"ו ו
 היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות ושני ימים בעומר: י"ז ט
 היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות ושלשה ימים בעומר: י"ח ע
 היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות וארבעה ימים בעומר: י"ט מ
 היום ששה ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות וחמשה ימים בעומר: י"א י
 היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות וששה ימים בעומר: י"ב ס
 היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה
 שבועות בעומר: יה רצון מ
 היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה
 שבועות ויום אחד בעומר: י"ג י
 היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות
 ושני ימים בעומר: יה רצון ש
 היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה
 שבועות ושלשה ימים בעומר: י"ד ו
 היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה
 שבועות ויום אחד בעומר: י"ה י
 היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות
 ושלישה ימים בעומר: יה רצון ח

ל"ג בעומר

היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה
 שבועות וחמשה ימים בעומר: י"ו ו

קדיש יתום

קדיש שלם וקדיש דרבנן

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא . בְּעַלְמָא דִּי
 בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
 בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעַנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיִּיא :
 יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
 דְּקוּדְשָׁא : בְּרִיךְ הוּא לְעַלְיָא (בעשרת ימי השוכה וְלְעַלְיָא)
 מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא
 דְּאִמְרוּן בְּעַלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן : ע"כ לח"ק

לקדיש דרבנן

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהוון. ועל כל תלמידי
 תלמידיהוון. ועל כל סאן דעסקון באורייתא. די
 באתרא הדיון ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולכון
 שלמא רבא הנא וחסדא ורחמיין וחיין ארייכוין
 ומזונא וניחא ופזוקנא מן קדם אבוהון דבשמיא
 וארעא ואמרו אמון :

לקדיש שלם

חזן התקבל צלותהון
 ובפעתהון דכל בית
 ישראל קדם אבוהון
 די בשמיא ואמרו
 אמון :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיִּיא וְחַיִּים (לקדיש דרבנן מזבנים)
 עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה (לקדיש דרבנן ברחמיין)
 שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

סדר ברכת המזון

א יחיד ואגם דאגם ניט ברוך הוא וברוך שמו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הוון את העולם כלו בטובו
בחן בחסד וברחמים הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם
חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם
ועד. בעבור שמו הגדול כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל
ומכין מזון לכל ברייתו אשר ברא: ברוך אתה יי הוון את הכל:
נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חסדה מובה
ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו
מבית עבדים ועל פריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו
ועל חקיקה שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שחוננתנו ועל אכילת
מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

תנוקה און פרים ואגם מען דא על הנסים (ועה עמוד 36)

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך
שמוך בפיו כל חי תמיד לעולם ועד. כפתוב ואכילת ושבעת
וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך: ברוך
אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל
ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל תבית
הגדול והקדוש שנקרא שמוך עליו. אלהינו אבינו רענו וזננו
פרנסנו וכלכלנו והרוחנו והרוח לנו יי אלהינו מהרה מפר צרותינו.
ונא אל תצריכנו יי אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי
הלואתם כי אם לירך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא
נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

רצה ^{לשבת} **והחליצנו יי אלהינו בסיותיך ובמצות יום השבת הגדול והקדוש**
הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו וקנות בו באהבה בסיוות
רצונה. וברצונה הניח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום סגורתנו.
והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובגנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא
בעל הישועות ובעל הנחמות:

ראש תודש און יום טוב און חול המועד ואגם מען דא יעלה ויבא (ועה עמוד יח)

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו: ברוך אתה יי בונה
ברחמינו ירושלים. אמן: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

האל אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושו קדוש
 יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום
 ויום הוא הטוב. הוא מטיב. הוא יטיב לנו. הוא גמלנו הוא
 גמלנו הוא גמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה
 והצלחה ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים
 ושלוש וכל טוב ומכל טוב לעולם אל יחסרנו: הרחמן הוא ימלוך
 עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן
 הוא ישתבח לדור הדורים ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים ויתהדר
 בנו לעד ולעולמי עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן
 הוא ישבור עלנו מעל צוארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו:
 הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחן זה
 שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב
 ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות: הרחמן הוא יברך
 (אויב מע האט א ווייב אומי ואת אשתי ואת זרעי ואת כל אשר לי.) (אויב מע
 האט א פאטער אן מוטער את אבי מורי בעל הבית הזה ואת אפי סורתי בעלת
 הבית הזה. אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם.) אותנו ואת
 כל אשר לנו כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב
 בכל מכל כל בין יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה ונאמר
 אמן:

במרום ילמדו עליו ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום ונשא
ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישענו ונמצא חן ושכל
טוב בעיני אלהים ואדם:

לשבת הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שקת ומנוחה לחיי העולמים:
 לראש חודש הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה:
 ליום טוב הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו טוב:
 לראש השנה הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:
 לטובות הרחמן הוא יקים לנו את שבת דוד המלכות:

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא: בחול מגדיל
 (ראש חודש, שבת, יום טוב אין חול המועד ואנו מען מגדיל) ישועות

סדר ברכת המזון

מִלְכּוֹ וְעָשָׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד וּלְעָרְעוֹ עַד עוֹלָם : עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :
 יִרְאוּ אֶת יי קִדְשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאוּיוֹ כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוֹ וְדוֹרְשׁוֹ יי לֹא
 יַחְסְרוּ כָּל טוֹב : הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : פּוֹתַח אֶת יַדְיָהּ
 וּמְשַׁקֵּיעַ לְקַל הֵי רַצוֹן : בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִכְטֵה בְּיַי וְהֵיָה יי סִבְטָחוֹ :

סדר ברכה אחרונה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

איבער גיקעכץ מיט וויין	איבער פרות	איבער וויין	איבער גיקעכץ
הפתייה ועל הפלפלה על	העץ ועל פרי	הגפן ועל פרי	הפתייה ועל
הגפן ועל פרי הגפן	העץ	הגפן	הפלפלה

וְעַל הַתְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהַנְחֻלַּת
 לְאַבוֹתֵינוּ לְאֹכֹל מִפְּרִיָהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ. רַחֵם (נֵא) יי אֱלֹהֵינוּ עַל
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ
 וְעַל הַיְכָלֶךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ
 לְתוֹכָהּ. וְשִׂמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ. וְנֹאכַל מִפְּרִיָהּ. וְנִשְׁבַּע מִטּוֹבָהּ. וְנִבְרַכְךָ
 עָלֶיהָ בְּקִרְשָׁהּ וּבְמַחְרָהּ : כִּשְׁנַת וּרְצִיָה וְהַחֲלִיצֵנוּ בַיּוֹם הַשֵּׁשֶׁת הַזֶּה :
 בְּרֹאשׁ חוֹדֶשׁ וְזִכְרָנוּ לְטוֹבָהּ בַּיּוֹם רִאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה : בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְזִכְרָנוּ
 לְטוֹבָהּ בַּיּוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה : כִּפְסָח וְשִׂמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה :
 בַּשְּׁבִיעוֹת וְשִׂמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַזֶּה : בַּסּוּכּוֹת וְשִׂמְחָנוּ בַּיּוֹם חַג
 הַסּוּכּוֹת הַזֶּה : בַּשְּׁמִינִי עֲזָרָה וּשְׂמַחַת הוֹרָה וְשִׂמְחָנוּ בַּיּוֹם שְׁמִינֵי הַעֲצָרַת
 הַחַג הַזֶּה : כִּי אַתָּה יי טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנִזְדָּה לְךָ עַל הָאָרֶץ

איבער גיקעכץ מיט וויין	איבער פרות	איבער וויין	איבער גיקעכץ
ועל הפתייה ועל פרי	ועל הפרות :	ועל פרי הגפן :	ועל הפתייה :
הגפן : ברוך אתה יי על	ברוך אתה יי	ברוך אתה יי	ברוך אתה יי
הארץ ועל הפתייה ועל	על הארץ ועל	על הארץ ועל	על הארץ ועל
פרי הגפן :	הפרות :	פרי הגפן :	הפתייה :

א קדצע ברכה אחרונה

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא נַפְשוֹת רַבּוֹת וְחִסְרוֹנֵן
 עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָא לְהַחִיּוֹת בָּהֶם נַפֶּשׁ כָּל חַי . בְּרוּךְ
 חַי הָעוֹלָמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְפִּיל חֲבִלֵי שָׁנָה עַל עֵינֵי
 וּתְנוּמָה עַל עַפְעָפֵי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתַי שֶׁתִּשְׁכַּיְבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם. וְאֵל יִבְהַלּוּנִי רַעִיוֹנֵי
 וְחִלְמוֹת רַעִים וְהַרְהוּרִים רַעִים וְתֵהָא מִמֶּתִי שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר
 עֵינַי פֶּן אֵישָׁן הַמּוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְאִיר לְעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַבּוֹדוֹ:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ:
 וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל לִבְּךָ:
 וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּם בֵּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל יָדְךָ וְהָיוּ לְמִטְפַּת בֵּין עֵינֶיךָ:
 וְכִתְבָתָם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

יְהִי עַל נַעַם יוֹשֵׁב בְּסִקּוֹר בְּיוֹ וְאֶתְרָהוּ בִישׁוּעָתִי (ועה עמוד ט)

וְיִמַּח רַבּוֹ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים אֲזַמְרִים לְנַפְשִׁי אִין יִשׁוּעָתָה
 לֹא בְּאֱלֹהִים סִלָּה: וְאַתָּה יי מְגַן בְּעַדֵי כְּבוֹדֵי וּמְרִים רֵאשִׁי: קוֹלִי
 אֵל יי אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קִדְשׁוֹ סִלָּה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הַקִּיצוֹתֵי
 כִּי יי יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי:
 קוּמָה יי הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִּי הַבֵּית אֵת כֹּל אִיבֵי לְחֵי שְׁנֵי רַשָּׁעִים
 שְׁפָרַתָּ: לִי יִשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּהּ סִלָּה:

הַשְּׁכִיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ
 עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךָ. וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ.
 וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵנוּ. וְהִסֵּר מֵעֵלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב
 וְרָעַב וְיָגוֹן וְהִסֵּר שְׁמֹן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה.
 וְשְׁמוֹר צְאוֹתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ יי בַּיּוֹם. בְּרוּךְ יי בְּלֵילָה. בְּרוּךְ יי בְּשֹׁכְבֵנוּ. בְּרוּךְ יי בְּקוּמֵנוּ.
 כִּי בִידְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נַפְשׁ כֹּל חַי

סוד קריאת שמע על המטה

וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ. בְּיַדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יי אֵל אֲמֹת:
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים יַחַד שְׁמֶךָ וְקִים מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד:

וְרֵאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעַתְךָ בְּאֲמֹת בְּאֲמֹר
לְצִדֵּן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יְמִלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:
כִּי הַמְּלֻכּוֹת שְׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכַבּוֹד. כִּי אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה:

הַמְּלֹאךְ הַגָּאֵל אֲתִי מִכָּל רַע יִבְרַךְ אֶת הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בְּהֵם שְׁמִי
וְשֵׁם אֲבוֹתַי אֲבָרְהֵם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לְרֹזֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמַעַתְּ שִׁמְעֵי לְקוֹלִי יי אֱלֹהֶיךָ וְהִישִׁיר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָם כֹּל הַקְּיוּמָה הַמְּחַלְהָ אֲשֶׁר שָׁמַתִּי

בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יי רַפְּאֵה: וַיֹּאמֶר יי אֵל הַשָּׁטָן יַגְעֵר יי
בְּךָ הַשָּׁטָן וְיַגְעֵר יי בְּךָ הַבּוֹחֵר בִּירוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה אוֹד מִצַּר מֵאֵשׁ:

הִנֵּה מִטְּתוֹ שְׁלֹשְׁמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל:
כֹּלֵם אַחֲזִי חֶרֶב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה אִישׁ חֶרְבוֹ עַל יָרְכוֹ מִפְּתוֹד בְּלִילוֹת:

3 מֵאֵל יִבְרַכְךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וְיִהְיֶה: יֵשֵׁא יי פְּנֵי
אֱלֹהֶיךָ וְיִשָּׁם לָךְ שְׁלוֹם: 3 מֵאֵל הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

3 מֵאֵל לִישׁוּעַתְךָ קְוִיתִי יי. קְוִיתִי יי לִישׁוּעַתְךָ. יי לִישׁוּעַתְךָ קְוִיתִי:
3 מֵאֵל בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיְמִינִי מִיְכָאֵל וּמִשְׁמָאלֵי גְבוּרֵי אֵל

וּמִלְּפָנֵי אוּרִיאל וּמֵאֲחֵרֵי רַפְּאֵל וְעַל רֵאשֵׁי שְׁכִינַת אֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁרֵי כָּל יֵרֵא יי הַהוֹלֵךְ בְּדַרְכָּיו: יַגִּיעַ כַּפְּיךָ
כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֶךָ וּמוֹזֵב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פְּדוּיָה בִּירְפָתִי

בֵּיתְךָ בְּנִיךָ בְּשִׁתְּלֵי זֵרִים סָבִיב לְשִׁלְהֶנְךָ: הִנֵּה כִּי בֵן יִבְרַךְ
גְּבוּר יֵרֵא יי: יִבְרַכְךָ יי לֵאמֹר וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

וְרָאָה בָּנִים לְבְנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

3 מֵאֵל **רְגָזוּ** וְאֵל תַּחֲטְאוּ אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל
מִשְׁבַּבְּכֶם וְדַמּוּ סֵלָה:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים:
הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו:
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל בּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ
שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהִלְלוּ אֶת
שֵׁם יי כִּי הוּא צְוֶה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֶק
נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר:

הַרִינִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לַמַּיִם הַמְצוּיָה לְקַדֵּשׁ הַלְבָנָה לְשֵׁם
יְחִוֵד קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנַתִּיה עַל יְדֵי
הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בְּרָא
שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם חֶק
וְזִמְן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת
תַּפְקִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמֹנֵים
לְעֵשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אִמֶּת
שֶׁפְּעָלָתוֹ אִמֶּת. וְלִלְבָנָה אָמַר
שֶׁתְּחַדְּשֵׁ עֵמֶרֶת תַּפְאֶרֶת
לְעַמּוּסֵי בְּטָן. שֶׁהֵם עֲתִידִים

לְהַתְּחַדֵּשׁ כְּמוֹתֶיהָ וּלְפָאֵר
 לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

די אלע פסוקים זאגט מען צו דריי מאל:

בְּרוּךְ יוֹצְרֵךְ. בְּרוּךְ עֹשֶׂךְ. בְּרוּךְ קוֹנֵךְ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:
 —כִּשְׁם שְׁאֵנִי רוֹקֵד בְּנִגְדֶךָ וְאִינִי יָכוֹל לִנְגּוֹעַ
 בְּךָ. כִּךָ לֹא יוֹכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי לִנְגּוֹעַ בִּי לְרַעָה:—תִּפְּלֵ
 עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחָד בְּגִדְךָ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן:—
 כְּאֶבֶן יִדְמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְךָ וּפְחָד אִימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּלֵ:
 —דְּוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם:—מֵעַ זֹאגַט צוּם חֶבֶר שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם.
 דַּעַר חֶבֶר עֲנַמְפֶּעֶרַט עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם:—סָמֵן טוֹב וּמְזוּל טוֹב יִהְיֶה
 לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קוֹל הַדוֹדֵי הַנֵּה זֶה בָּא מִדְּלַג עַל הַתְּהָרִים
 מִמִּפְּיָן עַל הַגְּבָעוֹת: הַזֹּמֶה דוֹדֵי
 לְצַבִּי אִוֹ לְעֶפְרַיִם הָאֵלִילִים הַנֵּה זֶה עוֹמֵר
 אַחֲרַי כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיָּן
 מִן הַחֲרָבִים:

שִׁיר לְמַעֲלוֹת אִשָּׁא עֵינֵי אֶל הַתְּהָרִים מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרִי:
 עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן

לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יְנוּם שְׁמֹרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן
 שְׁמֹר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שְׁמֹרֶךָ יְהוָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ:
 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכְכָּה וַיְרַח בַּלַּיְלָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶךָ
 מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְהוָה יִשְׁמֹר צְאֲתֶךָ וּבֹאֲךָ
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֻז׃
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ:
 הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְלָ וּכְנֹר׃ הַלְלוּהוּ
 בְּתֹף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנּוּב׃ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
 שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלַל
 יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל. אֱלֹהֵי
 לֹא זָכוּ וַיִּשְׁרָאֵל אֱלֹהֵי הַקָּבִיִּל
 פְּנֵי אֲבִיהֶם שֶׁבַשְׁמַיִם פַּעַם אַחַת
 בַּחֲדָשׁ דַּיָּם. אָמַר אַבִּי הַלְכָךְ
 צְרִיךְ לְמִימְרָא מְעוּמָד: מִי זֹאת
 עֲזָלָה מִן הַמַּדְבָּר מִתְרַפְּקַת עַל
 הַזָּדָה: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי

וַאֲלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַלְאֵת פְּגִימַת
 הַלְבָנָה. וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מְעוּטָא.
 וַיְהִי אֹרֶךְ הַלְבָנָה כְּאֹרֶךְ הַחֶמֶה
 וּכְאֹרֶךְ שְׁבַעַת יָמֵי בְרֵאשִׁית כְּמוֹ
 שֶׁהִיְתָה קֹדֶם מְעוּטָה. שְׁנֵאמַר
 אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים.
 וַיִּתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שְׁכַתוֹב
 וּבִקְשׁוּ אֶת יי אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דְּוִי
 מַלְכָם אָמֵן :

לְמַנְצִיחַ בְּנִגְיוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִתְּנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ
 יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סִלָּה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרַכָּה
 בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעַתָּה: יִזְדַּק עַמִּים אֱלֹהִים יִזְדַּק עַמִּים כָּלִם:
 יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֵמִים
 בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם סִלָּה: יִזְדַּק עַמִּים אֱלֹהִים יִזְדַּק עַמִּים
 כָּלִם: אֶרֶץ נִתְּנָה יִבְלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ
 אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ: